

Univerzita Karlova v Praze

Pedagogická fakulta

Katedra hudební výchovy

RIGORÓZNÍ PRÁCE

Sepekovské Písně Mariánské

The Marian Songs of Sepekov

Mgr. Marie Farová

Vedoucí práce: PhDr. Leona Saláková, PhD.

Studijní program: Učitelství pro střední školy

Studijní obor: Hudební výchova – Hra na nástroj

2015

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Sepekovské Písně Mariánské vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 11. 9. 2015

.....

podpis

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat PhDr. Leoně Salákové, PhD., vedoucí mé diplomové práce, za odborné vedení, korektury, cenné rady, připomínky, tvůrčí postupy a čas, který mi věnovala.

Velký dík patří panu Vítu Janatovi, se kterým jsem konzultovala přepsaný notový materiál a on mi věnoval svůj čas ke korekturám, harmonickým postupům a poskytl cenné rady jako konzultant při veškeré práci s notovou partiturou. Dále bych chtěla poděkovat paní Hedvice Kuchařové, pracovníci strahovské knihovny, která mi poskytla přístup k tomuto jedinečnému rukopisnému kancionálu a pomohla mi s jazykovými nejasnostmi a problémy, které se vyskytly během překladu jednotlivých písní. Děkuji svému manželovi Ing. Miroslavu Farovi za podporu a grafickou korekturu mé práce.

Abstrakt

Sepekovské Písně Mariánské je název pro rukopisný kancionál, který nebyl dosud nikým podrobněji prozkoumán a nikde publikován. Tento rukopis jsem objevila při bádání po materiálech během tvorby bakalářské práce. Kancionál obsahuje 489 česky psaných stran, ze kterých jsem zkomponovala 43 písní s varhanním doprovodem nebo ve čtyřhlasé podobě. Přepis melodické linky, další zpracování melodie a zkomponování vícehlasu poskytne čtenáři vhled do období vzniku kancionálu a přiblíží zázraky, kvůli kterým rukopis vznikl. Součástí Písní Mariánských jsou historické události, které se v 18. století v Sepekově udály a byly nedílnou součástí života sepekovských obyvatel. Celý kancionál je vystavěn na oddanosti, prosbách, modlitbách a lásce poutníků k Panně Marii Sepekovské. Poutě, které na toto mariánské místo vykonávaly, byly jakýmsi potvrzením jejich víry a pro mnohé vyvrcholením duchovního života.

Klíčová slova

Sepekov, Písně Mariánské, rukopis, melodie, zázraky, vícehlas, varhanní doprovod, číslovaný bas

Abstract

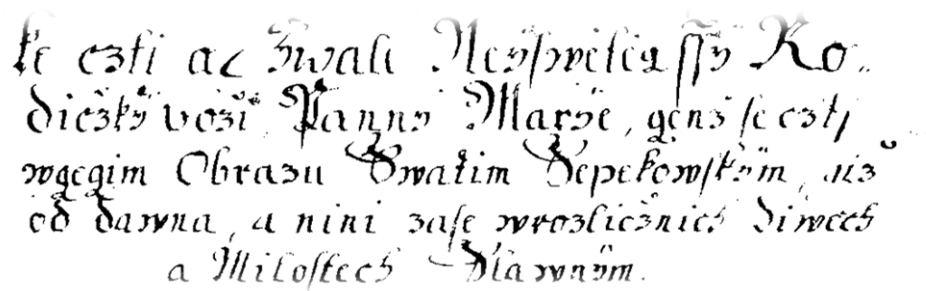
The Marian songs of Sepekov is the title for a handwritten Hymnal, which nobody comprehensively examined and never publish. I discovered this manuscript when I was researching materials for my Bachelor thesis. The hymnal contains 489 czech-language pages from which I composed 43 songs with the organs accompaniment or songs in a four-part adjustment. The transcript of melodic line, next processing of melody and composition of polyphony give the readers an insight into the period of the formation of manuscript and it zooms miracles for which the manuscript was created. The historical events, which were accured in 18th century in Sepekov and were an integral part of the life of people from sepekov, are component of Marian songs. The whole Hymnal is built on devotion, supplication, prayers and the love of the pilgrims to Pana Marie from Sepekov. The pilgrimages, which they performed to this marian's place, were a seal of approval of their belief and it was culmination of their spiritual life for most of them.

Keywords

Sepekov, The Marian Songs, manuscript, melody, miracles, the organ accompaniment, figured bass

Obsah

1	Úvod.....	1
2	Historie Sepekova	3
2.1	Farní kostel sv. Mikuláše	4
2.2	Kaple Narození Panny Marie.....	6
2.3	Poutní kostel Jména Panny Marie.....	11
2.4	Milostný obraz Panny Marie Sepekovské	15
2.5	Fresky v poutním chrámu Jména Panny Marie.....	19
3	Rukopis.....	21
3.1	Zrcadlo Milostí Mariánských.....	23
4	Písně Mariánské	33
4.1	Cyklus sedmi písní v týdnu před svátkem Zvěstování Panny Marie	103
4.2	Příležitostné písně	119
5	Závěr.....	135
6	Seznam použitých informačních zdrojů.....	137
7	Seznam příloh.....	139
8	Seznam obrázků	144

Je cztí az žvati Nejsvětější Ko-
diežt' voží Panny Marie, gens se cztí
vzácim Obrazu Smatim Sepekovským, ač
od dávna, a nyní zase v rozličných divcích
a milostech slávným.

Obrázek 1 - Úvodní věnování v rukopisu

1 Úvod

Sepekov je jedním z nejvýznamnějších mariánských poutních míst v Čechách. O svou důležitost se zasloužil hlavně díky milostnému obrazu Panny Marie Sepekovské, která skrze tento obraz působila zázraky. Tisíce poutníků ji vyhledávalo, svěřovalo se jí se svými starostmi, prosilo o uzdravení a pomoc, děkovalo za vyslyšení, klanělo se jí, skládalo k nohám dary. Poutníci hledali v Panně Marii jakési útočiště, ke kterému se mohou obracet se svými těžkostmi i radostmi.

V 18. století žili obyvatelé Sepekova v neustálém napětí a strachu z hrozících válečných napadení, hospodářského úpadku a nemoci, které se šířily po celé zemi. Žili v nejistotě, nevěděli, co mohou od svých pánů čekat. I přes všechny negativní pocity, měli v srdcích plamen naděje, který jim dával neutuchající sílu a víru v naději. Tou nadějí byla právě Panna Maria Sepekovská. Vypjatá doba nepřinesla jen samé špatné věci. Nechala vzniknout jeden duchovní skvost, a to rukopisný kancionál *Písně Mariánské*, který je jakýmsi svědectvím doby, ve které byl sepsaný.

Rukopis je napsán krásnou staročeštinou a upraveným písmem. Proto, aniž bychom se zabývali hudební stránkou kancionálu, je pro nás gramatika a úhlednost rukopisu kulturním zážitkem. Cílem mé práce je seznámit čtenáře a hudebníky se skvostným hudebním dílem, které je zatím veřejnosti zcela neznámé. Přepisem jednotlivých písní, zkomponováním dalších hlasů či vytvořením varhanního doprovodu bych ráda tento kancionál představila širšímu publiku a věnovala sepekovskému poutnímu místu. K získání potřebných informací jsem použila rukopisné záznamy, farní kroniku, obecní kroniku, Kroniku Mikuláše Koláře - *Rozličné pameti hodne věci do této knihy vepsané jednoho takových pamatných věcí milovníka* a hlavně rukopisný kancionál *Písně Mariánské*.

V rukopisu najdeme stěžejní historická fakta, popis padesáti zázraků či vypočtení milostného obrazu Panny Marie Sepekovské. Všechny tyto momenty jsou zasazeny do nových hudebních myšlenek. Tyto písně, které kancionál obsahuje, jsou textově i melodicky vyvážené. Texty jednotlivých písní vycházejí z prožitých okamžiků autora Františka Streyčka, který byl věrným ctitelem a služebníkem Panny Marie. Sám v rukopisu uvádí, že tyto písně složil jako poděkování Panně Marii za milosti, kterými ho obdařila. Věřím, že přepsaný kancionál obohatí současnou duchovní hudbu a přinese do sepekovského poutního místa nové melodie, které přispějí ke chvále Panny Marie.

2 Historie Sepekova

Městys Sepekov patří k jednomu z nejstarších míst v píseckém okrese. Dokládá nám to první písemná zmínka z roku 1243. Sepekovské okolí bylo osídleno již v době bronzové a železné. Tuto skutečnost dokládají mohylová pohřebiště na nedalekém vrchu, v lese Chlumu, sepekovských Vrších nebo v lese Čábelky.

Původní stará osada patřila pánům ze Skalice, Vítkovcům. Skalice byla tvrz, kterou vystavěli Vítkovci nad nedalekým rybníkem Chobot. V roce 1194 dostal Sepekov jako dědictví Vítek, který byl synem Vítka z Prčice. „*Vítek se roku 1251 píše ze Sepekova. Roku 1253 se píše také jako Vítek z Krumlova a jest zakladatelem hradu krumlovského.*“¹ Synové Vítka vlastnili Sepekov až do roku 1272. Dalším majitelem Sepekova byl pražský biskup Tobiáš z Bechyně, kterému ves patřila až do roku 1290. Uvádí se, že Tobiáš dostal sepekovské panství od krále Václava III. jako náhradu za škodu, kterou mu způsobili bratři Závaše z Falkenštejna z rodu Vítkovců. Podle některých zpráv se Závaš narodil právě v Sepekově. Dále se Sepekov dostal do rukou Rožmberků, kteří ho vlastnili až do roku 1484. Tohoto roku prodal Vok z Rožmberka sepekovské panství Zdeslavovi ze Švamberka. Od roku 1530 Sepekov náležel bechyňskému panství. Jindřich ze Švamberka prodal toto panství roku 1569 Petru Vokovi a Sepekov zůstal přidružen k Milevsku.

Během husitských válek bylo mnoho církevních míst vypáleno nebo zničeno. Ani Sepekov nebyl výjimkou. Uplynulo mnoho let, než se Sepekov z tohoto zásahu opět vzpamatoval. Po tomto válečném období přešel majetek spolu s Milevskem z rukou Švamberků na pány z Hodějova. V období po bitvě na Bílé Hoře byl všechn majetek Hodějovských zkonfiskován, za účast na stavovském povstání proti Habsburkům, a Sepekov byl darován 23. 1. 1623 císařem Ferdinandem II. Královské kanonii premonstrátů na Strahově, pod správu Milevského kláštera. Součástí majetku Strahova byl Sepekov až do zrušení poddanství, do roku 1848.

¹ KYTKA, Josef. Milevsko a jeho kraj. 1996, str. 168

2.1 Farní kostel sv. Mikuláše

Původním sepekovským kostelem byl raně gotický chrám sv. Mikuláše, který nechal za doby Vítkovců vystavět pražský biskup Jan IV. pravděpodobně kolem roku 1321. To bylo tedy o 409 let dříve, než byl položen základní kámen nynějšího poutního mariánského kostela. Je možné, že tato stavba nahradila původní dřevěnou stavbu, která stávala na tomto místě. Písemné zmínky z roku 1327 dokládají, že světící biskup Přibyslav udělil odpustky všem, kteří zde vykonali pobožnost. Kostel sv. Mikuláše byl kostelem farním a svému účelu sloužil až do roku 1785. Tohoto roku byl spolu se hřbitovem zrušen, protože probíhaly josefínské reformy. „*Ve veřejné dražbě byl prodán několika sepekovským občanům a proměněn v byty a chlévy.*“² V 16. a 17. století patřil Sepekov Hodějovským a právě v tuto dobu byli katoličtí kněží nahrazeni evangelickými. Dochovalo se jméno pouze jednoho kněze, který zde sloužil - Trojan. Po roce 1581 také v Sepekově bydlel. „*Katoličtí kněží tehdy konali své pobožnosti v kapličce zasvěcené Panně Marii, stojící na vršku nedaleko kostela sv. Mikuláše.*“³ Právě na místě této kapličky byl vystavěn nynější kostel Panny Marie. Traduje se legenda, že se jezdil do Sepekova modlit první milevský opat Jarloch a jednoho dne se mu zjevila Panna Maria. On jí slíbil, že nechá kapličku zasvětit právě jí. Jarloch je také považován za jakéhosi zakladatele mariánské úcty. V kapličce byla umístěna soška Panny Marie, kterou dostal Jarloch darem od sázavského opata Božetěcha. V době husitských válek putovaly k sošce Panny Marie davy věřících. Kaplička ale nemohla pojmout všechny věřící, a proto byla v 16. století rozšířena a dovnitř vsazen dřevěný oltář s obrazem Bohorodičky Panny Marie. Katolické bohoslužby byly do kostela sv. Mikuláše navraceny až po bitvě na Bílé Hoře. V roce 1733 byl vysvěcen nový kostel, který stál na místě původní kapličky. Sepekov měl v tu chvíli dva kostely, a to až do roku 1785. „*Při regulaci far a církevního majetku za Josefa II. byl kostel sv. Mikuláše z rozkazu císařského zavřen jako zbytečný.*“⁴

Vybavení z interiéru původního kostela sv. Mikuláše bylo rozvezeno do různých míst nebo zničeno. Jediné, co se podařilo dochovat je oltářní obraz sv. Mikuláše. Byl opraven sepekovským malířem Josefem Samkem a přenesen do nového kostela Panny Marie, kde byl zavěšen a je dodnes. „*21. září roku 1788 byl pak kostel prodán ve veřejné*

² PODLAHA, Antonín. *Sepekov: Soupis památek historických a uměleckých v království českém*. Praha, 1898, 132-139.

³ KYTKA, Josef. *Milevsko a jeho kraj*. 1996. str. 16

⁴ KYTKA, Josef. *Milevsko a jeho kraj*. 1996, str. 169, 170

*dražbě i s věží a hřbitovem. Koupili jej rychtář Matěj Dosoudil a sousedé Josef Hrych, Jan Sedláček, Josef Mrzena a Václav Kofroň za 158 zlatých 10 krejcarů pro obec sepekovskou.*⁵ V roce 1789 byl kostel přestavěn na obytný a bylo v něm zřízeno sedm bytů. Z původní stavby kostela zůstaly zachovány pouze hlavní zdi a věž byla zbořena. Kolem celé stavby původního kostela byly vystavěny chlévy a další hospodářsky užívané budovy. Konečná devastace kostela proběhla 16. 12. 1912, kdy vypukl silný požár, po kterém se dochovaly jen silné obvodové zdi kostela. Na místě byly i poté vystavěny nové domky a z původní stavby kostela zbyl jen triumfální oblouk, který na tomto místě stojí dodnes.

Obrázek 2 - Pozůstatek z kostela sv. Mikuláše

⁵ KYTKA, Josef. *Milevsko a jeho kraj*. 1996, str. 170

2.2 Kaple Narození Panny Marie

Kostel sv. Mikuláše nebyl jediným místem, kde se věřící v Sepekově scházeli k modlitbám. Kousek opodál, na vršíčku, stála od nepaměti kaplička. Podle staré pověsti, nechal tuto kapličku postavit první milevský opat Jarloch. Byl považován za zakladatele mariánského kultu, velice rád se jezdil do Sepekova modlit a uctíval Pannu Marii. Jednou se mu při svých modlitbách Panna Maria zjevila a on jí slíbil, že nechá postavit kapličku, kterou jí zasvětit. Do kapličky umístil sošku Panny Marie, kterou dostal od sázavského opata Božetěcha. Jarloch prý sám namaloval obraz Panny Marie přesně podle toho, jak se mu zjevila. Lidé toto místo navštěvovali čím dál více, až prostor kapličky přestával davům stačit. Zvláště, když v kostele sv. Mikuláše nebyly slouženy katolické mše. Proto byl tedy prostor kapličky zvětšen, přistavěn. Z rytiny si můžeme všimnout, že kaplička byla možná větší než kostel sv. Mikuláše.

Obrázek 3 - Müllerova rytina, nejstarší vyobrazení Sepekova

V době husitských válek ale došlo ke ztrátě veškerých záznamů a materiálů o původu kapličky. Dochovaly se pouze zprávy od P. Jindřicha z Labe z řádu sv. Františka. Zde je zaznamenáno, že roku 1490 byl obraz i soška přeneseny do Bechyně, pod kterou patřila sepekovská fara. Ladislav ze Šternberka oba poklady uchoval tak, aby mohly dále

sloužit věřícím po opadnutí nepříjemných vojenských nepokojů. Jak se ale po válečných událostech vrátila soška i obraz na své původní místo, tedy do kapličky, není zaznamenáno. Ještě je důležité zmínit, že po rozšíření kapličky, byl dovnitř vyroben dřevěný oltář, na který byl umístěn obraz Panny Marie.

V rukopisu „*Písně Mariánské*“ ale najdeme mimo notové záznamy i informace o původu obrazu Panny Marie a několik poznámek z historie. I o kapličce autor zaznamenal několik informací. Vše je popsáno v tzv. „*Krátké kronice o původu, začátku, starožitnosti, též milostech Největší Rodičky Boží Panny Marie Sepekovské.*“ Text je rozdělen do slok a lze ho zpívat na melodii písně *Z nebe posel vychází*. Z tohoto textu se dozvídáme, že Panna Maria je známa odedávna. Protože ji lidé uctívali a chválili, chtěli jí svou lásku dát nějak najevo. Proto místní sedláci začali stavět kapličku, do které vložili sošku a obraz Panny Marie a starostlivě ji hlídali. Během války ji odnesli na zámek do Bechyně, kde byla na chvíli schována. Dále se také uvádí, že byl obraz Panny Marie schován v kostele sv. Mikuláše, když byla kaplička zbourána, aby mohl na jejím místě stát nový kostel Panny Marie.

Krátká kronika o původu, začátku, starožitnosti, též milostech Největší Rodičky Boží Panny Marie Sepekovské

...

11.

Starší známost té Paní, zkrz vojny zkažena,
jsouc s Milevským klášterem i Písma ztracena.
Tak staré památky, zašly naše Matky.

12.

Však tak mnoho zlost vojen, přece neškodila,
by zcela Naši Paní památky zrušila.
Na světlo jest vyšla, nám k známosti přišla.

13.

Ferdinand toho jména, druhý císař římský,
když byl Strahovu klášter, odevzdal Milevský,
otázka se stala, kde se Matka vzala.

14.

Skrz vážných lidí zprávy, jest nám známost dána,
že předně v božích rukách, byla naše Panna.
jsa od lidu ctěna a vždy ušetřena.

15.

Pak když k ní lidu láska, víc a víc vzrůstala,
ctná pobožnost sedláčkův, grunty vykopala,
pro krásnou Matičku stavěli kapličku.

16.

Do ní svůj milý klenot Pannenský vložili,
v ní svou milou Matičku, vždy snažně šetřili.
Ctili starostlivě, hlídali bedlivě.

17.

Pak když běhy vojenské, Čechách panovali,
ctní správcové duchovní, svou Matku schovali.
Z kaple Sepekovské na zámek bechyňský.

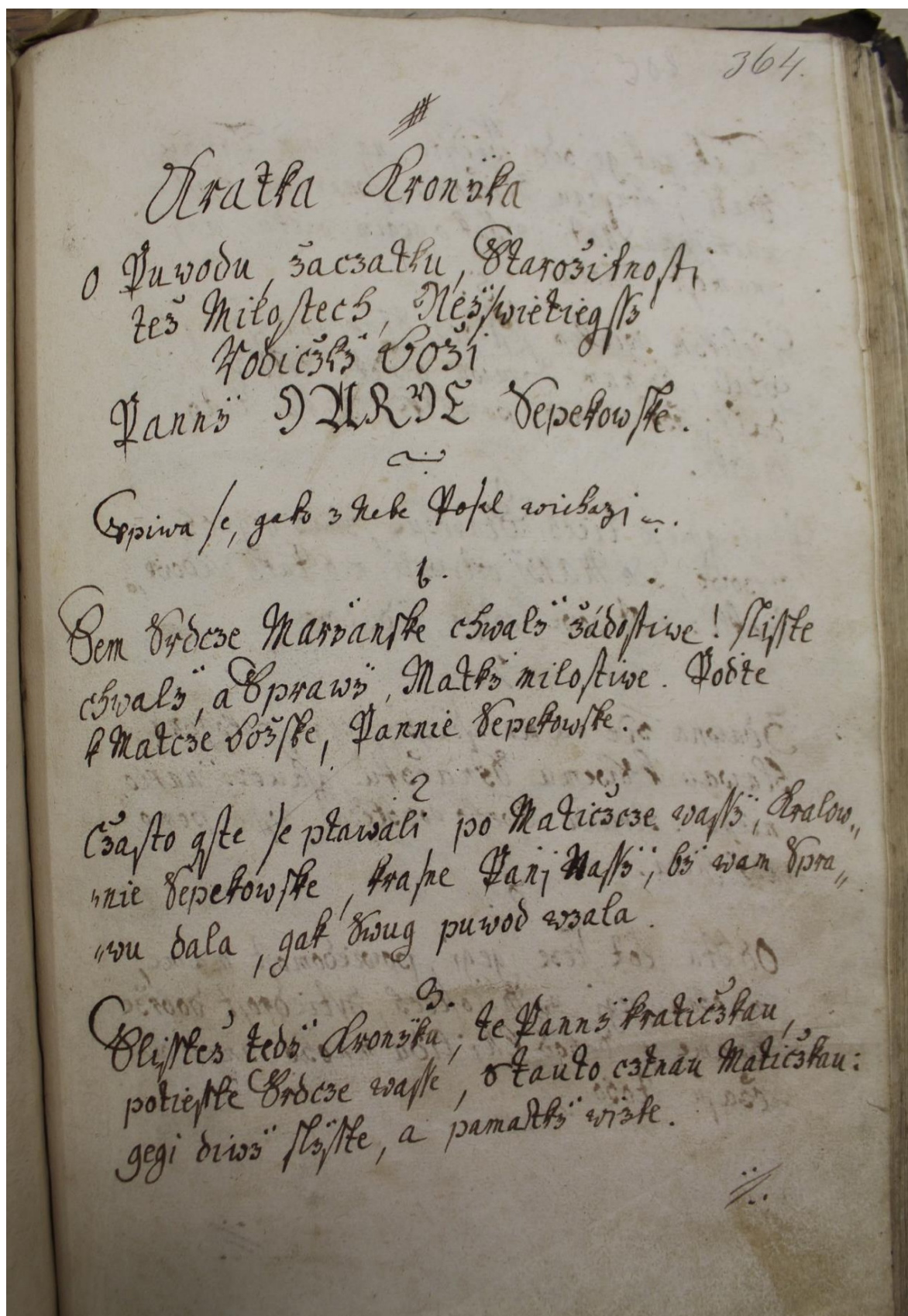
18.

Tam však ona nedlouho, potom zůstat měla,
nýbrž ne bez podivu, suma přijít chtěla,
by jí zase měli, ty jenž ji ctít chtěli.

19.

Příčina téhož naší Matky přenešení, jejího tak vhlídného,
v Městě ušetření, jenž se přihodilo,
jí k větší cti bylo.

...

Obrázek 4 - První strana Kroniky v rukopisném kancionálu

Švamberkové o Sepekov i Milevsko velmi dobře pečovali. I když nebyli katolického vyznání, měli kapličku v úctě. Vše se ale změnilo v roce 1581, kdy se Sepekov dostal do rukou Hodějovských, kteří byli protestanského vyznání. Hodějovští s kapličkou nezacházeli příliš dobře, docela ji zničili. „*Stalo se, že z návodu jednoho predikanta, jménem Trojan, jemuž úcta lidu k tomuto posvátnému místu trnem v oku byla, zmíněná socha od jistého zuřivého nekatolika na kusy rozsekána jest, začez brzy nato oba stihla trestající ruka Páně, neboť zločinec sám v jedné hospodě zabit, a predikant náhle mrtvicí raněn jest.*“⁶ Díky této nadvládě začala kaplička chátrat na několik nadcházejících let. I když socha byla zneuctěna a nevydržela protestanskou nadvládu, obraz se podařilo zachránit. Kostelník ho ukryl ve výklenku kaple pod podlahu. Také se můžeme dočíst, že byl ukrytý v plátně za skříní, kde ho roku 1623 našli premonstráti.

Po bitvě na Bílé Hoře byla Mariánská kaple v dezolátním stavu. Všem bylo jasné, že je potřeba rozsáhlá rekonstrukce. Ta proběhla až v roce 1654, kdy administrátor milevského kláštera Mikuláš Plucer začal s opravami. Kaple měla nové zastřešení a sakristii. Dokončení oprav kaple se již Mikuláš Plucer nedočkal. Proto se záštity nad dokončením rekonstrukce ujal Ondřej Keller, správce milevského velkostatku. Mimo jiné nechal postavit do kaple nový oltář, aby na něm mohl být umístěn milostný obraz Panny Marie. Jeho hlavní část, obraz Panny Marie Sepekovské, je dnes součástí hlavního oltáře poutního místa. Na bočních oltářích byla vyobrazena sv. Barbora a sv. Máří Magdaléna. Kaple byla vysvěcena 8. 9. 1658, za působení strahovského opata Bernarda Sutora, děkanem z Tábora Dominikem Urtikou ke cti Narození Panny Marie.

Tato kaple začala být znovu velmi navštěvovanou a věřící k ní putovali i z velmi dalekého okolí. Právě k tomuto období se vztahuje zázrak, kdy Panna Maria uzdravila slepého chlapce z Uher. Panna Maria se matce zjevila ve snu. Vydal se na dalekou cestu i s rodiči, a jakmile se přiblížili ke kostelíku, chlapec, jako zázrakem, začal vidět. Toto nebylo jediné zázračné uzdravení, které se v Sepekově stalo. Právě díky těmto událostem a zázračným uzdravením začaly do Sepekova proudit davy věřících, kteří chtěli vykonat pouť k Panně Marii, prosit o pomoc a uctít ji.

⁶ ČERMÁK, Dominik Karel. *Sláva Panny Marie Sepekovské: upomínka na třetí padesátiletou památku založení chrámu Sepekovského*. 1883, str. 21

2.3 Poutní kostel Jména Panny Marie

Mariánská kaple přestávala davům poutníků dostačovat. Z tohoto důvodu správce milevského statku, kněz premonstrátského řádu a mariánský ctitel Klement Šťastný, požádal strahovského opata Mariana Hermana o povolení výstavby nového chrámu pro Pannu Marii Sepekovskou. Opat se pro tento nápad nadchl a v roce 1730 byl položen základní kámen nového poutního chrámu. K tomuto místu byl ještě přiložen nápis: *„Základní kámen této stavby položen (chronogram 1730) Marianem, prelátem sionským a generálním vikářem a dobrodincem stavby kaple (chronogram opět 1730). Kanovníkům kláštera sionského a milevského (chronogram 1712), kteří jsou tito: (následující jména všech strahovských a milevských kanovníků, kteří na stavbu poutního kostela přispěli včetně milevského hejtmána Adolfa Karstfelda a jeho manželky Eleonory rozené z Schwarzenwolfů s penězi darovanými opatem Marianem z milevského důchodu).“*⁷ Celá stavba byla dokončena během pouhých tří let.

26. září 1733 byl nový poutní chrám vysvěcen biskupem Janem Rudolfem Adratenským, hrabětem ze Šporku, ke cti Jména Panny Marie (toto datum je zapsáno v rukopisu „Písně Mariánské.“ V jiných záznamech se uvádí datum svěcení kostela 27. září 1733). Za veliké slávy byl do kostela přenesen i obraz Blahoslavené Panny Marie Sepekovské.

Krátká kronika o původu, začátku, starožitnosti, též milostech Největší Rodičky Boží Panny Marie Sepekovské

...

37.

Zatím Matka přemilá, Paní všeho zboží,
k svatému Mikuláši, přišla do područí,
tam na dům čekala, až se dočkala.

38.

Roku sedmnáctistého tři a třicátého,
když se byl chrám vystavěl, Maria do něho,

⁷ WEYRAUCH, Erwin A. *Dějiny kláštera, města a panství Milevska sepsané léta 1841*. Milevsko: Agentura Porthos- Městské muzeum, 1997

slavně jest vnešena, na oltář vsazena.

39.

To přenešení, velmi utěšené bylo
mnoho zde potěšených slzí se vylilo,
bylo sladké hlasy slyšeti, za ty časy.

40.

Do nového příbytku, biskup ji uváděl,
strahovský opat s svými syny ji provázel,
s zástupem velikým a zpěvem všelikým.

41.

Na to tenž pan Jan Rudolf, biskup Adratenský,
pan, ročen hrabě z Sporku a kanovník pražský,
chrám posvětil slavně, dle auřadu právně.

42.

Stalo se posvěcení, roku vejš řčeného,
a to měsíce září šest a dvacátého,
co již v novém stanu, ctíme Matku Pannu.

...

Vysvěcení kostela bylo velikou barokní slavností, která trvala několik dní. Biskup jel nejprve v honosném průvodu do Milevska, kde byl přijat v klášteře. V čele stála šlechta a vznešení hosté, poté kočár biskupa, který doprovázelo osm jezdců, a za ním jel ve voze strahovský biskup. Celý průvod uzavíralo ještě dalších šest vozů. Následující den se celý průvod odebral do Sepekova na slavnostní vysvěcení nového chrámu spolu se všemi kněžími z milevského kláštera. Celá slavnost byla zahájena zpěvem antifony „Ave Regina Coelorum“ a modlitbou. Následovalo přenesení milostného obrazu do nového chrámu. Když byl obraz donesen průvodem do kostela, zaznělo „Salve Regina.“ Slavnostní bohoslužbu sloužil biskup Jan Rudolf Špork a trvala celkem tři hodiny. Slavnosti pokračovaly ještě několik dnů a během této doby mohli lidé přicházet i z dalekého okolí a přijmout svaté přijímání.

Protože se jednalo o velikou slavnost, byly k této příležitosti zhotoveny zlaté a stříbrné pamětní medaile, které se rozdávaly mezi významné hosty. Nyní je můžeme vidět ve sbírce Národního muzea v Praze. Na lící straně je vyobrazena Panna Maria Sepekovská s dvěma nápisy po obvodu: „*INTACTAE DEIPARAE GRATIOSE . SEPEKOVENSIS . HONORI . CONSTRVXIT, MARIANVS ABB . SION : ET MILOVI . CEN .* Na druhé straně je vyobrazen poutní kostel Jména Panny Marie, také s dvěma nápisy: *IOANNES . RVDOLPHVS A SPORCK : EPISCOPVS : ADRATENSIS, AC THRONI . PONTIFICI . PRELATVS . CONSECRATER.*“⁸

Strahovský opat jmenoval premonstrátského kněze Gilberta Buriana, který měl nově na starost kostel Jména Panny Marie v Sepekově. Protože poutní místo navštěvovalo stále více poutníků, byl do Sepekova přizván ještě další kněz, a to Řehoř Christen. Poutníci na toto místo proudili prakticky nepřetržitě, a tak bylo zapotřebí, aby kněží byli neustále věřícím k dispozici. Proto se započalo s výstavbou fary, kde kněží bydleli. Stavba byla ukončena v roce 1736. Dalším duchovním, který v Sepekově působil, byl Chrysostomus Neruda (1749 – 1761). V roce 1752 k němu jako kaplan přišel Rafael Kavika, který v roce 1759 zemřel. Na jeho místo nastoupil Florian Weissman, který rovněž odchází v roce 1761.

Po příchodu tohoto kněze přísluhoval v sakristii Mikuláš Kolář, který v Sepekově působil jako kantor. Jeho jméno je velmi důležité, protože sepsal „*Kroniku Rozličné pameti hodne věci do této knihy vepsané jednoho takových pamatných věcí milovníka.*“ V této své kronice popisuje svědectví o poutním místě a o věcech, které se udály během jeho působení v Sepekově. O jeho životě je známo jen málo informací. Dlouhodobě působil ve strahovských službách. V roce 1751 odešel do nedaleké Velké Chýšky, kde se vyučil v zahradnictví. Ve Velké Chýšce zůstal čtyři roky a v roce 1755 odešel na necelý rok zpátky do Prahy. Zpět do Sepekova se vrátil kvůli válečným událostem, které v Praze probíhaly a pracoval jako fortnýř⁹ v klášteře v Milevsku. O dva roky později se oženil s Veronikou Hyskovou a společně bydleli v Sepekově. Mikuláš Kolář byl učitelem a pět let vykonával v Sepekově kantorskou službu.

Mikuláš Kolář ve své Kronice zmiňuje velmi podstatnou informaci. V Sepekově působil František Streyček, který byl věrným ctitelem a služebníkem Nejsvětější Rodičky Boží Panny Marie. Pro Pannu Marii skládal písně a všechny tyto písně zaznamenal ve

⁸ PŘIBIL, Bedřich: *Soupis československých svátostek, katolických medailí a žetonů*, Praha 1931, 36sq.

⁹ fortnýř hlídal bránu pro pěší v klášteře. (zdroj: <http://slovník-cizích-slov-online.cz/najit?co=fortn%C3%BD%C5%99>)

svém kancionálu. František Streyček zemřel 4. dubna 1759 a byl pochován v Sepekově. Vzhledem k tomu, že rukopis „*Písni Mariánských*“ byl sepsán 8. září 1755, a v žádných materiálech není zmíněný jiný kancionál či jméno skladatele, který v tu dobu v Sepekově působil, je velmi pravděpodobné, že autorem rukopisu je právě **František Streyček**.

Vzhled kostela je připodobňován ke Svaté Hoře u Příbrami. Také proto bývá označován „jihočeská Svatá Hora.“ Celá stavba je postavena ve vrcholně barokním slohu, stejně jako hlavní barokní oltář uprostřed presbytáře. Za sklem tohoto oltáře je umístěn milostný obraz Panny Marie Sepekovské. Panna Maria stojí ve zlatém rouchu a modrém plášti na srpů měsíce. V pravé ruce drží Ježíška a dva andělé drží korunu nad její hlavou. Kostel má ještě dva boční oltáře, nalevo svaté Anny a napravo sv. Josefa (svatých Čtrnácti pomocníků). Na straně každého postranního oltáře jsou umístěny dvě plastiky. Ve skříňce u svatostánku je umístěna plastika sv. Norberta. Lavice jsou zdobeny vyřezáváním a dvěma erby na zadních stranách, z dubového dřeva. Ve znaku je vyřezána hlava Turka s turbanem. Tyto lavice věnoval kostelu plukovník Emrich Děž, který byl jako zázrakem zachráněn v bitvě u Staňkova v roce 1744. Varhany, které jsou v kostele i dnes, zhotovil roku 1799 varhanář Bedřich Semrád ze Sedlce. Co se týče původních varhan, první záznam o nástroji pochází z roku 1763. V tuto dobu byl v kostele varhanní pozitiv, ke kterému byl právě v tomto roce pořízen pedál, stál 30 zlatých. Byl pořízen místním knězem Theophillem Bergerem.

Konečnou podobu dostával kostel od roku 1760, kdy opat Gabriel Kašpar (nástupce Mariana Hermana) nechal postavit postranní ambit se čtyřmi kaplemi. Celou dostavbu nestihl dokončit, roku 1761 zemřel. Základní kámen byl položen pod kapli sv. Linharta. Jeho úkolu se ujal opat František Michal Daller a dostavbu v roce 1767 dokončil. 15. 3. 1769 vystavil zakládací listinu tohoto poutního místa. Několik let poté byly postaveny schody, které vedly z vesnice až k fáře. Věřícím byl tedy poskytnut bezproblémový přístup ke chrámu. Roku 1785 byl oficiálně uzavřen původní sepekovský kostel sv. Mikuláše a tento nový poutní kostel Jména Panny Marie byl povýšen na lokální. Lokálie byla 2. 3. 1858 povýšena na faru a dále roku 1933 na děkanství. Děkanství bylo ve 20. letech 19. století zrušeno.

2.4 Milostný obraz Panny Marie Sepekovské

Zázračný obraz Panny Marie Sepekovské je namalován na plátno starodávným způsobem a je vsazen do rámu a desky z lipového dřeva. Postava Panny Marie je asi „*půldruhýho lokte vysoká*“¹⁰, tedy 147, 85 cm. Madona je vyobrazena ve zlatém rouchu s nebesky modrým pláštěm, stojící na srp (ostrosti) měsíce, na kterém je znázorněn mužský obličej. Toto vyobrazení má symbolizovat tvář ďábla a vítězství Panny Marie nad temnotami dědičného hříchu panenstvím. Oba rohy měsíce směřují vzhůru. Na pravé ruce drží spanilé děťátko, Ježíše Krista. Ježíš se pravou ručičkou dotýká pravé ruky Panny Marie, levou ručičku má nataženou za krkem Madony a s potěšeným výrazem vzhlíží ke své Matce. Panna Maria je nakloněná ke svému děťátku a levou rukou se dotýká jeho nožiček. „*S očimi, zdá se jakoby na božské své děťátko vyhledati chtěla, ale dle své přirozené poníženosti, jakoby se ostýchala.*“¹¹ Hlavu Panny Marie zdobí koruna, kterou drží dva vznášející se andělé. V rukopisu „Písně Mariánské“ je ve slokách první písně zmiňován rok 1738. Zde se uvádí, že k Panně Marii přibyl jeden strážce, tedy anděl. Další rok přibyl druhý. Z tohoto záznamu vyplývá, že původní malba nezobrazovala žádného anděla, pouze Pannu Marii. Tato skutečnost se nenachází v žádném z dochovaných pramenů, pouze v rukopisu „Písně Mariánské.“ Vlasy Madony jsou hnědé, rozpuštěné, přehozené přes levé rameno. Horní polovina obrazu je postříbřená, na spodní části jsou vyobrazeny bylinky, které vyrůstají ze země.

Tento obraz je devoční, to znamená, že je určen výhradně službě Bohu. Je také zázračným obrazem, skrz který Panna Maria uskutečňuje své zázraky a uzdravení. Právě tyto zázraky a uskutečňované pouti dokazují, že věřící Pannu Marii liturgicky uctívají. Nejdříve byl obraz umístěn na vedlejší oltáři, později našel své místo na hlavním oltáři. Po uplynutí tří let, může být obraz prohlášen za milostný. Komise přezkoumává četnost zázraků a na základě tohoto zkoumání uzná jejich platnost. Obraz potom obdrží od Svatého stolce dekret a je prohlášen za milostný. Touto cestou si prošel i obraz Panny Marie Sepekovské, a proto se k němu konají poutě dodnes.

Obraz se podařilo dochovat, nyní je umístěn na hlavním oltáři v chrámu Jména Panny Marie v Sepekově. Utrpěl však několik restaurátorských zásahů a úprav. Z tohoto důvodu není nynější podobná shodná s úplně původní.

¹⁰ Rukopis Písně Mariánské

¹¹ Rukopis Písně Mariánské

„Při rentgenovém průzkumu, který byl proveden v srpnu 2006, se ukázalo, že restaurování obrazu v roce 1867 F. Bezecným bylo značně necitlivým zásahem. Byl při něm upraven obličej Panny Marie a nohy malého Ježíška, nejvýrazněji však bylo zasaženo pozadí obrazu, kde byla zamalovaná celá dolní část anděla za Ježíškem a po stranách postavy Panny Marie zmizela z podstatné části krajina se stromy, v jejichž korunách klečí andělé.“¹²

K tomu, jak se obraz podařilo dochovat, se vztahují dva příběhy, o kterých se zmiňuji v předešlých kapitolách.

Vypsání milostného v Sepekových obrazu Mariánského

„Pobožný ctiteli a Milovníku Mariánský

*Kdyby jsi snad od této dobrotivé v dařích štědré Matky vzdálený byl tak,
že by jsi její přívětivost na tomto místě pro dalekost častý,
a neb jakoukoliv jinou nemožnost spatřiti, a jí zde obdobně pozdraviti nemohl:
umínil jsem sobě, abych pro tvé duchovní potěšení, pro občerstvení Mariánského srdce
tvého, při tomto Mariánských milostí zrcadle, té přesvaté Matky obraz,
a jeho přívětivost, tak jak možné jest, tobě slovy, a předem vymaloval.
Věz tedy: že tvé Nejmilejší Orodovnice Obraz v Sepekových Mariánský, jest starodávným
způsobem na plátně předně malovaný, a tak teprve, jak viděti jest, na tabuli z dříví
lipového přilepený. Postava a vejška té Pannenské ozdoby, jest něco málo přes půl
druhého lokte vysoká. Způsob krásné, stydlivé, ctné a šlechetné Panny více, nežly Matky na
ní se spatřuje, pravé, cnostné a mravné Panninky povahu vyobrazující.
Stojí na ostroiti a neb polovici měsíce mající roucho zlaté, Modrým pláštěm barvy Nebeské
přioděna. Spanilé děťátko Krista Ježíše na rukách chovám, kterežto na Milostnou Matičku
svou libě se usmívající vzhledá cele potěšené.*

*Pravou božskou svou ručičku na pravé své Matičky ruce složenou má levou,
ale za krkem její nataženou drží, nejinač, než jakoby její svatou tvář k sobě přitahovalo
spanilé Jezulátko. Ona ale právě s Pannenskou počestností svatou hlavu svou k synáčku
svému nakloňuje. Na pravej ruce jeho chová, levou svatým nožičkám subtilně pokládá.
V tváři jest krásná, barvy pravé živé a běločervené. Pohlezení jestit přívětivého, s nějakou*

¹² BŘICHÁČEK, Pavel a Monika POLÁKOVÁ. *Sepekov: Mariánské poutní místo*. Písek: IRES, 2006. ISBN 80-86566-38-2.

panenskou vroucností a stydlivostí smíšeného.

S očima, zdá se jakoby na božské své děťátko vyhledati chtěla, ale dle své přirozené poníženosti, jakoby se ostýchala. Na hlavě má korunu královskou svatého způsobu, již dva andělové, jako cherubínové zadržují. Vlasy jsou jako ušlechtilé Panny podlouhlé a rozčesané. Samej mimo svaté ozdoby na obraze plac hořejší přes polovicy jest postříbřenej. Na dolejším jest zem a na ní bylinky rozhází.

Jest ten svatý obraz mnohým a téměř všem, jenž na něj patřejí divnej a přívětivej, častěji taky se proměňující a na něj hledícím nějakou k sobě vroucnost a vážnost vzbuzující. Dle mnohých vyznání hříšníky ku pokání vzbuzuje. Srdce lidské ke cti a lásce své Mariánské táhne. ... dej kdo ji bedlivěji zpytuje, veliké potěšení na duši své nalézá. Rádi k ní lidé v velikým poutu přicházejí a často s velikým prospěchem a potěšením do ní domu se navracejí. Daleji o kráse a přívětivosti tohoto svatého obrazu ... budou, jenž skrze útočiště, klene k němu měli od Boha Všemohoucího a orodování Nejmilejší Matky jeho rozličné milosti, jež se v tomto skrovním Milostí Mariánských zrcadle doufáš, dosáhli. Nejen dovoleno jest, ale i příslušno o dobrotě té královny se dokazovali.

Pakli ale máš srdce věrného ctitele Mariánského tak, že sám osobně na Milostným vrchu Mariánským Sepekovským spatřiti a pozdraviti chceš? A můžeš? Přijdi pobožně a důvěrně a tak snad ji lépe poznáš očitě, nežli já tobě jsem slovy a perem vymaloval, v tomto Milostí Mariánských zrcadle. Zatím nahlidni do zrcadla a pak dle možnosti tvé přid' a podívej se na Mariánské naše v Sepekovách stojící světlo.“

Obrázek 5 - Panna Maria Sepekovská

Obrázek 6 - Milostný obraz Panny Marie Sepekovské

Mýp/ani
Milošnebo v Sepekovach Obrazu
Marrjánškeho.

380.

Ubožný čítateľ a milovníku Marrjánškeho
dobroty rád od teba dobrotye v daroch zistiť. Maltš
vzdalený býť, tak, žebyš gegi priateľnosť natonto
ništie pro dalekúť česť, a neb gataukoliw girau ne
možnosť, patřiti, a gi zde g'obnie porzdarwik' nemost'
umiril g'em sobie abšij pro tve duchowni potiešeni,
pro oběsčtweni Marrjánškeho G'udce tveho, při-
tom to Marrjánškiej Milostki zredale, že yže, wale
Maltš Obraz, a g'ebho přiwiectiwost, tak g'atmožne
gest, sobie słowni, a perem wimalowal.
Wiez teds: že tve Nesmílegš, Orodowirze obraz tve
sepekowach Marrjánške, gest Narodawim Opešobem
na platinie přiednie malowaný, a tak t'epro, gest
widieli gest, na tabuli z držíwi lipowe bo přilepený.

Postawa a wejška ze Fannenske Oboš,
gest niečo malo přez pul drhšio lotte wjška.
Opusob draže štidiwe, čstne a šlechetne Fann
wiece nežli Maltš na ni se G'atřuje, prawie c'zrostne,
a nrawne Fannenski powabu wiobrasugiwi.
Stogi na g'rosti, a neb polowirzi m'niešize, magi,
czy raucebo zlate Modrim Plastiem barwy kebeš
přiwienena. Španile dietialko Orysta Je,
žije na k'ubary slowa škeršio na milostnan Ma,
žijku dwau libie se usmíwagiuš wšgleda cele
potiešene. Prawu šozšau dwau k'ubizku

Obrázek 7 - Popis milostného obrazu Panny Marie Sepekovské

2.5 Fresky v poutním chrámu Jména Panny Marie

Sepekovský chrám se vyznačuje ještě dalším unikátním vyobrazením. A to freskami, tzv. andělskými kůry, v klenbě kostela. Zobrazuje všechny typy andělů, s jakými se setkávala společnost v 17. století. Na nejvyšším kůru jsou serafové, kteří obklopují Boží trůn a zpívají hebrejsky Svatý, Svatý, Svatý. Ve Starém zákoně jsou zmiňovaní cherubové, kteří tvoří další skupinu andělů červeně zbarvených. Svým plamenným mečem ochraňují strom života. Cherubové jsou nejbližší Bohu a slouží mu jako poslové, také symbolizují čtyři větry a čtyři části nebes, představují tajemství Boží Trojice. Podobu velkých kol, či bytostí s mnoha očima mají trůnové. Panstva jsou další skupinou andělů, kteří kontrolují, zda andělské kůry plní své povinnosti. Velká města a národy mají na starost knížectva. Tato skupina je zobrazována v krásném oděvu, obuvi a s lilií v ruce. Archandělé tvoří poslední skupinu andělů jako praví zvěstovatelé a poslové.

Tuto fresku vytvořil roku 1772 P. Siard Nosecký, který byl nejen vynikajícím malířem, ale i milevským podpřevorem a později strahovským kanovníkem. Celá freska zobrazuje přímluvy Panny Marie a je rozdělena na čtyři velké části. Každá část je vysvětlena latinským nápisem, který drží anděl.

První část fresky nalezneme směrem k presbytáři. Ta zobrazuje bohaté sloupové kolem brány, ke které spěchají zástupy lidí. Tuto část doplňuje nápis: PATENS COELI JANUA (Otevřená brána nebeská). Vpravo je zobrazena druhá část fresky. Na ní malíř vymaloval ztroskotanou loď v bouři a posádku, která vzhlíží k nebi s prosbou o pomoc. Nápis u této části je: FULGENS STELLA MARIS - PORTUS NAUFRAGORUM (Planoucí hvězda mořská - útočiště trosečníků). Třetí část, na levé straně, popisuje vězení ve věži, ze kterého jsou propuštěni vězni. Zároveň jsou naplněni radostí, zbavení pout a hříchu. Příběh podtrhuje nápis: DULCIS SPES REORUM (Sladká naděje viníků). Poslední, čtvrtou, část najdeme nad vchodem do kostela. Znárodnuje kněze, který spěchá se svátostí oltární ke smrtelně nemocnému a je obklopen zástupem lidí. V této části je namalován také kostel, ze kterého vychází kněz se svátostí. Symbolizuje právě chrám Panny Marie Sepekovské. Nápis zní: SALUS INFIRMORUM (Spása nemocných).

P. Siard Nosecký vyzdobil kostel ještě malbou Neposkvrněné Panny Marie a vyobrazením Boha Otce. Tyto dva obrazy zdobí lucernu kopule.

Další freska, kterou najdeme v chrámu, je namalována v klenbě presbytáře. Zobrazuje Pannu Marii, která přijímá hold od různých stavů. Také obsahuje nápis,

tentokrát český: JÁ MNE MILUJÍCÍ MILUJI. Poslední freska se vyjímá nad kůrem kostela. Je na ní namalována Panna Maria jako ochránkyně premonstrátského řádu. Také obsahuje nápis: DOMINA CANDIDISSIMI ORDINIS (Paní nejbělostnějšího řádu). Všechny fresky, které jsou v kostele, v roce 1938 restauroval p. Jaroš z Prahy.

Obrázek 8 - Freska v poutním kostele v Sepekově

3 Rukopis

„Písně Mariánské ke cti a chvále nejsvětější Rodičky Boží Panny Marie, jenž se ctí v jejím obrazu svatým sepekovským, již od dávna a nyní zase v rozličných divech a milostech slavným. Od jednoho nejmenšího té veliké paní služebníka ku potěšení všech mariánských milovníků upřímně složené a sepsané 1755 8. Septembra.“

Tímto věnováním začíná dosud nikde nezveřejněný kancionál Písní Mariánských ze Sepekova. Autorem rukopisu může být František Streyček ze Sepekova. Sám se považoval za věrného ctitele a služebníka Nejsvětější Rodičky Boží Panny Marie, a právě pro Pannu Marii skládal mnoho krásných písní. Podle úhledného krasopisu se můžeme domnívat, že působil v Sepekově jako kantor a měl na starosti hudební provoz v Sepekově. Po úvodním věnování autor pokračuje ve chvalozpěvu na Blahoslavenou Pannu Marii.

„Upřímný dárek Nejsvětější Rodičce Boží Marii Panně, na den jejího svatého narození jednoho její cti oddaného služebníka, jménem nejvěrnějších Marie ctěného za vazbu obětovaného.“

„Pokorná všech k Novorozené královně Nebeské, tohoto maličkého dárku, skladatele.“

„Nejsvětější Rodičko Panenská! Největší císařovno a královno Nebeská Maria Panno.“

„... Tvého slavného narození, Tvého svátku mnoho štěstí, zdraví a božského požehnání, tobě bychom darovali, Nebeská, Anjelská, nejzdravější a od Boha Nebeského tvoje požehnání, dnes nám narozena Pannenko. Neboť, kdo může tě chválit nad královnou Nebeskou?... Přijmi knížtičku totiž chval Tvých Mariánských, prostého a nedokonalého vtipu složenou. Písně mariánské ke cti a chvále tvé složené a sepsané, které tebe na kolíbečce tvé...“

Kancionál obsahuje celkově 489 česky psaných stran, ale šest stran je zcela nečitelných. Každá píseň začíná notací svého nápěvu, jednohlasou zapsanou melodií, a poté následuje vypsání přibližně dvaceti slok textu písně. Autor kancionálu uvedl na straně 336 obsah všech písní, které jsou v kancionálu uvedeny. Následuje i abecední řazení pro rychlejší vyhledávání. Můžeme odhadovat, že toto abecední řazení bylo dopsáno později, když varhaník potřeboval rychle při mši vyhledat píseň.

Písně Mariánské lze rozčlenit na několik větších celků. Začátek kancionálu tvoří obecné písně o Panně Marii. Na straně 350 je zhruba pětistránkový přídavek modliteb pro

příhodné poutníky, kteří se vydají do Sepekova. Od strany 356 následuje několik novějších písní, patrně pocházejících ze začátku 19. století.

Na straně 364 nalezneme krátkou kroniku o původu, začátku, starožitnostech¹³ a milostech nejsvětější rodičky Boží Panny Marie sepekovské. Po stručném popisu následují slova písně, která shrnuje obsah kroniky a může být provedena na melodii písně Z nebe posel vychází. Tuto melodii najdeme v jednotném kancionálu.¹⁴

Strana 378 ztvárňuje zázraky, které se staly na poutním místě v Sepekově. “*Zrcadlo Milostí Mariánských od nejdobrotivější Matky panenské z milostného vrchu Sepekovského rozličným rozličně udělených Neviditelných obsažených Milosti od veleslavné, přidáním na jednu každou milost...Milosti nejvyšší chvála Marii Panně.*“

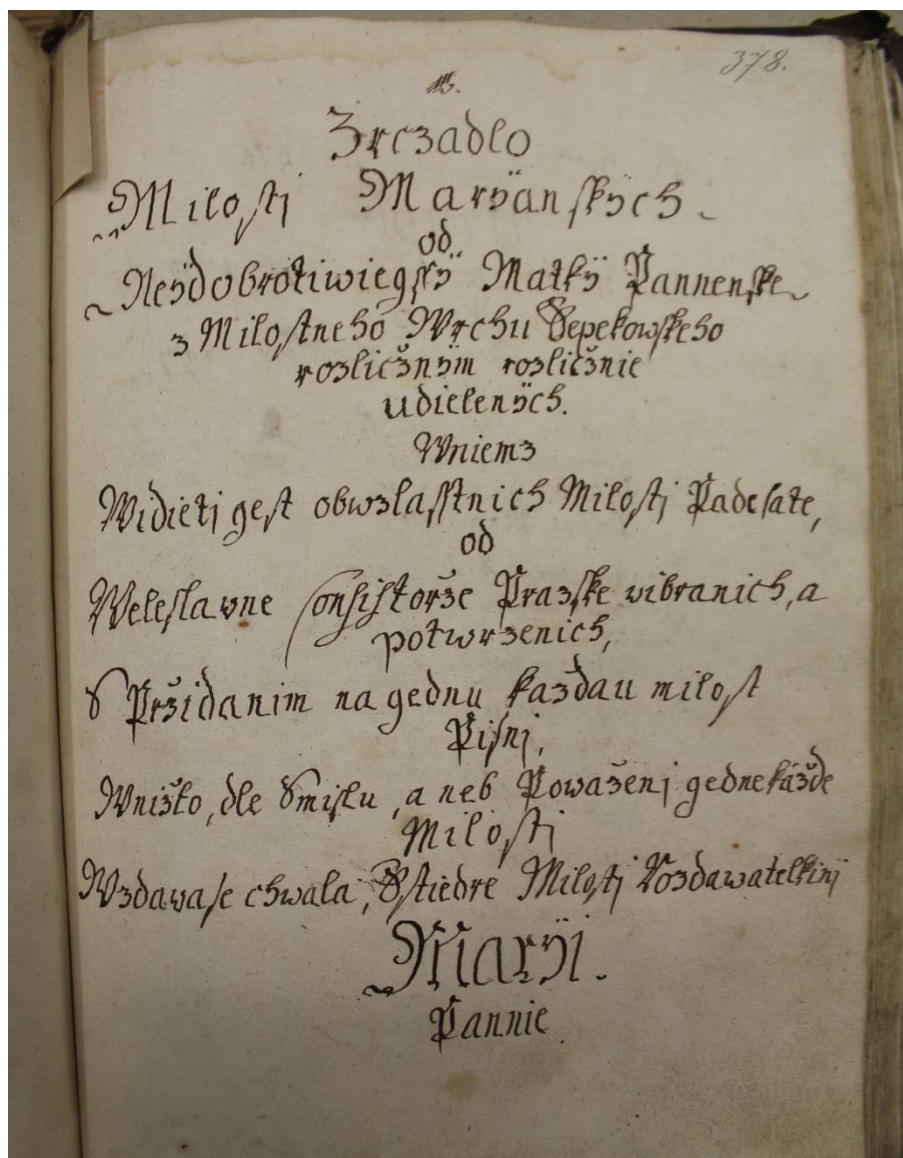
Od strany 451 následují písně k různým svatým a ostatním příležitostem. Tyto písně již neobsahují žádnou notaci nápěvu, jako písně předešlé. Zde je sepsán pouze text a informace, na jakou melodii se daný text bude zpívat.

Mariánské písně byly později vydávány samostatně v sepekovském kostele jako malý zpěvníček. Poutník dostal tyto poutní listy jako vzpomínku na mariánské místo. Ovšem žádný exemplář se v knihovnách nedochoval. Rukopis je uložen ve Strahovské knihovně v původní hnědé kožené vazbě. Na Strahov ho přivezl sepekovský kněz p. František Norbert Vehovský, který kancionál náhodně objevil na faře v Sepekově. Sám několik let na tomto místě sloužil a přispěl ke zvelebení poutního místa.

¹³ Starožitnost v tomto smyslu chápeme jako věci a skutečnosti, které se v té době udály. Tento název je přímo obsažen v nadpisu kapitoly v rukopisu Písní Mariánských.

¹⁴ Kancionál (společný zpěvník českých a moravských diecézí). Sestavil ho P. Ladislav Simajchl a P. Karel Cikrle s kolektivem. Vydalo české katolické nakladatelství a vydavatelství Zvon v roce 1995, jako 11. vydání.

3.1 Zrcadlo Milostí Mariánských

Obrázek 9 - Zrcadlo Milostí Mariánských v rukopisu

Z tohoto textu se dozvídáme, že v Sepekově se uskutečnilo více než padesát zázraků, proto také bylo prohlášeno za poutní místo. Autor v rukopisu popisuje všech padesát zázraků, které se v Sepekově staly. Po popisu zázraku vždy následuje tzv. „Chvála na milost“ první, druhou,...

Ještě před samotným popisem zázraků autor vzývá Pannu Marii a opěvuje její krásu. „Vzdychání ku Panně Marii skladatele tohoto Zrcadla Milostí Mariánských jakožto k zrcadlu svátosti a všelské cnosti.“ Popisuje svůj pocit radosti, který cítí při pohledu na

obraz Panny Marie v kostele. Hledá v ní útočiště před celým světem a tímto vyznáním jí děkuje za všechny milosti a bere si ji za svůj vzor.

Zázrak první: Sepekovská milosti rozdávatelkyně slepých osvítilkyně

Tento zázrak vypráví o malém chlapci z Uher, který byl od narození slepý. Jeho rodiče vyzkoušeli mnoho způsobů léčby, ale s neúspěšným výsledkem. Matce se ale jednou ve snu zjevila Panna Maria Sepekovská a ta jí řekla, ať k ní syna přivede. Matka neváhala a hned druhý den vyrazili na cestu. Šli velmi dlouho a byli vyčerpaní. Najednou zahlédli v dálce vršíček, kde se třpytila kopule kostela. Když došli až ke kostelu, chlapec seskočil z vozu a začal radostně křičet, že vidí. Rodiče děkovali Panně Marii za zázrak, který pomohl k uzdravení jejich chlapce.

Chvála na milost první

(Zpívá se jako Z lásky Ježíši raněných)

1.

Maria milostná Máti
služit tobě chválu dáti
že jsi světlo velmi jasné
jenž v jasnoti nikdy hasne.

2.

Toto dítě cizozemské
chválí tvé světlo Pannenské
zrak svůj nepřičítá sobě
za něj díky vzdává tobě.

3.

Diví se velice tomu
že neš všel do tvého domu
jasnás mu denice vyšla,
k otevřená očí přišla.

4.

Protož tebe slušně chválí
tento cizozemeček malý
vyznává že světlo jeho
přišlo jest mu z vrchu tvého.

5.

Temnost muž být vržena dvojí
však temnosti se nebojí
ani duše ani těla
kdo Marii chválí zcela.

Zázrak druhý: Milostivá Královna Sepekovská topících se ochránitelkyně

V tomto zázraku zachránila Panna Maria život velebnému pánu Zikmundovi Jacobe, který byl členem premonstrátského řádu. Roku 1700 se plavil po moři a nešťastně vypadl z lodičky. Vlny ho vtahovaly stále více dovnitř moře. On však neustával v naději a horlivě vzdychal a modlil se k Panně Marii Sepekovské jako k mořské hvězdičce. Ona mu ihned ukázala svou milost a dodala mu sílu, aby doplaval k břehu. Neuměl totiž plavat.

Chvála na milost druhá

(Zpívá se jako Zdrávas Hvězdo Mariánská)

1.

Zdrávas hvězdo Mariánská

Matko Sepekovská

milá, libá, jasná

přežádoucí krásná.

Tebe vzýváme s vroucností,

zaskví se nám tvou milostí,

Pannenko Maria.

2.

Světla toho moře

jest jen samé hoře

jeho světské vody

činí duším shody

Ó! Sepekovská Matičko

ochraň nás Mořská hvězdičko,

Pannenko Maria.

3.

Tak k břehu spasení

budem přivedeni

jsoucí pod tvou správou

najdem cestu pravou

budem se šťastně plaviti,

za tvou pomoc tě chváliti,

Pannenko Maria.

4.

Hvězdo jasně skvoucí

všem lidem žádoucí,

těm, kterým vycházíš,

k pomoci přicházíš

ráda z bludu vytahuješ,

k cestě pravdy přitahuješ,

Pannenko Maria.

5.

Nejvíce tvou moc znají,

ti jenž na tě dbají,

ti jsou v cnosti silní,

jenž v tvé cti jsou pilní.

Ti znají tvé smilování,

v životě i při skonání,

Pannenko Maria.

Zázrak třetí: Nejdobrotivější v Sepekových Paní Matka živých, život mrtvých

V Milevsku rodila pracující žena, která měla velmi komplikovaný porod. Dítě se narodilo mrtvé. Oba rodiče plakali a modlili se k Panně Marii Sepekovské, aby jim navrátila život dítěte. Drželi dítě v náručí a na tělíčko padali jejich slzy. Slzy se najednou staly jakousi živou vodou a dítě začalo dýchat. Vzályvali Pannu Marii jako Matku živých a mrtvých a děkovali za navrácení život jejich dítěte.

Chvála na milost třetí

(Zpívá se jako Hvězdo jasná, Panno krásná)

1.

Šťastnás léka ve všech ranách
při smrti i životě
ve všech všudy světa stranách
chválena v tvé dobrotě.

2.

Mrtvé křísíš, živé chráníš
všechno Bůh v tvé ruce dal,
sebe, Nebe, zem, tak tebe,
ó! Maria miloval.

3.

Jedné smrti neujdeme
ta jest nám všechněm jistá,
proti druhéj lék najdeme
u tebe Panno čistá.

4.

Dej dle duše živu býti
chraň hříchu smrtelného,
věčný život budem míti
s pomoci plodu tvého.

5.

Matko živých mocná v divých
mrtvých vzkřísitelkyně
stůj při smrti všech tvých věrných
buď tenkrát přítelkyně.

Zázrak čtvrtý: Rodička Boží Sepekovská, chromých podpora silná

O tomto zázraku je v rukopisu jedna zmínka. Dozvídáme se pouze, že se jednalo o Evu Hubáčkovou.

Podrobnější popis nám podává *Zrcadlo Mariánské aneb Skromné vysvětlení začátku, starožitnosti, Milosti a dobrodiní od věkův a časův zvelebené Nejdobrotivější*

Milosti Nebeských rozdávatelkyně Důstojné Matky Panny Marie.

Eva Hubáčková byla chromá, měla zlomené nohy a nemohla chodit. Vyzkoušela mnoho léků, ale žádný nepomohl. Proto se uchýlila k duchovní léčbě. Rozhodla se, že dojde na Sepekovský vršíček a bude prosit Pannu Marii o pomoc. Když byla přivezena k Svatému obrazu Panny Marie v Sepekově, přednesla svou prosbu a začala se modlit. Od té hodiny, co se začala modlit, se postavila na nohy a začala chodit.

Chvála na milost čtvrtá

(Zpívá se jako Noci temnou přechkavšeci)

1.

Mluvme chvály Matky, královny
Andělské,
slavme svátky Paní zemské i nebeské,
objímejme její šlápeje Pannenské.

2.

Dobře Bernard praví, že ten muž mlčeti,
s kým ta dobrá Matka, chtěla by zhrzeti,
nad tou řečí každý věrný chtěj slzeti.

3.

Jsou ta slova pravá Marie Miláčka,
těší Matky církve věrného synáčka
jako mistr vede k cti Marie žáčka.

4.

Nemuž Matka Paní svých věrných oslyšet
vždy ráda chce žádost svých ctitelův
slyšet, prosby jejich milé, laskavě
vyslyšet.

5.

Vše stížnosti naše poslouchá laskavě,
dává co žádáme ctně, moudře a zdravě
co však duším škodí, to odpírá právně.

Zázrak pátý: Obraz Pannenský v Sepekovách milosti plný zbrojná pomoc v ukrutným potýkání

Od jistého posla hladové vlky odhání a od patrného nebespečenství smrti vysvobozuje.

Arcibiskup Constantinský pověděl o Panně Marii, že lidské pokolení *zkusilo, zkusuje a zkusovati* bude. Proto máme následovat jeho jako řečníka a vykřiknout spolu

s ním: „*Ó převznesená Maria! Nejni zajisté konce velikosti tvé, nejni žádného nasycení tvého zastání, nejni počtu tvých dobrodiní.*“

Nabádá, že máme počítat například Nebeské hvězdy a mořské krůpěje, počítat listy u stromů a tím tak okusit její milosrdenství. I kdybychom spočetli všechny hvězdy, tak stejně nepochopíme množství Mariánského dobrodiní. Jednou chodil mudrc okolo moře a zpytoval své svědomí a přemýšlel o dobrotivosti Panny Marie. Nemohl ji však pochopit, a proto skočil do moře a vykřikl: „*Poněvadž já tebe nemohu pochopit, pochop ty mě!*“ Utopil se z té bezradnosti.

Chvála na milost pátá

(Zpívá se jako Hvězdo jasná)

1.

Tvé milosti, sílí cnosti
konce není dobroty.

Tak se známe, s všem což máme,
že k nám jde z tvé štědrosti.

2.

Když zlost vlčí, na nás vrčí
hlado – vlka černého
ihned mlčí, když nám vstrčí
sladký hlas jména tvého.

3.

Říct ti mohu, zna tvou nohu
drak pekelný docela,
máš tu chválu, žes mu hlavu
silná Panno setřela.

4.

Tak s tvou svatou Panno patou
dostal ránu do čela,
že ste tiše, bolest líže,
však nikdy hojí zcela.

5.

Nás z té zlosti do žalosti
uvédcti usiluje,
když tě vidí, hned se stydí
a k autěku směřuje.

Zázrak šestý: Dobrotivá Matka Sepekovská vinšovaná ku porodu pracujících pomocnice

Skrze několik dní bolestně ku porodu pracující urozené paní Bechyniovej z Lažan
ku pomoci přichází.

V roce 1733 (počítal se rok od narození Spasitele) několik dní s velkými bolestmi rodila manželka rytíře Josefa Bechyně z Lažan a pána na Smrkově. Porod byl vyčerpávající a už to vypadalo, že ani dítě ani paní nepřežijí. Rytíř se proto vydal k Panně Marii Sepekovské, aby ji prosil o pomoc. Když odcházel z kostela v Sepekově, potkal posla, který mu sdělil radostnou zprávu. Jeho paní šťastně porodila a i s dítětem jsou v pořádku.

Chvála na milost šestá

(Zpívá se jako Velký Bože Otče z Nebe)

1.

Panno Matko, Matko Panno,
rodících Matek ochrano,
v tvym plodu bolest nemáš,
však jiným pomoc hledáš.

2.

Všem k porodu pracujícím
věrně k tobě volajícím
tvou milost prokazuješ,
když bolest ukrocuješ.

3.

Šťastná Evo, živých Matko
Tebe pozdravujem takto:
podiv se tomu světe
Matko s Pannenstvím květe.

Zázrak sedmý: Pannenská Matka Sepekovská, šťastná bloudících vůdce. Chybujících Světlo Přívětivé

Zkrz blud oční do studnice upadlému Františkovi Černickému divnou pomoc podává.

Zázrak osmý: Milostná Panna Sepekovská, jasné slepých Světlo

Paní Anně Liebermannovej v Praze, ztracené oko milostivě navrácuje.

Zázrak devátý: Milostivá Matka Sepekovská, patrnaá omdlávajících síla

Velikými a nebezpečnými bolestmi hrdla trápenou Rozinu Schulczovou z Benartic rozenou dobrotivě uzdravuje.

Zázrak desátý: Rodička Boží Pannenská Sepekovská, rozvázaný němých jazyk

Magdaleně Vankovej jazyk rozvazuje a k mluvení schopnej činí.

Zázrak jedenáctý: Nejdobrotibější Sepekovská Paní – sluch hluchých

Jistej Matroně z Mirovic k ní přijdoucí rychle v kostele sluch navrácuje.

Zázrak dvanáctý: Nejlaskavější Milosti Matka Sepekovská bezpečna v nebezpečnosti chodících cesta

Martina Stejskala obyvatele Sepekovského, při Bělohradu v Uhrách toho času vojáka nemocného od zoufajících zbojníků na cestě smrtelnou ranou udeřeného, ze šatu až na spodky slečeného, pak do řeky Dunaje chozeného, tam do hlubokosti vod s tyčkami stokaného, z Nebezpečnosti Smrti vytahuje a na břeh vytaženého obcházejícím okolo něho nepřátelům nepatrného činí.

Zázrak třináctý: Sepekovská pomocnice Maria Panna Nejzkušenější v hojení lékařská

Opuštěného od líkův a lékařův urozeného Pana Matěje Millera, královského města Písku měšťana dobrotivě uzdravuje.

Zázrak čtrnáctý: Nejdobrotivější v Sepekovách Paní zkušená proti peklu bojovnice

Od jistého hříšníka zlého ducha odhání, z pozoru jeho vyjímá a ku pokání vede.

Zázrak patnáctý: Milostná Panna Sepekovská prospěšná ran hojitelkyně

Barboře Ročkovéj bolesti noh odjímá.

Zázrak šestnáctý: Nejvěrnější Pomocnice Sepekovská jasná umírajících svíce,
k navrácení života vedoucí záře

Umírající Pannu Annu Rhenerovauze královského města Písku k smrti pracující z těžkosti smrtelných vyvádí a jejího Pana Otce na oči mdlého posiluje. On pak pan otec svou i dcery své obdrženu od Nejsvětější Matky milost před milostným obrazem v kostele u přítomnosti tam shromážděného lidu věrně a hlasitě s přísahou potvrzuje.

Zázrak sedmnáctý: Starostlivá Matka Boží Sepekovská zkušená nemocných lékařka

Mládence k ní pobožného, s laskavým na ní vzpomenutím laskavě a divně potěšuje, ze zimnice ukrutné ihned povstati dopomohla a od téhož na ní laskavého vzpomenutí ihned osvobozuje.

Zázrak osmnáctý: Přemilá Panna Sepekovská pravého světla, světlo nesoucí Matka

V královském městě Písku, děvčátko od zdívo, krávy rohem oko vyražené a ze svého místa až na tvář svěšené, dobrotivé zase v místo uvádí a k vidění předešlému schopné činí, když oko i zrak jemu navrácuje.

Zázrak devatenáctý: Dobročinlivá Matka Panna Sepekovská spasitedlná nemocných lékařka

Jiřího Procházku z města Planí od veliké nemoci uzdravuje a manželku jeho od šlaka na řeči trefenou k užívání pokrmů neschopnou na milostech Sepekovskej příjdoucí z něho zcela uzdravenou dobrotivě prospouští.

Zázrak dvacátý: Laskavá Matka Sepekovská žádoucí plavících se hvězda

Paní Hofmanovou měšťanku táboorskou do řeky Odavy nebezpečně s vozem i s koňmi uvrženou laskavě ochraňuje a z vody šťastně na břeh zdravou uvádí.

Dalších třicet zázraků je v rukopisu popsáno stejným způsobem.

Wie
Wunder

4 Písně Mariánské

Sepekovský rukopis je kancionál z osmnáctého století a písně, které obsahuje, jsou převážně drobné dobové duchovní skladby, jejichž motivy můžeme často slyšet v současných chrámových písních v Jednotném kancionálu. Písně lze rozdělit do dvou skupin. První skupina obsahuje písně s jednodušší melodickou linkou, zřejmě pro jednodušší zpěv při procesích (převážně písně, které v titulu nesou odkaz na „poutníčky sepekovské“). Kantor, regenschori nebo jiný pověřený zpěvák předzpíval krátký úsek a lid melodii opakoval (ideální píseň je pro toto provedení např. píseň č. 3 „Píseň Poutníkův mariánským k Sepekovu se přibližujícím“). Do druhé kategorie se mohou řadit písně s virtuóznějším přednesem (např. píseň č. 11 „Upřímné žádání vždy Neposkvrněné Panny Marie“). Provedení bylo spíše na tehdy profesionálních kůrových hudebnících. Ačkoliv celý zpěvník obsahuje pouze melodickou linku a text (podobně jako *Kancionál český* od Václava Matěje Šteyera, který ale měl šest vydání), pokusila jsem se opatřit cantus firmus u každé písně stylovým doprovodem, který by měl odpovídat dobovým tradicím. Někdy se jedná pouze o basso continuo s číslovaným basem (varhaník doprovod buď improvizoval podle generálbasu, nebo harmonizoval melodickou linku) a u rozsáhlejších písní jsem vytvořila druhý až třetí hlas. Tyto dodatečné hlasy vycházejí z latentní harmonie a nálady skladby. V některých případech se daná melodie může vnímat jako „part pro melodický nástroj,“ jímž může být v podstatě cokoliv; flétna, hoboje, housle. Jindy může daná melodie sloužit jako druhý hlas. Ostatně v kancionálu *Capella Regia Musicalis* Karla Václava Holana Rovenského z roku 1693 jsou rovněž uvedené u písní buď dvě melodické linky „soprán – bas“, nebo rovnou rozepsané v sopránovém, altovém, tenorovém a basovém klíči, kdy Holan Rovenský přesně určil čtyřhlasou harmonii. Písně v tomto rukopisu jsou zapsány v sopránovém klíči, ve kterém se psalo v 18. století běžně.

Mojí snahou o komplexní rekonstrukci doprovodu těchto písní je přiblížit současnému posluchači, jaký charakter mohly dané písně mít. Je až obdivuhodné, jaká slovní spojení jsou v tomto kancionálu použita. Celý kancionál připomíná spíše básnickou sbírku. Každá píseň je jakýmsi vyzpíváním chvály a obdivu k Panně Marii. Autor byl této lásce oddaný celým srdcem. Celý text na nás může působit až tak, že se skladatel bál, aby Pannu Marii nevzýval málo a ona tak k němu nepřestala být milostivá. Celé dílo je ještě podtrženo krásným rukopisem.

Osieštedlne Sonoseni s Swau
 Nežmilostiwegh. Janja Kralownau
 Janneau MARII Depetow skau
 Obywateluw Depetowstich.

Li sie kralowu so zdrowe na far no Nerka frieghi s.
 milidatrat zwele bena Mas to hejga/niegt i
 ara low no Kena milosti ke issem na-Kloniena
 Jan aento Kena Slicznosti diwto
 to - nize na.

2
 la Depetowstik Wsliczkú swug Trun g.
 zwolila s domem swim czelau Kraginu
 Nasli ozdabila; Spatne dicse Depetow
 gmeno s Misto gest. wšak pro swau Krasu
 a slawu Krasu, a slawne gest.

Obrázek 10 - Píseň č. 1 (rukopis Písně Mariánské)

Potěšitelné honosení s svou nejmilostivější Paní
a Královnou Pannou Marií sepekovskou
obyvatelů sepekovských

The musical score is written for three parts: Soprano, Alto, and Bass. It is in the key of D major (one sharp) and common time (C). The lyrics are in Czech. The score consists of two systems of three staves each. The first system ends with a double bar line and a repeat sign. The second system continues the melody. The lyrics are as follows:

Ti - síc - krát buď po - zdra - ve - na, Pan - no nej - krá - sněj - ší, Krá - lov - no pl - ná mi - lo - sti, ke
Mi - li - on - krát zve - le - be - na Mat - ko Nej - jas - něj - ší,

všem na - klo - ně - na, Pa - nen - ko pl - ná sli - čno - sti, Dív - ko po - ní - že - ná.

Below the staves, there are numbers 6, 6, and 6 under the first system, and #6 and 6 under the second system.

Úvodní píseň v kancionálu je oslavnou, jásavou fanfárou a řadí se ke skupině virtuóznějších melodií. Hlavní vrchní hlas je zapsán v radostném charakteru s použitím drobnějších rytmických hodnot. V druhém hlase, který spíše věnuje melodickému nástroji, zaznívají v šestnáctinových hodnotách protihlasy ke cantu firmu, stejně tak, jako v basové lince. Právě tento basový part podtrhuje svým rytmickým členěním a použitými melodickými postupy oslavný ráz celé skladby. Podobně, jako v této písni, tak i ve všech následujících, pracuji s harmonizací jasnou, stručnou, bez zbytečných „postromantických“ zmenšených akordů a dalších nestylových prvků.

Srdcešne vzdychani, ga geden kazdy "Marjánsky" Milow-
 = nit hnoze Marji Panu pozdrawowati zdoštin bžti na.
 1°

Polik na Rebi Swiesdiček gest pocze teni
 Polik we = dle nich Miškeček gest křpaženi
 Polikrat bud pozdrawena o de wšech
 zwolebe na Matičko De = je křsta
 zdrawas zdrawas zdrawas Marya - Maria.
 Polik gest Duchem Angelstich Polik Lidj
 Polik je wiecej rozlicznich w Swietie wioj
 Polikrat bud pozdrawena o de wšech wšech
 zwolebe na Matičko De = je křsta zdrawas
 zdrawas zdrawas Marya - Maria.

Obrázek 11 - Píseň č. 2 (rukopis Písně Mariánské)

Srdečné vzdychání, jak každý jeden mariánský Milovník může Marii Pannu pozdravovati

Ko-lik na ne-bi hvě-zdi-ček jest k spo-če-te - ní. Ko-lik ve-dle nich mí - ste-ček
 Ko-lik na ne-bi hvě-zdi-ček jest k spo-če-te - ní. Ko-lik ve-dle nich mí - ste-ček

6 6 6

jest k po-se-ze - ní. To - li-krát buď po - zdra-ve - na, od všech vše-mi ve - le-be - na,
 jest k po-se-ze - ní. To - li-krát buď po - zdra-ve - na, od všech vše-mi ve - le-be - na,

6 b b

Ma - ti - čko Se - pe - kov - ská, zdra - vas, zdra - vas,
 Ma - ti - čko Se - pe - kov - ská, zdra - vas, zdra - vas,

b

zdra - vas, Ma - ri - a, Ma - ri - a.
 zdra - vas, Ma - ri - a, Ma - ri - a.

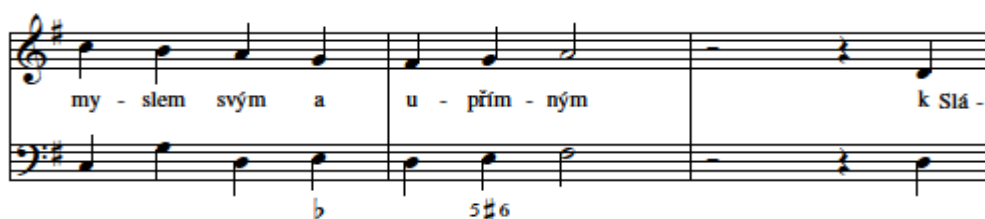
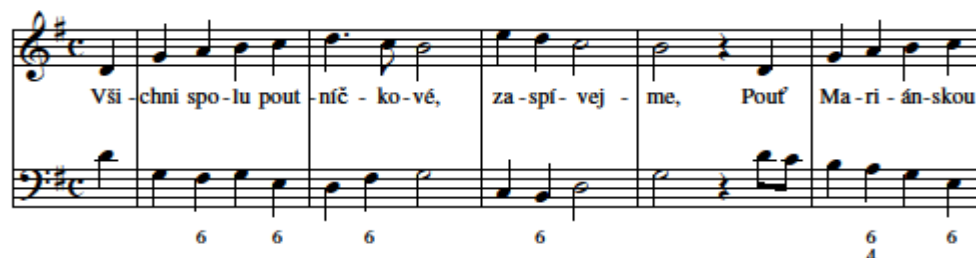
6

Druhá píseň *Srdečné vzdychání, jak každý jeden mariánský Milovník může Marii Pannu pozdravovati* je sepsána pro dva hlasy, které spolu navzájem korespondují a zachovávají stejné melodické hodnoty. Basso continuo má výrazný, virtuózní charakter, který dodává celé písni určitý „lesk.“ I když je skladba velmi rytmicky a melodicky bohatá, zachovává si jasný a přehledný harmonický průběh.

Erogi Lisen Paulniczkow Marszałkisch
 Depetowkisch.
 Lisen Paulniczkow Marszałkisch & Depetowam
 de přibližugiech.
 N. O.
 Wšicki polu Paulniczkow zapwiegme Paul Marš-
 anšau pobožnie wšon egme, a to wše
 Brdčem duwierin au nylem esmín a upřimín
 Kławie drósta drale, a Marš-e chwale.
 Či sle. giš je k tomu mistu přibližugem brzo se
 tam doštaneme, kam putugem, kde naše Matka
 Nežladosi, Qwug přibitek miki rači, degeš
 daruw dozi, miłosty w Bogrozi
 Brdče naše postakuge, je radugem, miłosty
 nam ukazuge, kam putugem, tam naše Paní

Obrázek 12 - Píseň č. 3 (rukopis Písně Mariánské)

Trojí píseň poutníkův Mariánských Sepekovských Píseň poutníkův Mariánských k Sepekovu se přibližujícím

Tato píseň má tzv. poutní charakter, charakteristiku podtrhuje i text písně. Melodická linie za sebou vždy opakuje předešlou frázi, pouze v závěru toto pravidlo porušuje. Píseň může být provedena také ve dvojhlasém zpěvu basu a sopránů. Běžnější způsob provedení této poutní písně byl předzpěv jedné fráze kantorem, kterou kráčející společenství „sepekovských poutníkův mariánských“ opakovalo. Z tohoto důvodu je píseň na provedení velmi jednoduchá a obsahuje převážně čtvrt'ové noty, aby se mohla zpívat i během chůze.

17.

Píseň Před Obrazem Nešvietiejski
 Rodičski Voz, Jani Marye
 Sepekowskij.

Musci k tomu Spivati, jako Adventni, jako o tom Provozi
 № 4

Žeravadi namilosti Matko Sepekowska, ždu
 "vad moře sladkosti o Rodičko Vozka Tobie mi
 w tom ta domu, či nime poklonu sta nic se
 Malowie Nebe zemie dpolu.

Proto gme wespolek w tomto domu dešl
 proto gme do Vrsibitru tweso Matko dešl
 abiešom naši Jani a Sepekownu ctili
 giš je Nebe zem Planj. Každý čas archil

Obrázek 13 - Píseň č. 4 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň před Obrazem Nejsvětější Rodičky Boží, Panny Marie Sepekovské

Musical score for Soprano, Alto, Tenor, and Bass voices. The lyrics are: Zdrá - vas jsi na_mí_lo - sti Mat - ko Se - pe - kov - ská, Zdrá - vas, mo - ře slad - ko - sti ó.

Musical score for Soprano (S.), Alto (A.), Tenor (T.), and Bass (B.) voices. The lyrics are: Ro - dič - ko Bož - ská. To - bě my v tom - to do - mu či -.

S. ní - me po - klo - nu, kla - ní - ce se Krá - lo - vně Ne - be, Ze - mě spo - lu.
 A. ní - me po - klo - nu, kla - ní - ce se Krá - lo - vně Ne - be, Ze - mě spo - lu.
 T. ní - me po - klo - nu, kla - ní - ce se Krá - lo - vně Ne - be, Ze - mě spo - lu.
 B. ní - me po - klo - nu, kla - ní - ce se Krá - lo - vně Ne - be, Ze - mě spo - lu.

Píseň před Obrazem Nejsvětější Rodičky Boží, Panny Marie Sepekovské je krásná, slavnostní, hymnická melodie upravená do čtyřhlasého sboru. Čtyřhlasá sazba podtrhuje jasný harmonický průběh. Všechny hlasy spolu navzájem korespondují a vycházejí z akordického složení. V 1. a 5. taktu můžeme v melodii najít náznak vypsané melodické ozdoby. Tato ozdoba zvýrazňuje slavnostní charakter písně.

Uprzinné wzburzowani kląsze Nieświeżęści Rodiczo

Nr. Marye Janni.

1. Gak żizni wi ge-ler kwodam stricęści po spi-cha

Łak po la sze Maryan sje wier-na-du sje wzdicha,

Łot gest Ła dżudni-cze dladka, waiż gest wsteczka ni

Łost bozka Ła nam na pog po-da, za żi nau ti ne

da, Ła nam na pog po-da, za żi nau ti

reda.

2.

Dem Dem teds genż żiznite pobiechnięte prudeze,

zde, zde do ti obczerstweno bude wasse dżedze:

Chczetels wodi Łokan,

gak użżite Łuto Jari:

Gned budete wzdichać

Gned miłośnie plakać.

Obrázek 14 - Píseň č. 5 (rukopis Písně Mariánské)

Upřímné vzbuzování k lásce Nejsvětější Rodičky Boží Marie Panny

Jak ží - zni - vý je - den kře - sťan v ry - chlo - sti po - spí - chá. Tak po lás - ce Ma - ri - án - ské věr -

ná du - še vzdy - chá, toť jest ta - stud - ni ce slad - ká v níž jest vše - ka - mi

tak Bož - ská, ta nám ná - poj do - dá za -

hy - nou - ti ne - dá, ta nám ná - poj do - dá, za - hy - nou - ti ne - dá.

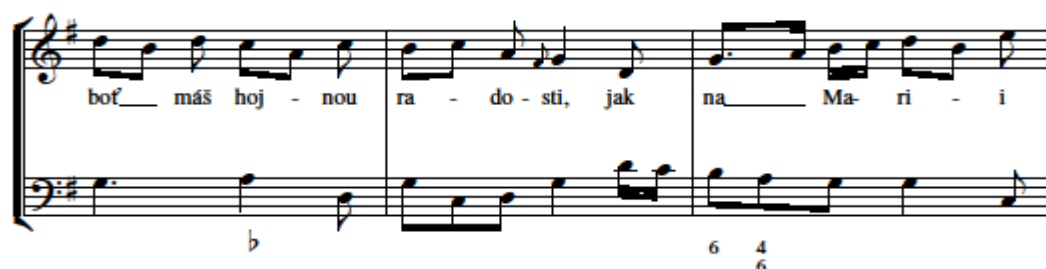
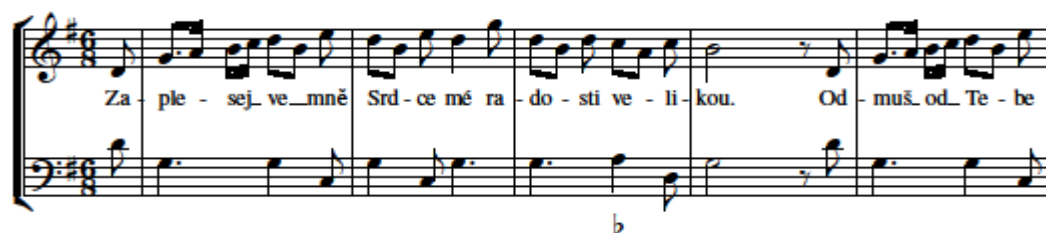
Krásná melodická linka doplněná textem o lásce k Panně Marii. Tato melodie je rozsahově i rytmicky náročná. Druhý hlas může patřit melodickému nástroji do meziher, nebo může hrát současně se zpěvem a doplňovat tak harmonii. Basový part využívá různé rytmické kombinace a obohacuje tak pestrou a strukturovanou melodii. Vzhledem k náročnosti písně může být uváděna jako píseň pro sólový hlas s doprovodem a melodickým nástrojem.

Píseň Mariánská Marjánského
gedine, dwe potiešení u Kři/wietieg, h' Panna'
a duralowni Hebeste, we wšech přiziczinach
Hledagieziho.

Zapleseg we mnie Srdce me Rado, ti weli.,
kau odmrst od tebe trampotu a teštnost wšeli.,
kau, ne daweg ni to teštnost nebot mass
bognost rado, ti gat na MARIYI spomeneš hneď smutno
zaseneš?

Obrázek 15 - Píseň č. 6 (rukopis Písně Mariánské)

**Vzdychání milovníka mariánského
jediné své potěšení u Nejsvětější Panny a Královny nebeské
ve všech příčinách hledajícího**

Dlouhé názvy písní měly vystihovat nejen název, ale i ve stručnosti celý obsah písně, komu je věnována a jak ji má „poutníček zazpívat.“ Tuto jednoduchou melodii v šesti osminovém taktu mohl zpívat věřící lid za doprovodu varhan, například během poutní bohoslužby. *Vzdychání milovníka mariánského* má melodii postavenou na terciových postupech, na akordickém cítění. Rozsahem je tato píseň psána pro vyšší hlas. Basový part udává pulsaci a své postupy obohacuje melodickými kroky.

43.

Wypodobnieni Neswietiejsz Matko Panenke
we Swieździe gitarzni, gęsz oluge denicze.

Ady

1. Ota/o ta-ge Nebe-żebó Matka Panenke, oz-
do bo Owożeni- wśebó Pżeczyszta Mienko,
za-brat-ko wništo liwesne gest wniczi Switi,
Swieździeżto pro nis Olućieżto nam Nebeżke Switi Zem,
inożi zabaniż Swieźko kram uwadiż, ti ożim Swieźtem, twau
gażnożi wśe dobre prowa diż zle zabaniż.

2.
Gitarzni Swieździe o Matka! dobrze gęsz podobna:
Olućiem wicze mniel bęsz tebe nazwać nebaższ
Sodna: ano proti twe gażnożi Olućie gest zaż,
miełe to bez baznie ano uprawdie życzę możu dnie
le: ti te otwisi na Nebeż Olućie paż na zemi,
a protoż taż parugeż Swieździ nade wśemi, nade,
wśemi.

Obrázek 16 - Píseň č. 7 (rukopis Písně Mariánské)

Vzpodobnění Nejsvětější Matky Panenské ve Hvězdě jitřní, jenž pluje Denice

Chvá - lo ta - je Ne - be - ské - ho, Ma - ri - a, Pa - nen - ko, O - zdo - bo - Stvo - ře - ní - vše - ho, Rů - že

či - stá Mi - len - ko, za - hřá - té - ho vniž to lí - bez - né jest vo - ní - cí kví - tí, hvě -

zdi - čko, pro níž Slu - ní - čko nám Ne - be - ské sví - tí. Te - mno - sti za - há - níš, svě -

tlo k nám u - vá - díš, ty — svým svět - lem svou ja - sno - stí vše

do - bré — pro - vá - díš zle za - há - níš.

Prvním tónem v písni *Vzpodobnění Nejsvětější Matky Panenské ve Hvězdě jitřní, jenž pluje Denice* je tón f². Tato píseň je velmi vysoko posazena pro prostý lid, a to i za předpokladu, že dobové ladění nástrojů a varhan bylo a' = 415 Hz. Můžeme pracovat s tím, že autor psal tyto písně pro své zpěváky, s kterými každou neděli pracoval a znal jejich rozsah. Melodie v sobě obsahuje rychlé šestnáctinové postupy, které ji dělají ještě virtuóznější. Druhý hlas vychází ze stejného hudebního materiálu, užívá podobné rytmické modely. Může být hrán na melodický nástroj nebo také zpíván. Basový part je během jednotlivých harmonických funkcí obohacován o melodické postupy, které zmocňují celkový dojem z písně.

Pózdroweni Nieświetiejszich Rodičů Božich 49.
 a chwalau smiljenje.

Zdrawaš ozdo Bo angeluw, Rodičů Nieświetiejszich
 Zdrawaš Nadiege Brziškituw, Lanno Nieświetiejszich

Zdrawaš Morze wszech miłości Studnie cziśte
 Gładości, Zdrawaš Puwode radości Matko Boża
 zwiśtości.

3.
 Dzezero Otce Nieświetiejszich, Matieško gešo Bina
 Nieświetiejszich Ducha Swiatego, w nisz negni Brziś,
 i chu winna.

4.
 Nieświetiejszich Trogicze, kra/au de dŭwicz
 Chrame; Zdradało w niemz wŭdniek wicze zas,
 "raćniech czoŭt mame.

Obrázek 17 - Píseň č. 8 (rukopis Písně Mariánské)

Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží s chválou smíšené

The image shows a musical score for a hymn. It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff joined by a brace. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the notes. The first system has two measures, and the second system has two measures. The lyrics are: 'Zdrá - vas, oz - do - bo an - dě - lův, Ro - di - čko Nej - svě - těj - ší, Zdrá - vas, na - dě - je hří - šní - kův, Pan - no nej - čis - tot - něj - ší.' There are some musical notations like '6' and 'b' below the bass staff in the first system.

Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží s chválou smíšené je píseň, která má charakter jednoduchého „popěvku, znělky...“ Tato píseň má ještě dalších 11 slok. Jedná se o rychle zapamatovatelnou čtyřtaktovou melodii, která není dlouhá. Jednoduchost v melodii spočívá v malých intervalových postupech mezi jednotlivými tóny, pohybuje se nejčastěji po sekundových krocích. Píseň není komplikovaná ani harmonicky. Basový part využívá hlavní harmonické funkce, ve kterých se posluchač dobře zorientuje. V této formě se pro varhaníka nabízí možnost vložit jednoduchou mezihru mezi krátké sloky a tím pádem se rychle plynoucí sloky zpřehlední.

Duwierne wzywani Panni Marye 51.
 we wśech dulezitośćech, wślaść dusze
 potrzebaj.

Oj sile chudi że bracie gdzie kłobie Matko Pannie
 wśledni Matko wśledni okiem miło - ściami namnie
 aus - fości mnie wlu to chwili, ze - wśkich straszach ob,
 kłiečili, ne - win co zaczął mam newin, newin
 kam że u kłieści mam.

2.

Zaużati przecze, nebudu w tom welkim dążeń,
 nebot welkau Patronki mam k memu dpomozeni;
 mnoho glem wiece prowinil niezmienie dobie uminil
 bōch pod ochranu twau Matko, Matko porau,
 czeł nauzi mau

Tak glem że mi ch neprawośći, welicze ulekl że
 glem pro strach a dążeń aż kłobie ulekl.
 pod Płast Panni Dępekowste Niezwietieg
 ni Matko wozke Matczko miłostna pomoz,
 pomoz, o Matczko cznośna.

Obrázek 18 - Píseň č. 9 (rukopis Písně Mariánské)

Důvěrné vzývání Panny Marie ve všech důležitostech, zvláště Duše potřebách

Čí jak chu - dý že - brá - ček jde k to - bě Mat - ko, Pa - ní vzhlé -

dni, Mat - ko vzhlé - dni o - kem mi - lo - sti - vým na mě úz - ko - sti, mě v tu - to chvil - li, ze

všech stran jsem ob - klí - či - li, ne - vím, co za - čít mám ne -

vím, ne - vím, kam se u - té - ci - mám.

Tato píseň je sepsána pro dva hlasy nebo pro hlas a melodický nástroj. Celkový charakter skladby je usebranější a vážnější, vychází z názvu písně. Melodie je psána v drobných hodnotách, které se prakticky zastaví až v závěru písně. Čtvrt'ové noty a osminové pauzy v závěru melodie zdůrazňují text, bezmocnost. Oproti tomu druhý hlas využívá více čtvrt'ových a půlových not, které tvoří hezký kontrast k vrchnímu hlasu.

Rozsahem je píseň velmi vypjatá, proto se nabízí možnost, že byla určena k sólovému provedení pro dva hlasy.

Píseň č. 10

Chwala Nejśladczyśo gmena: 11057. 10
Marš.

1. O Maria gmeno śladke, genz kiż se wiślowuge
W drczyś obci laśki śwate miłości - ozna
muge.

1. Śladke gmeno ślaśet miłi
Mleko z miedem łekaucz;
Samemu se kabi łib;
Świetu wielmi ładaucz;

2. Gmeno to kiż w uśta wchaz;
Wokośmi opłiwagi;
W drczyś se śladkośt procbaz;
Olze se wiliwagi;

3. Nad mirbu wun; wiđawa;
uśim radośt przinaśi;
Śladke rani drczyś dawa;
wśe boleśti odnaśi;

Obrázek 19 - Píseň č. 10 (rukopis Písně Mariánské)

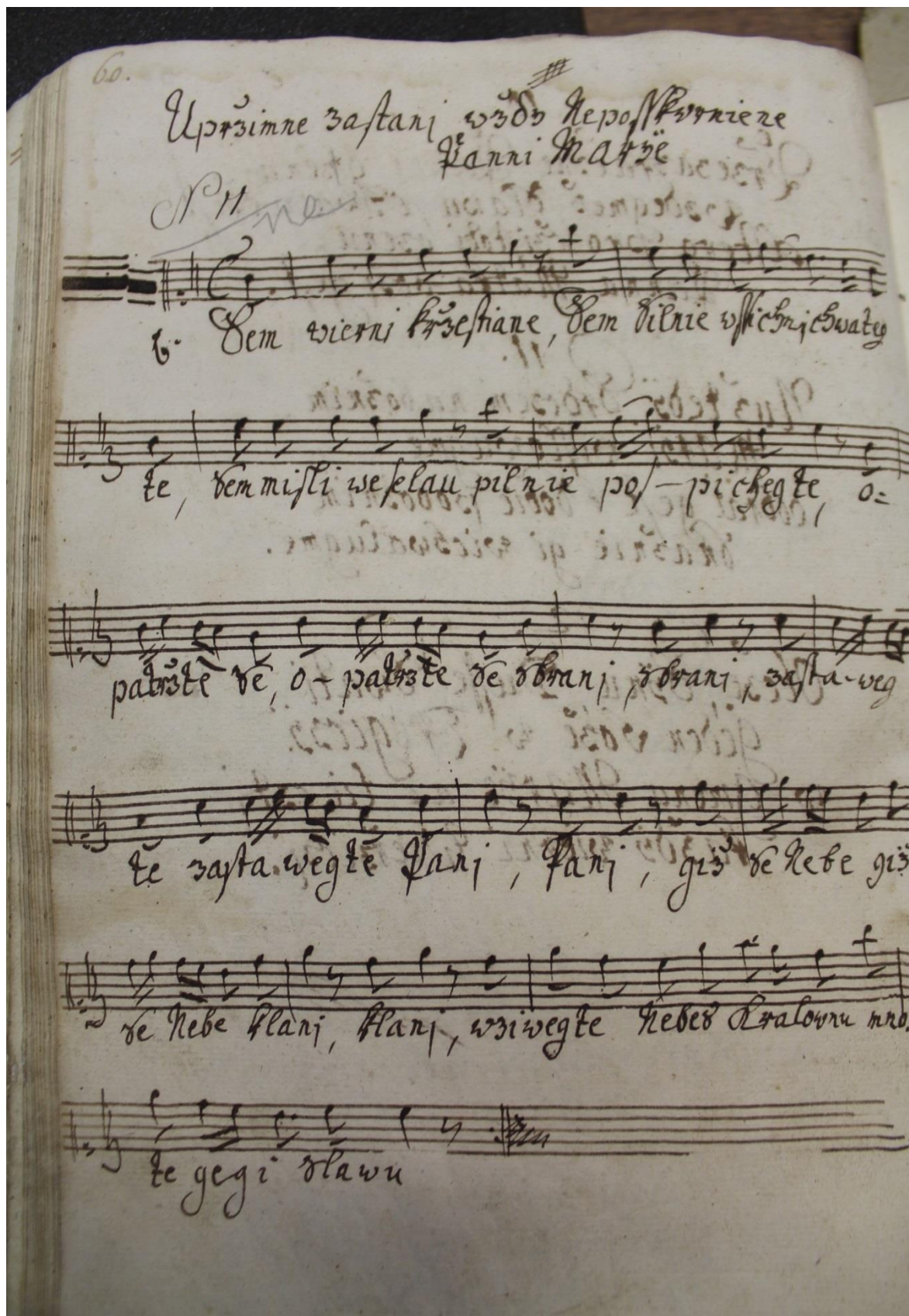
Chvála nejsladšího jména Marie

Ó Ma - ri - a, jmé - no slad - ké, jenž výš se vy - pla - vu - je.

V srd - ci o - heň lá - sky sva - té mi - lo - sti vy - pla - vu - je.

Opět se jedná o jednoduchou píseň. Charakterem je velmi podobná písni č. 8 *Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží s chválou smíšené*. Je vhodná pro běžný liturgický provoz, tzn. pro zpěv při mši či bohoslužbách. Celkově má tato píseň 12 slok, které velmi rychle plynou. Autor zde popisuje krásu jména Panny Marie.

Dá se říci, že melodie byla pro prostý lid velmi snadno zapamatovatelná. Harmonicky není píseň příliš komplikovaná, proto na ni mohl varhaník velmi dobře improvizovat a tvořit mezihry. Píseň má dvoudílnou formu, první část končí dominantou, na kterou logicky navazuje díl druhý.

Obrázek 20 - Píseň č. 11 (rukopis Písně Mariánské)

Upřímné zastání vždy Neposkvrněné Panny Marie

Soprano
Alto
Flauto
Basso continuo

Sem, věr - ní kře - sťa - ně, sem sil - ně vši - chni chvá - tej - te,

6 b #

S
A
Fl.
B.c.

sem my - slí vel - kou pil - ně po - spí - chej - te. O - pa - třte - se, o - pa - třte - se zbra

6 6 6

S
A
Fl.
B.c.

ní, zbra - ní, za - stá - vej - te, za stá - vej - te Pa - ní, Pa - ní, již

#

S
se — ne - be, již se — ne - be kla - ní, kla - ní, vzý -

A
se — ne - be, již se — ne - be kla - ní, kla - ní, vzý -

Fl.

B.c.

S
vej - te Ne - bes Krá - lov - nu, množ - te je - jí slá - vu!

A
vej - te Ne - bes Krá - lov - nu, množ - te je - jí slá - vu!

Fl.

B.c.

b b 6

Tato píseň má velmi výraznou melodickou linku. Právě tento výrazný motiv nabádá věřící, aby se „opatrili zbraní“ a chránili Pannu Marii. Vzhledem k tónovému rozsahu se jedná o druh písňe, který mohl být opět určen k provedení pro sólový hlas. Tuto melodii jsem doplnila druhým hlasem, který rytmickými hodnotami kopíruje hlas první

a melodickým nástrojem. Flétna naopak využívá protichůdné rytmické hodnoty a tvoří tak s hlasy hezký kontrast. Píseň patří k jedné z nejdelších v rukopisu. Obsahuje celkem 32 slok. Mariánská zbožnost byla tehdy velmi silná, což dalo do budoucna podnět pro založení různých mariánských družin.

Píseň č. 12

Sladkost Nejvictiegsiho Imena Marie.

Pr. 11

Ó! přezsladk tam gmeno Maria Maria slovich,
 to, o'gať sladce zúst wicba zí Maria, ab!
 gať gde dnadričko sladkost de wódcei proci, kiz zúst to słowo
 wicba zí Maria Maria grut drcze proci

2
 Kde gest to přezsladk gmeno Maria, tam gest
 dāma sladkost, nemuže bidlet v tim gmenem
 Maria, genom dāma radoť; zde teczau dā-
 mi medowe, zde negsau žadni gedowe, Maria,
 Maria gest słowo medowe.

3
 Až nam powiedj o'kusi jenj czo gest to Maria slo-
 wicško; gať sladke gest kdo to gmeno okusi gen
 dosti malicško; wšecnu odsanij kilest, smut-
 nost obraci w weseloť, Maria Maria gest dāma
 radoť.

Obrázek 21 - Píseň č. 12 (rukopis Písně Mariánské)

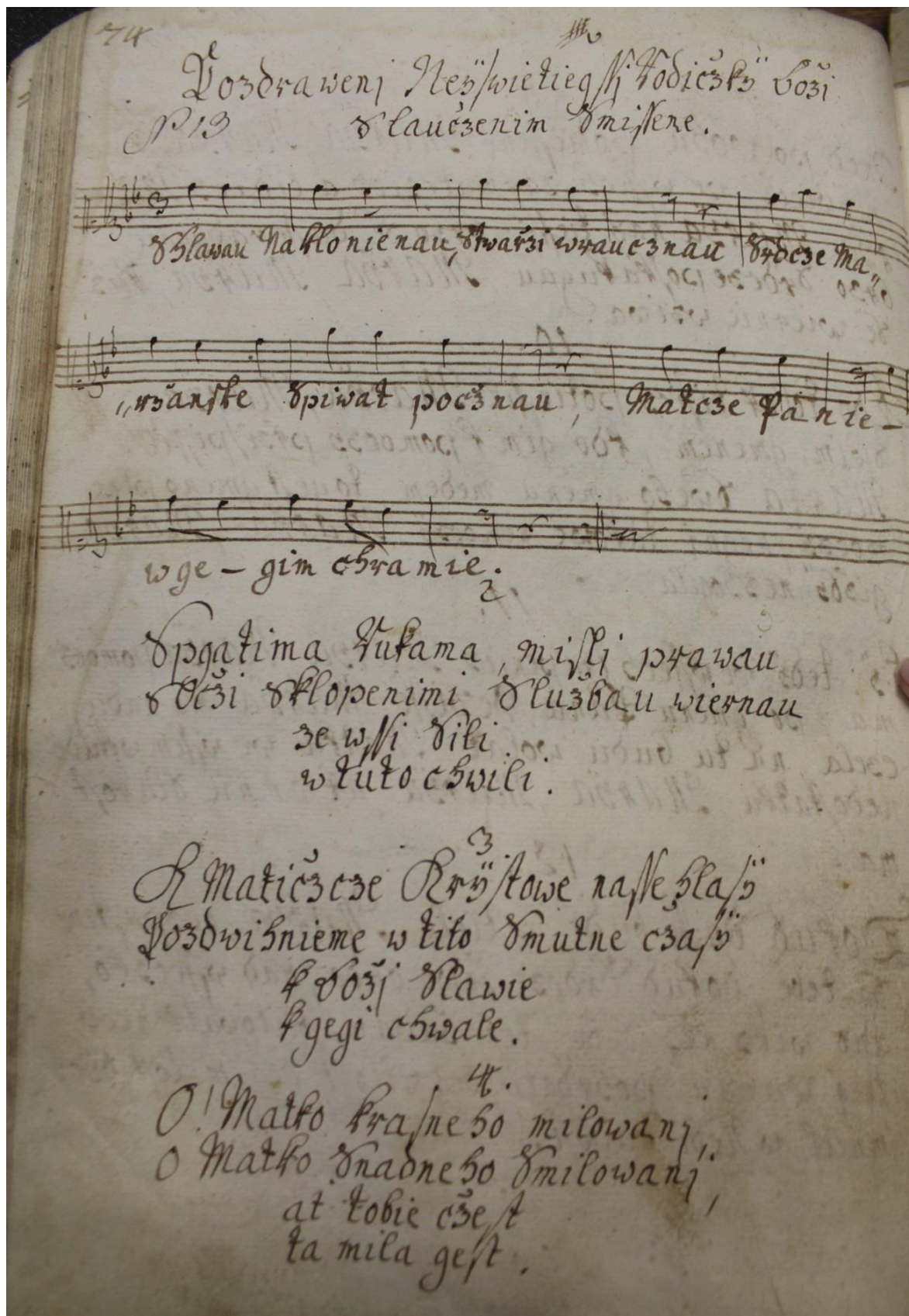
Sladkost Nejsvětějšího jména Marie

Ó pře-slad-ké Pa-ní jmé-no Ma-ri-a, Ma-ri-a slo-ví-čko, Ó jak slad-ce jest

vy-chá-zí Ma-ri-a, ach jak jde snad-nič-ko. Slad-kost se všed-ci pro-chá-zí, již

ta-to slo-va vy-chá-zí, Ma-ri-a, Ma-ri-a. Jak srd-ce po-vá-ží.

Tato píseň má velmi hezkou a bohatou melodickou strukturu. Je jakousi ódou na jméno Panny Marie. Vyzpívává chválu a krásu Mariina jména. Daný charakter písně vychází z textového obsahu, který obsahuje barokní textové obraty, zdvojnásobiny (např. Maria slovíčko,... jde snadničko...). I harmonický doprovod není nijak komplikovaný, obsahuje vesměs základní harmonické funkce obohacené o basové postupy. Celou skladbu můžeme charakterově rozdělit na tři části. První díl je úvodem písně a končí tónikou. Druhá část je krátkým dovětkem první a třetí díl je závěrečný, melodicky exponovaný.

Obrázek 22 - Píseň č. 13 (rukopis Písně Mariánské)

Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží s loučením smíšené

Four-Part Choir:

Soprano: S hla - vou na - klo - ně - nou, s tvá - ří vrou - cnou, srd - ce Ma - ri - án - ské
 Alto: S hla - vou na - klo - ně - nou, s tvá - ří vrou - cnou, srd - ce Ma - ri - án - ské
 Tenore: S hla - vou na - klo - ně - nou, s tvá - ří vrou - cnou, srd - ce Ma - ri - án - ské
 Basso: S hla - vou na - klo - ně - nou, s tvá - ří vrou - cnou, srd - ce Ma - ri - án - ské

Vocal Ensemble:

S: zpí - vat po - čnou. Mat - ce Pá - ně v je - jí o - bra ně
 A: zpí - vat po - čnou. Mat - ce Pá - ně v je - jí o - bra ně
 T: zpí - vat po - čnou. Mat - ce Pá - ně v je - jí o - bra ně
 B: zpí - vat po - čnou. Mat - ce Pá - ně v je - jí o - bra ně

Píseň *Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží s loučením smíšené* je upravena do čtyřhlasého sboru. Charakterem může být určena pro začátek bohoslužby (srdce mariánské zpívat počnou), pokud vycházíme z textu. Celkem má tato skladba 37 slok a je rozdělena na dvě části. První, jak jsem již zmínila, je uváděna na vstup či začátek bohoslužby, druhá (od 25. sloky) je oddělena nadpisem *Loučení* a je tedy určena k odchodu či závěru pobožnosti. Jedná se o velmi klidnou píseň bez velkých melodických skoků, proto se basová melodie pohybuje velmi často na tónech daného akordu. Všechny hlasy jsou navzájem kompaktní a rytmickými hodnotami spolu korespondují.

87.

Ogdeze Maryan, ke dokud gestczad
 kdożwi kds przigode Maryi zad,
 poklekniete,
 takżekniete.

37.

Grana Matko pro placz a pro borze,
 ledwa gme wirszekls mnię, se dobre,
 rżczene, takto
 zdrowaś Matko.

Gine Pozdraweni z lautenim smislene.

174

Glad cze wolicznej za piweg-me Maryi i jest
 chwali wzdegame, na kole-na, poklekau,
 i cze, zdrowa bud Marya i chwale

Obrázek 23 - Píseň č. 14 (rukopis Písně Mariánské)

Jiné pozdravení s loučením smíšené

Slad-ce vši - chni za - zpí-vej - me Ma - ri - i čes - t - chvá - lu vzdej - me,

na ko - le - na po - kle - knou - ce, zdra - va buď, Ma - ri - a, řkou - ce.

Bass line notes: ♭ 6 6 ♭ 6 #

Bass line notes: ♭ ♭ 6 ♭ 6 4-3

Poutníci měli mnoho písní k příležitosti samotného procesí, příchodu na poutní místo, klanění se obrazu a taktéž pro odchod z poutního místa. Toto je jedna z „loučících písní.“ Některé z loučících písní se adaptovaly i do světského prostředí.

Tato píseň má velmi krátký nápěv, pro lid snadno zapamatovatelný. Melodie je pohyblivá a působí dojmem kroku – loučíme se, odcházíme, děkujeme. Text popisuje chválu k Panně Marii a prosby o neztracení víry. V jedné ze slok se objevuje i zmínka o zázračném uzdravení slepého chlapce z Uher. V první části basová melodie využívá melodických postupů, v druhém díle se zastavuje na jednotlivých tónech a až v závěrečných taktech opět zvýrazní svoji důležitost drobnějšími hodnotami. Melodie začíná pohybem V. stupeň, I. stupeň a VI. stupeň, což není intonačně příliš jednoduché.

109.

Horliwe lauczenj, od basegicziś Pautnicz
 ikuw od Jani Marce ze Depetow.
 № 15

Stań Nieślubczi pokor noſti pozdrawugen
 tebe, Nie-moczniejszy Dwieſta Jani czi=
 -a rżowno Nebe, Jan nieko nieſiſi Mocz=
 -a nieko nieſiſi Deg nam twe laſki
 znameni, po-moz nam ſpaweni.

2.

Prziſiſiſne ſłobie zdaleka, bſeſom tie ſpaſziſiſi,
 w twim Depetowſkim przibitku twau dwatoſt porzili,
 giż cſtiege, necſtiege, muſime od tebe, o'gubgeſto
 odlaučzenj, nam ſmutne lauczenj.

Obrázek 24 - Píseň č. 15 (rukopis Písně Mariánské)

Horlivé loučení odcházejících Poutníkův od Panny Marie ze Sepekova

S tou nej-hlub ší po-kor-no - stí po-zdra-vu jem te - be, Nej - moc-něj-ší Svě-ta Pa - ní, Cí

sa-řov-no Ne - be, Pa-nen-ko nej - tiš-tí, Moc -nář-ko nej - vyš-ší, dej-

nám tvé lá - sky zna - me - ní, po - moz nám k spa - se - ní.

Další píseň o loučení se s Pannou Marií, kde si poutníci vyprošují milost na cestu domů. V dalších slokách je popisován tíživý pocit poutníků, když opouštějí Pannu Marii. Osminové pauzy symbolizují jakési povzdechnutí – odmlčení – nad tímto loučením. Tato píseň je sepsána pro dva hlasy, které se hodnotami kopírují, a doprovod. V basovém partu se několikrát objevuje čtyřtónový stupňovitý vzestupný model, který symbolizuje stoupání k Panně Marii.

Gadeizne tauženj Maršān, ^{##}kešo Milownita 115.
 polajese & keš kra/niegšji. Pannie bozi Rodičeze,
 lez upřimna, odozmnoseni, gegi czi, a Nawi
 Starost.

Po- tobie taužj dušk mā o! Ma tš a Panno
 Neš kra/niegšji! Ti gšj po bōbu gedina da-
 = ma wšec tš la tš Neš - bōdniegšji, krašo,
 a ozdobo. wšec bnieš tworuw, dlawo an-
 geluw, š- Archangeluw, Ma tš a, Ma tš a, bu-
 = diš poz dra we na.

Obrázek 25 - Píseň č. 16 (rukopis Písně Mariánské)

Srdečné toužení mariánského milovníka
po lásce k Nejkrásnější Panně Boží Rodičce,
též upřímná, o rozmnožení její cti a slávy starost

Po_ to-bě tou-ží du-še má, ó! Ma-ri - a, Pan-no Nej-krá- sněj - ší! Ty_ jsi po Bo-hu

je - di-ná sa- ma_ všec-ky lás -ky nej-hod- něj - ší, Krá - so a oz - do-bo všech

něch tvo-rův slá - vo an - dě - lův i_ ar - chan - dě- lův, Ma -

ri - a, Ma - ri - a, bu - diž po - zdra - ve - na.

Rytmus písně může prozradit, že se jedná spíše o píseň pro sólové provedení s varhanami (možná také jako hudební vložka o offertoriu). Autor zde vyzpívává chválu nad Mariinou slávou a chce ji neustále chválit. Rozsahově je píseň poměrně exponovaná. Melodie obsahuje drobné rytmické hodnoty, kterým odpovídá množství textu. Oproti těmto drobným hodnotám basový part udržuje pulsaci a čtvrt'ové či půlové noty obohacuje melodickými postupy.

22.

Ale biť wšetchno wiwołať čo kolia sieľ a keď gest dwo,
 rženo wšak bŕch doť ne wprawowaľ, gaľbi na czeť
 Matke dluŕelo; ten ten sam gi gaľ dluŕi oľawil
 genz gi za Matku dobie wiwoľil, Jan Suš naŕ,
 ne dlepci, gegi czeť ne wiewieci.

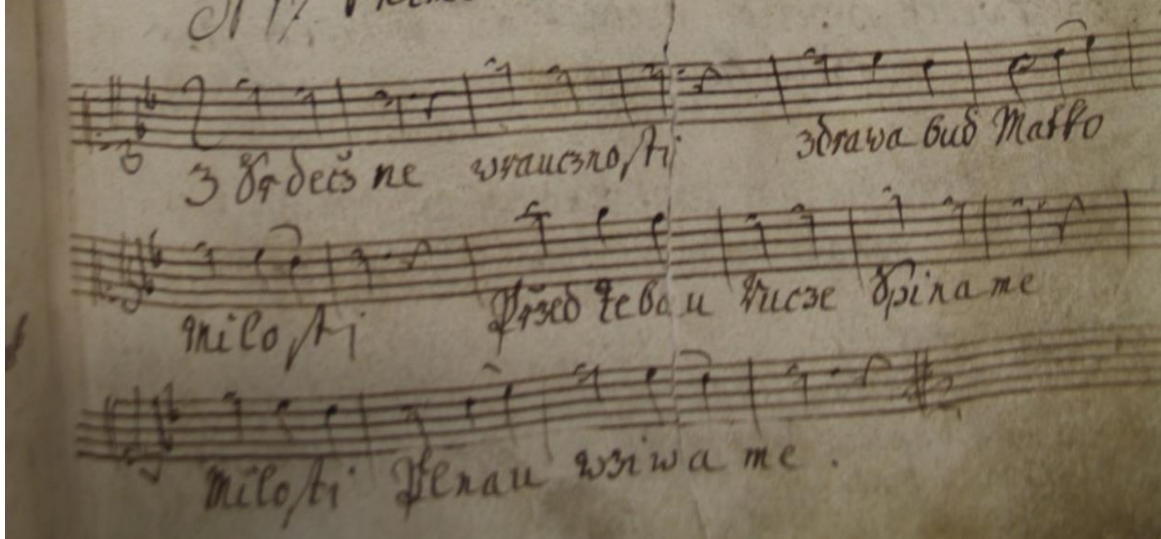
23.

Wšak tu czeť doť pochoŕiti nemuŕ ani dmiŕ
 ewangelŕi, aniŕ te dŕ gi wiewchwalil muŕe doť
 ržec, ne b rozum lidŕi czeľ zde poľrŕeba gest
 wiewcnoŕi bŕe te chwale cŕinilo doť, wšak
 pŕe d cŕelau wiewcnoŕt ne wiewchwalil te doť.

Glawiczeľ
 Marianŕi deŕetowŕi
 dŕi o dchodu ŕautničŕku Marianŕicŕ
 de tieŕici.

dŕi o dchodu gegicŕ pro Matku
 miľoŕti plau
 My d nimi boŕliwie ŕwiličŕi.

3 dŕ decŕ ne wraucnoŕti zdawa buď Matko
 miľoŕti dŕe d teba u kucze dŕina me
 miľoŕti plau wŕiwa me.

Obrázek 26 - Píseň č. 17 (rukopis Písně Mariánské)

Slavíček Mariánský Sepekovský
v příchodu poutníkův mariánských
se tišící a při odchodu jejich
pro Matku Milosti plnou s nimi horlivě kvílící

First system of the musical score for Soprano, Alto, Tenor, and Bass voices. The lyrics are: Z sr - de - čné vrou - cno - sti zdrá - va buď, Mat - ko.

Second system of the musical score for Soprano, Alto, Tenor, and Bass voices. The lyrics are: mi - lo - sti. Před te - bou ru - ce spí - ná -

Third system of the musical score for Soprano, Alto, Tenor, and Bass voices. The lyrics are: me, Mi - lo - sti pl - nou vzý - vá - me.

Píseň upravená do čtyřhlasu, oslavující Pannu Marii. V původním znění mohla sloužit jako běžná píseň, kterou lid zpíval během bohoslužby. Jedná se tedy o cantus firmus s basovou linkou. Opět je to snadno zapamatovatelná melodie, která ve všech hlasech využívá stejný nebo podobný rytmus. Hlasy jsou navzájem kompaktní a tvoří ucelenou strukturu.

120.

Libo-Opiew chwał
 Maryánski
 Wniemz na Opusob dwogna sobnišo Kuru
 Mužské, a ženské Głławi Maryi
 Janu
 Chwaliti a Głławiti upiluge.

198

zaczina Głławi Mužské.

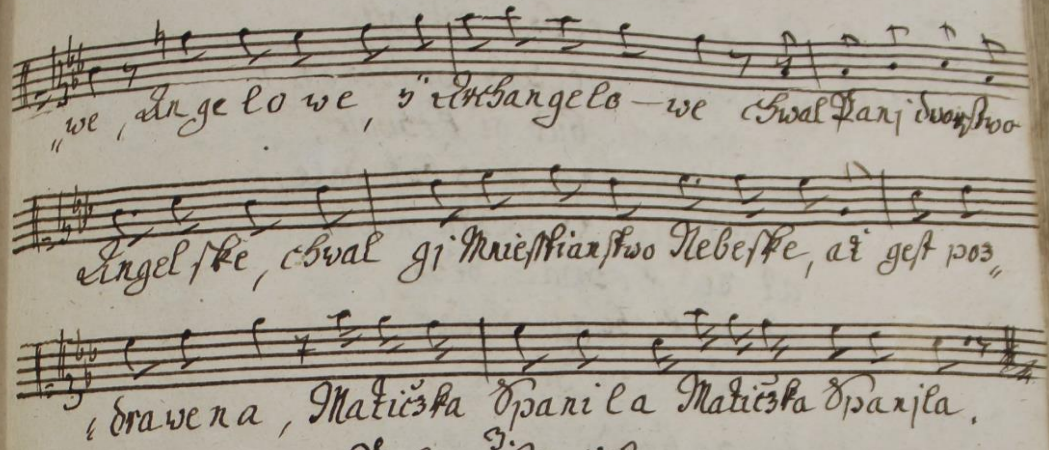
1. Chwalám Marye wślicznej Two-ro-we; pro/piewugte gi
 Głłniczkó no-we, chwał te Panj przewelebnau, nad
 wśle dwo żenj wzneszerau, chwali gi wzdawegte, zdra,
 iwad gi Opiewegte, zdravagti Opiewegte.

Głłławi ženské

2. Chwalte Panj Ne bestó kuro-

Obrázek 27 - Píseň č. 18, 1. strana (rukopis Písně Mariánské)

127.

we, Ange lo we, i' an gela - we Chwal Pa ni dwo r' two
 an gel, ke, chwal gi Mue stian, two Ne bes ke, ai gest poz,
 dra we na, Ma ticz ka o pa ni la Ma ticz ka o pa ni la.
 Zos lawi Mu z' ke.

Chwal Ma ry ni Ne bes ka ob lo so,
 Gwie zdy' ga k' koliw gest' wad' mno zo
 Chwal o lunicz ko, i' Mue sicz ku
 du stog na u woz' i' Ma ticz ku
 Pra zdo na od Gwie zd mi sta
 Chwal te Mat ku Krz' sta.
 Chwal te Mat ku Krz' sta

Zos lawi ze ri ke.

Chwal Ma ry ni wsze czo gest' o twor zeno,
 w Ne bi w ze mi, neb w Mor zi za wi zeno,
 An ge le li de, so wa dka,
 Sta cztwo, i' le s' ni zwi rza tka
 Gra u cz ko we, czer wic zko
 ri by, i' wcz e lic zko
 ri by, i' wcz e lic zko

Obrázek 28 - Píseň č. 18, 2. strana (rukopis Písně Mariánské)

Libozpěv Chval mariánských v němž na způsob
dvojnásobného kůru mužské, či ženské pohlaví
Marii Pannu chváliti a slaviti usiluje

začíná pohlaví mužské

K chvá- lám Ma-ri - e vši - chni tvo - ro - vé, pro - zpě - vuj - te jí pí - sni čky - no - vé chval

6 6

te Pa - ní pře - ve - leb - nou, nad vše stvo - ře - ní vzne - še - nou, chvá -

ly jí vzdá - vej - te, zdra - vas jí zpí - vej - te, zdra - vas jí zpí - vej - te.

6

Pohlaví ženské

Chval - te Pa - ní, ne - beš - tí ků - ro - vé, an - dě - lo - vé i ar - chan - dě - lo - vé, chval

6 6

Pa - ní, dvor - stvo an - děl - ské, chval ji mě - šť an - stvo ne - be - ské, ať

b 6 6

Ve 4. době taktu 12 jsou uvedeny dvě noty, jedna z nich je v závorce.

V originálu je sice psaná nota "c", ale logické vedení hlasů by spíše chápalo notu "es".

V následujících taktech v originálu rovněž nebyly uvedeny posuvky před notami "d", i když celá skladbička následně moduluje z Es dur do As dur (kvůli návratu do první verze "pohlavní mužské".) Posuvky jsou navzdory originálu doplněny, aby byl zachován vztah "T-S-D"

Píseň má již podle názvu sloužit jako dvojsborová skladba. V první části zpívá „pohlaví mužské“ v tónině As dur a následně má varhaník prostor pro modulaci do tóniny Es dur, kde se připojuje „pohlaví ženské.“ Pro docílení tehdejších dvojsborových efektů se mohl pěvecký sbor na středním kůru rozdělit – pánové vpravo a dámy vlevo. Varhaník seděl uprostřed a mohl tak dirigovat obě dvě skupiny. Tóniny As dur a Es dur napovídají, že již tehdy byly varhany intonovány do rovnoměrné temperatury.

¹³⁴
Píseň na obraz milostne Jan^{na} Mat^{ky}
19e ^{Sepeľovské.}

Buď zdra wa o - ja - ni - An - chel'ska
Mi - lo - st na Ma - tiu'sko Se - pe - low'ska
v darzich bog na dra low no Ne be'ska
Iže du'st o g - na. //

1. K twim Iže/watim² No sam hrzi'sn^o padam
u tebe mi lo'sti wraucznie žadam. // O! Ma'tra,
wssem k tobie nac'hilnim mi lo'sti wa. //

2. E wa ke wssem dobro'ta gestit z nama. Tak c'ini'st
gak Ma'tka o ditk^o d'nama. // Jan^o bogi'st, mi,
lo'st twau žižnic^o bog nie kogi'st. //

3. O la dke gest wssem u'st^oam Iwo ge gmeno nad med
la bo dnieg^oš mu's b^ožt r'čeno. // O la dke gmeno
Ne be'skich rozko'skich s'tia'sne wieno. //

Obrázek 29 - Píseň č. 19 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na Obraz Milostné Panny Marie Sepekovské

Bud' zdrá - va, ó Pa - ní arch - an - děl - ská. Mi - lo - stná Ma - tič - ko

se - pe - kov - ská. V da - řích* hoj - ná

Krá - lov - no - ne - be - ská, Pře - dů - stoj - ná.

* v dařích = v darech

Tato píseň je pravděpodobně určena také pro sólový hlas. Do meziher nebo do případného improvizovaného druhého hlasu mohli hudebníci zapojit flétnu, housle, ... Melodie obsahuje velké intervalové postupy a skoky, využívá akordické tóny. Jako v jediné písni se zde objevuje triola, která hudebně zvýrazňuje slova dary a hojná. Tedy dary, kterými poutníky obdarovává Panna Maria. Basový part zde tvoří zajímavý protihlas k melodii.

196.

Wraucze Zdrowad Ayalowno, Wiżnarić
 Bógnuw Cwi w tońto blzawim audoli, łagi,
 ićcić, a płaczićcić.

Zdrowad, ab zdrowad Ayalowno Matko mi lo- / 17 de / 17
 o niemz Żem wi Hebe wi. Mary'a, Mary'a
 Matko Prze li tościwa. Cie wżiwame cie żadane
 porucznad ańżiśtu Jānu, przed te bau rucze opinane,
 prosić za twoa ochranu, Mary'a Mary'a
 ab! bud nam mi lości-wa, o Mary'a, o Mary'a
 ab! bud nam mi-lości-wa.

Obrázek 30 - Píseň č. 20 (rukopis Písně Mariánské)

Vroucné Zdrávas Královno, vyhnaných Synů Evy,
v tomto slzavém údolí, lkajících a plačících.

Zdrá-vas, ach, zdrá-vas Krá-lov- no, Mat-ko mi-lo - sr-den- ství, o němž zem i ne-be ví.

Ma-ri - a, Ma-ri - a Mat-ko pře - lí - to - sti- vá, tě vzý- vá-me, tě žá- dá-me,

po-ruč nás Kri - stu Pá- nu, před te-bou ru - ce spí-ná-me, pro-siž za tvou o- chra - nu,

Ma - ri - a, Ma - ri - a, ach, buď nám mi - lo - sti - vá,

o Ma - ri - a, o Ma - ri - a, ach! buď nám mi - lo - sti - vá.

Píseň by se dala volně nazvat jako „Sepekovské Zdrávas Královno, Matko milosrdenství.“ Melodie využívá větší intervalové postupy, které mohou být intonačně náročné. V celé písni se tato melodie prakticky hudebně nezastaví, takže ji nemůžeme rozdělit na více částí. Basový part citlivě užívá drobnějších rytmických hodnot, které slouží ke zvýraznění melodie nebo textu.

139.

Castave a wrauczne Pozdrawenij, Nes/wielkij
 2. Rodičsko wsi Marye Panu.

Zdrawa zdrawa tylicz krate, Panenka Rodičsko,
 zdrawa mil i onu krate Krystowa Ma,
 "liczko, zdrawa zemi, Nebe Panj, gis de
 wle Otworzeni klani, zdrawa Matko Prędułogna,
 Panenka - Marya - - - Panenka
 Marya . 2

Zdrawa Pokladu Bożego Nezdrazżli Verliczko,
 Zdrawa Opaseni, lioskebo wierna Pomoczniczko,
 Zdrawa Neśladczy Matriczko Oładke twe i Panie
 Ołowiczko, dwedło na zem Wośa z Nebe, że wzał
 tielo z tebe - - - , że wzał tielo z tebe.

Obrázek 31 - Píseň č. 21 (rukopis Písně Mariánské)

Laskavé a vroucné pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží Marie Panny

Zdrá - vas, zdrá - vas ti - síc - krá - te, Pa - nen - ská Ro - dič - ko, zdá -

vas, mi - lo - o - nův_ krá - te Kri - sto - va Ma - ti - čko, zdrá - vas ze - mi*ne - bes Pa - ní, již_

se vše Stvo - ře - ní kla - ví, zdrá - vas, Mat - ko pře - dů - stoj - ná, Pa -

nen ko_ Ma - ri - a Pa - nen - ko_ Ma - ri - a.

Velký ambitus (až decima) a „obratnost“ skladbičky napovídá, že se instrumentální přede hry a případné mezihry daly hrát na pouze omezený druh nástrojů. Zpěvák musel být zkušenější, aby tato malá kantiléna byla provedena čistě. Basový part udržuje delšími rytmickými hodnotami pulsaci. Píseň obsahuje ještě jiná slova, tedy jakousi druhou verzi provedení na tutéž notu.

15

145.

Poslednie k Tobie hrzishnija wolam, wraucznie wzdś
 "ham, O! Ma Nesładzi Marja! Spiew mug śpla"
 "czem micbam; nemožu nad twau miłości, leba pla"
 "kati śladkości; twau dobrotu, a twau miłości, nemožu
 chwaliť do- - - st, nemožu chwaliť do st.

#

Łozdraweni Neswjietiejsi Rodiczi Bozi
 jakozto Neskrasniejsi
 denicze.

#

N° 22

Sto-łiŕicz kradwicze, wi-cze, buď od-e-wsiecś
 poz-drawe na, Neskrasniejsi, Nes-ga/niejsi
 Rebeśk-a deni-cze, Swiezdo li-b-a,
 wśtem gśi mi-la, zdra-wad, zdra-wad, zdra-wad
 Marja-a, Marja-a.

Obrázek 32 - Píseň č. 22 (rukopis Písně Mariánské)

Pozdravení Nejsvětější Rodičce Boží jakožto Nejjasnější denice

Sto - ti - síc - krát ví - ce, ví - ce, buď o - de - všech po - zdra - ve - na, nej - krás - něj - ší, nej -

jas - něj - ší ne - bes - ká - de - ni - ce. Hvěz - do - li - bá, všem jsi - mi -

- lá, zdra - vas, zdra - vas, zdra - vas Ma - ri - a, Ma - ri - a.

Píseň *Pozdravení Nejsvětější Rodičky Boží jakožto Nejjasnější denice* by se mohla zpívat také ve vícehlasu. Její jednohlasé provedení s varhanním doprovodem nese ve vedení hlasů náznaky na možné melodické ozdoby či improvizované přidávání dalších hlasů. Melodie je sestavena z větších intervalových postupů, které mohou být v některých případech náročnější na čistou intonaci. Textově celá píseň vychází a poukazuje na význam slova denice. Opěvuje jím krásu a jasnost jména Panny Marie, která je přirovnávána ke krásě a záři hvězdy. Tuto zář nám modlitbou přináší do našich srdcí.

149.

#

L. Prizpůsoben

Čirnečitma bodin Maryan / fnech.

napomenuti Mariankeho veslovce:

Odis bodini bliski bti:

Sled Maryi pozdraviti.

Bodina Prvni. 1. 2. 3.

1. Neš, ladeš voši Matičko, Ma-ty-a Pannin,

2. ko, bud odevses pozdrawena Křto-wa

3. Mi-len-ko, Milen-ko, Křto-wa Milen-

1. Solo

2. ko, Matičko Opa nila, Rebi, dñetu mi-

3. la, bud od Boha bš po-di na, po že bna na ta

1. Solo

2. So di na, wñs gñ je

3. Mñšnie poča la, ži-wa nam bti zača la, žna

1. Solo

2. wad Panno Dwa ta, bez bñichu poča la, o Marya, o Marya

Obrázek 33 - Píseň č. 23 (rukopis Písně Mariánské)

Připamatování
hodin mariánských.
Napomenutí mariánského veršovce:
Když hodiny slyšíš bít: hled' Marii pozdraviti!

Nej - slad - ší Bo - ží Ma - ti - čko, Ma - ri - a Pa - nen - ko, buď o - de všech po - zdra - ve - na, Kri -

sto - va mi - len - ko mi - len - ko, Kri - sto - va mi - len - ko, Ma - ti - čko Spa - ni -

- lá, Ne - bi, svě - tu mi - líá, buď od Bo - ha Hos - po - di - na po - že - hna - ná ta

ho - di - na, v níž jsi se šťa - stně po - ča - la, ži - vá nám bý - ti za - ča - la, zdá - vas Pan - no sva -

tá, bez hří - chu po - ča - tá, ó Ma - ri - a, ó Ma - ri - a.

Tato skladba v první sloce pozdravuje Pannu Marii. Jsou zde použity osvědčené textové obraty, které odkazují na starší písně, např. Michna – *Ó přešťastná hodina, v níž počala*. Každá sloka je popisem jedné z dvaceti čtyř denních hodin, kdy byl ukřižován Ježíš Kristus. Zobrazuje tedy velký velikonoční příběh s historickými detaily. V každé

sloce se mají střídát dvě skupiny, tedy role, zpěváků. V notovém záznamu jsou skupiny označeny jako 1. role a 2. role. Je zajímavé, že na tak závažný text byla použita melodie s radostným charakterem.

Hodina druhá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Kristova Milenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v kterou jsi se narodila, bys nám Krista porodila,
zdravas narozená Panno urozená, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina třetí

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v kterou tříleté děvčátko, Anjelské pravé poupátko,
přišla jsi do chrámu vzdát se Bohu Pánu, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina čtvrtá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v níž jsi Panno převznešená, Josefovi zasnoubená,
Panna jsoucí věčná, všem nám užitečná, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina pátá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná

ta hodina, v níž jaký ó drahá Matičko, vyřekla: „Staň se slovíčko,“
hned počalas v těle, Světa Spasitele, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina šestá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v níž k Alžbětě byly kroky, Jan na tvůj hlas dělal skoky
v životě Matky své na pozdravení tvé, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina sedmá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v kterou v Betlémském chlívečku Bůh svou pokornou dívečku,
obdařil jest plodem a to Synem Bohem, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina osmá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v níž cos povinná nebyla, však v pokoře jsi činila. Ach!
Proč cítíš tebe? Zná tvou krásu Nebe, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina devátá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá. Ó! Hodina přetruchlivá,
v níž Matička starostlivá, v bázni, strachu a chvátání, do Egypta utíkání,

musela začít, ze své vlasti odjít, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina desátá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v níž z vězení egyptského do domu Nazaretského,
s tvým nebeským statkem, zas přišla jsi zpátkem, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina jedenáctá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, hodina žalostná bila,
v níž jsi Synáčka ztratila, jej plačíc lkajíc hledala, smutně po cestách volala:
„Kde jsi Ježíšku můj, nech slyšet hlásek tvůj.“ Ó! Maria, ó! Maria.

Hodina dvanáctá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, požehnaný ať jest ten čas, v němž byl navrácen
tobě zas Syn tvůj a s tebou přebýval, v pracech nám Nebe dobýval
a tobě byl poddán, zemi i Nebe Pán, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina třináctá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, bud' od Boha Hospodina požehnaná
ta hodina, v níž Kristus začal pracovat, vykoupení ohlašovat,
a s zázraky tvrdil, pravdu kterou mluvil, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina čtrnáctá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, jak smutné byly hodiny, v které přišly ty noviny,
že Židé Krista hanili, pravdu jeho znát nechtěli,
že mu smrtí hrozí nepřátelé mnozí, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina patnáctá

Již jdou žalostně hodiny, již jdou smutné chvíle,
v kterých Matka se svým Synem nemohla být déle,
být déle, již jdou smutné chvíle! Ó Matko spanilá,
Nebi Světu milá! Co se tehdy zdálo, tvému srdci Svato – Pannenskému,
když tobě Syn ruku podal, Měj se dobře Matko zvolal,
Matko měj se dobře, neměj pro mě hoře, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina šestnáctá

Nejsladší Boží Matičko, Maria Pannenko,
bud' ode všech pozdravena, Kristova Milenko,
Milenko, Maria Pannenko! Matičko spanilá,
Nebi Světu milá, smutnou jsi měla hodinu, když jsi slyšela o Synu,
že jest od Židů chycený. k ukrutným soudcům vedený,
že přišel mezi lvy, beránek nevinný, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina sedmnáctá

Před Pilátovým palácem, hlas hrozný ukrutný!
Ukřížuj, ukřížuj Krista! Ó hlas i čas smutný,
čas smutný, hlas hrozný ukrutný!
Pro židovský fortel, vydán Smrti ortel na beránka nevinného,
Krista Syna Pannenského, tak on sobě Kříž svůj nesa, pod tíží se mdlobou třesa,
k Smrti své odchází, Matka ho provází, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina osmnáctá

Již zase nová hodina přichází bolesti!

Ó! Kterakž outlá Matičko, jí mohla jsi snést –
jsi snést, ó, chvíle bolesti! S tím kterého žádáš,
smutně se setkáváš, uvidíš krví zbarveného, trním korunovaného,
kterak ó, Matko Nejsladší, Kříž k zemi Synáčka tlačí,
když on se tak shýbá, Srdce tvé omdlívá, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina devatenáctá

Již tvůj jediný Synáček Kříž svůj z ramen složil,
aby v určitou hodinu na něj se položil, položil,
již Kříž z ramen složil! Již před Křížem stojí,
na lůžko se strojí, plný bolesti, plný ran, na nové čeká Nebes Pán,
kterak bude s Srdcem Máti, když bude pod Křížem státi
a patřit na Syna přibitého, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina dvacátá

Již se dočkala Matička žádoucí hodiny,
pojďme k ní a potěšme jí, neboť jsme povinni,
povinni, neboť jsme povinni. Hle koho žádala,
na svůj klín dostala, Ježíška svého Synáčka, usmrceného Miláčka.
Rány jeho povazuje, líbá, slzami obvlažuje,
tělo vzaté z tvého těla Pannenského, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina dvacátá první

Bolestí nyní hodina přichází,
v níž Syna Matka upřímná do hrobu provází,
provází, do hrobu provází. Činmeš dobrý skutek,
oblečme se v smutek, pojďme za naši Matičkou, plačící Krista hrdličkou,
vyprovodíme k hrobu toho, který pro nás trpěl mnoho,
potěšme v zármutku, osiřalou Matku, ó! Maria, ó! Maria.

Hodina dvacátá druhá

Plese, plesej po žalosti Matičko Nejsladší,
radosti která nyní jde tvé Srdce nestačí,
nestačí, Matičko Nejsladší. Pán Ježíš z mrtvých vstal,
tělo své na se vzal. Patří na rány jak se skvějí, bolesti víc necítějí.
Pak vstupuje i na Nebe, trůn dá tobě hned dle sebe,
Královno Nebeská, Panno Matko božská, ó! Maria, ó! Maria. (Zdrávas Maria)

Hodina dvacátá třetí

Plesej Matičko Nejsladší, že když Syn odešel,
utěšitel Bůh Duch Svatý k své choti jest přišel,
ach!, přišel, Bůh Duch utěšitel. Ten host z Nebe daný,
jest ti dobře známý, od času v kterém v tvém těle, vtělil Světa Spasitele,
ač nebyla jsi bez něho, bylas vždy Srdce dobrého,
řídil, sílil tě Bůh, chotí tvůj Svatý Duch, ó! Maria, ó! Maria. (Zdrávas Maria)

Hodina dvacátá čtvrtá

Ať jsou léta požehnané, dnové, Měsíkové,
hodiny čtvrté minuty a všechny časové,
časové a všechny časové. V kterých živa byla, Nebi Světu milá,
zvláště ta přešťastná chvíle, v níž Maria Svatě mile,
v ruce Boha Syna svého, vzdala Ducha Pannenského
a s duší i s tělem, šla za Spasitelem, ó! Maria, ó! Maria. (Zdrávas Maria Milosti)

158.

Wrauczne a lastawe Rozdraveni Neswietiejsz
 Rodiczkó sóz Maryc Janu. Pautnicz
 154 "kum Marianskim Przybodne.

Stau Neswrautz niegzi Go bożnoſi Suwernoſi
 " Li przedtraude Kladem Suſtog-noſi
 O! Ma-ty-a, Mat-ko-mi-la
 Oto tyjicz — krat bud Go-z-drawe
 " na
 2
 Libame tucze noſy takſy Naſſy Mat
 przy tie sledagicz Swate Mat-ko. f.
 Marya Matko mila, o tyjicz krat
 bud Rozdravena. //

Obrázek 34 - Píseň č. 24 (rukopis Písně Mariánské)

Vroucné a laskavé pozdravení
Nejsvětější Rodičky Boží Marie Panny.
Poutníčkům mariánským příhodné.

S tou nej- vrouc - něj - ší po-bož-no - stí, dů-věr-no - stí před tvou se_

6 6 5 # 6
b

8
kla - dem dů - stoj - no - sti. Ó Ma - ri - a, Mat - ko_ mi -

6 6 b

14
- lá, sto - ti - síc - krát buď po - zdra - ve - na.

6 6

Do jednoduché písňové formy je zasazena zpěvná melodie oslavující Pannu Marii. Jedná se o klidnou, houpavou, harmonicky nekomplikovanou píseň. Druhý hlas vytváří k melodii zajímavý protihlas, který doplňuje harmonii. Jako většina již uvedených písní se spíše jednalo o skladbu, která je určena k provedení zkušenými hudebníky, protože obsahuje více intervalových skoků.

162. 15.

En čiŕŕi Póbie Vanno Pannen, lasty
 plamen, degŕ ať uduť hřicŕuŕ pramen!
 O! Matřa, Matřo mila, Otoliŕicŕ křať buď
 Rozdravena. //

Vučzenj.
 Vanno Matři, odeŕazegicŕicŕ Pautričŕuŕ.

Milost na matřicŕ-ko Mniegde do brže
 Mniegde do brže ta doť přeřta wa řa loť nař,
 řawa mniegde řpř-řze.

Vitřř gđau od Matřř Keřmilegřř, Keřmilegřř,
 ř: plačeme w řřutřu, neboť řřme w řřutřu
 mnieg ře do brže. //

Obrázek 35 - Píseň č. 25 (rukopis Písně Mariánské)

Loučení s Pannou Marií odcházejících poutníkův

The image shows a musical score for a song. It consists of two systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a bass line (bass clef). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The lyrics are in Czech. The first system has six measures, and the second system has six measures, starting with a measure rest (7). The lyrics are: 'Mi - lost - ná Ma - tič - ko, měj se do - bře, měj se do - bře, ra - dost - pře - stá - vá, že - lost na - stá - vá, měj se do - bře.' The bass line includes figured bass notation: ♭ 6, 6 ♭ 6, 2 6 5 # 6 ♭, 2 6 5 # 6 ♭, 6.

Mi - lost - ná Ma - tič - ko, měj se do - bře, měj se do - bře,
 ra - dost - pře - stá - vá, že - lost na - stá - vá, měj se do - bře.

Píseň s přidáním druhým hlasem, který mohli poutníčkové improvizovat při chůzi z poutního místa. Melodie byla zkomponována tak, aby byla pro poutníky lehce zapamatovatelná. Basovou linku hráli hráči na basové hudební nástroje (dulcian, trombon), pokud šli jako kapela, která byla součástí procesí. Druhý hlas disponuje podobným hudebním materiálem jako melodie. Na tuto píseň navazují další tři skladby, které mají stejnou tématiku, tedy loučení se sepekovským mariánským místem.

166.

Gine Paučzenj
 Gnećmilo / Stwierg / si / Dobiećkan / do / Mariánskich
 Paućnićkan / Depetow / kich.

1. Mnieg se dobre! o! Dže-kajna Matičko! o!
 2. Mnieg se dobre! Tak, jak Dže-tele czińj, kdiž-
 3. Mnieg se dobre! Ocz' kłobie wzdiśame, kła-
 4. Mnieg se dobre! Jan nen, kan kuku wstańi, kku-
 5. Mnieg se dobre! giż poslednie wola-me, laśu

1. Dže-draśa Perliczko! Matko dwa te na-diege genś
 2. odde be git mińj, tak leż' mi czińime kdiž
 3. giż plaćiez wzdiśame, że musi-me od giti te,
 4. cze dñacśka dańi, o! Miło-dna Pani, u-
 5. kowie tie śadame, kdiżsom dñad giż wicze, zde

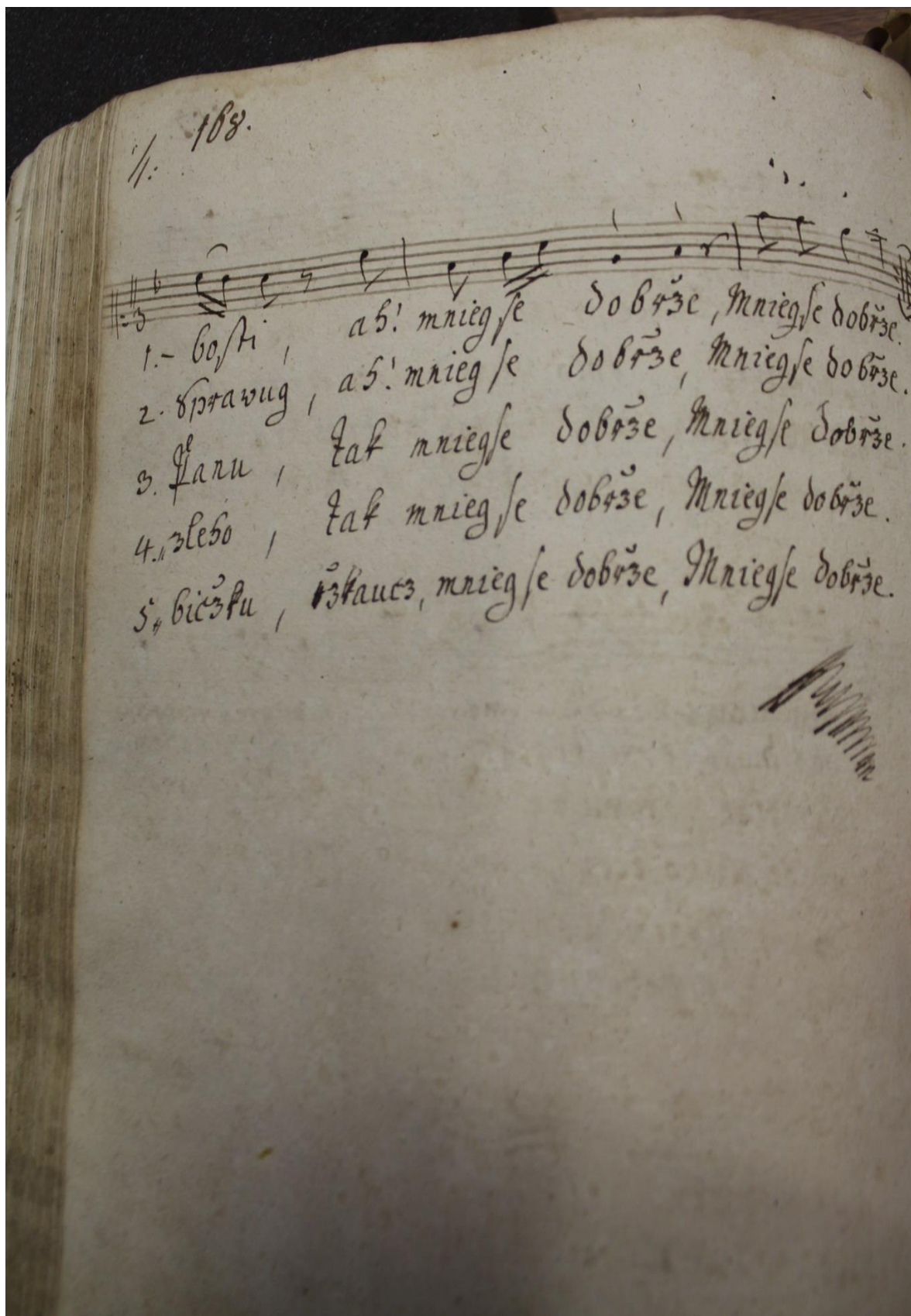
Obrázek 36 - Píseň č. 26, 1. strana (rukopis Písně Mariánské)

1. wspaniałyda przispieje: Oławo dżinu dion, kśch ra
2. ztebau se lau cime, ruku ti poda wa-me dżu=
3. be zde opu stiti kdes w trim dżu sobu krajna, wda=
4. dżel nam po zebna j! zu sta n nass matycz kau, u
5. two prze kra/ne licze, ne spatrziłs o! Ma ti! racz

1. *Wszystkie przysławia mego króla, mniejsze do brzo-
2. do duszy Chrześcijańskiej, a b! mniejsze do brzo-
3. sa dłużej sławie, a b! mniejsze do brzo-
4. życzliwości, miłosierdzia, a b! mniejsze do brzo-
5. dła Przemiłowniczka, a b! mniejsze do brzo-
6. nam go w Królestwie przęci, a b! mniejsze do brzo-*

1. Panne Głowa miłości, Morze Głód-ke li
2. wzdziękaj zde sławie Panu nad twoją miłości
3. przigminaj pod ochranę, po — rucź się
4. dla umiłowanej twojej, zbaw nas od wrogo
5. miłującich Matkę naszą, po — iła — me — su —

Obrázek 37 - Píseň č. 26, 2. strana (rukopis Písně Mariánské)

Obrázek 38 - Píseň č. 26, 3. strana (rukopis Písně Mariánské)

Jiné loučení s nejmilostivější Rodičkou Boží mariánských poutníkův sepekovských

Měj se dob-ře! ó po-že-hna-ná Ma-ti-čko, ó pře-dra-há per-lič-ko! Mat-

ko sva-té na-dě-je, jenž všem rá-da při-spě-je! Slá-vo sy-nův si-on-ských, ra-

dost du-ší křes-tan-ských, ach! měj se dob-ře. Pan-no pl-ná mi-lo-sti, mo-

ře slad-ké li-bo-sti, ach! měj se do-bře, měj se do-bře!

I tato píseň je intonačně náročná, protože melodie je skokově obtížná, s rychlými rytmickými postupy. Basová linka se naopak snaží dát této skladbě řád a puls, zklidnit její průběh. K tomu využívá spíše čtvrtěové noty, které celou píseň rytmicky zpřehledňují.

169.

Gine, Sorliwe
Podieškau dozi. Marzi Pannau
lauczeni.

Pod dnami, pod, nad viprowod, wsczka zla ta ma ticsko!

as! pod dnami dwa ta Panj, as! pod dozi go-

- dicsko! pod dnami Matko dskiedroti drolowno

dobro tiwa; pod dnami pod, nad viprowod, Pa-

= ni paze miłost-iwa.

2.

Pod dnami o radość naše, pod naše potieszenj
pod dnami nadziege naše, pod naše usseżenj!
as! pod dnami naš Poklade, pod pizegrasa
Derliczko, dPiestj nasze so zaklade, Krysta
Pana Maticško.

Obrázek 39 - Píseň č. 27 (rukopis Písně Mariánské)

Jiné horlivé s nejsvětější Rodičkou Boží Marií Pannou loučení

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is common time (C). The lyrics are in Czech. The first system ends with a double bar line. The second system begins with a triplet of eighth notes in the vocal line. The third system begins with a triplet of eighth notes in the vocal line. The piano accompaniment features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The lyrics are:
 System 1: Pojď s ná - mi, pojd', nás vy - pro - vod', všec - ka zla - tá Ma - ti - čko! Ach!
 System 2: pojd' s ná-mi Sva-tá Pa - ní, ach! Pojd', Bo-ží Ro - di - čko! Pojd' s ná - mi, Mat - ko štěd - ro - sti, Krá -
 System 3: lov - no - do - bro - ti - vá, pojd' s ná - mi, pojd', nás vy - pro - vod', Pa - ní pře - mi - lo - sti - vá.

Píseň, která osminovými a šestnáctinovými hodnotami přesně vystihuje kroky chůze. Melodie je rozsahově a intonačně exponovaná. Naopak basový part obsahuje delší notové hodnoty, které udávají puls skladby. Stejný způsob práce je využit již v písních předešlých.

172.

Píseň
 O Nešwietiegsi Wannie Maryi, na geben
 kasdeg den wotibodni smierzugierz.

Przy Pisen Na Niedielu, gakošto den Panie.

1. *Million* Krate bud Pozdrave na Nebeska
 Kralowno Przewnesse-na Matiesko Krysta Pa-
 - na, bud tobie Chwala da-na budisz odange-
 - low Jezus w Archangeluw pozes na-na.

2.

Numissem uprzimnim cztime Tebe Przedus,
 tozna Panj Zemi, Nebe Przed Tebau kle-
 - kagicze Milost Twau zadagicze: ze Nas
 neostisij, & pomocz przi spij, daufagicze.

Obrázek 40 - Píseň č. 28 (rukopis Písně Mariánské)

Jiné horlivé s nejsvětější Rodičkou Boží Marií Pannou loučení

Mi li-on - krá-te buď po-zdra-ve - na Ne-bes-ká Krá - lov-no pře-vzne-še - ná.

Ma - tič - ko Kri - sta Pá - na, buď to - bě chvá - la dá - na,

bu - diž od an - je - lův též i arch - an - dě - lův po - že - hná - na.

Další píseň, ve které se poutníci loučí s Pannou Marií Sepekovskou. Melodie se pohybuje po čtvrtových postupech bez dalšího zdobení. Harmonický průběh je zde naprosto zřetelný a nekomplikovaný. Tyto písně sloužily jako loučící se „znělky“ při odchodu z poutního místa. Většinou se jednalo o kratší melodie, které ale obsahovaly o to více slok. (Melodie se tedy lépe zapamatovala, předříkávač vždy „zvolal“ následující slova.)

4.1 Cyklus sedmi písní v týdnu před svátkem Zvěstování Panny Marie

Ke konci kancionálu nacházíme písně určené na jednotlivé dny v týdnu. Je celkem zajímavé, že i v takto malém zpěvníku se tradičně poslední písně věnují různým příležitostem. Zde se jedná nejpravděpodobněji o týden před svátkem Vtělení Páně (jiný název pro svátek Zvěstování Panny Marie), jak napovídá název písně č. 35. Svátek Zvěstování Panny Marie, také Zvěstování Páně, je oslava události, kdy archanděl Gabriel zvěstoval Panně Marii, že se jí narodí Boží Syn. Tento svátek se slaví devět měsíců před Vánocemi, tedy 25. 3.

Písně jsou textově velmi podobné. Téměř pokaždé se jedná o velmi zpěvnou melodii, která je podložena textem. Chvála Panny Marie je nejčastějším tématem v těchto sedmi písních. Velmi krásně je vypořádán symbol čistoty v páté písni *Píseň na pátek, jenž se latinsky jmenuje Dies Veneris, tj. den Kraso Pani*. Celý tento cyklus graduje den po dni k velké nedělní slavnosti. Z tohoto popisu je zřejmé, že pro obyvatele Sepekova představoval tento svátek událost, na kterou se celý týden duchovně připravovali.

174

Píseň na Pondieleť,
 genš de ole latini gmeruge Dies Luna.
 Zogest den knie, icse.
 Ku pocstienj Vannie, gačo kniešicz krásne.

№ 8

Krásna gačo kniešicz, do tvojich rúk tišic, bu,
 diš poždravena Jano Prácownešena! o!
 gačo ľubá, gačo šliczna gest tva gaňnosť kniešiczna kniž
 Nebešťo že nijakrapau prízi roenal gest tiť choťi dnu
 nad vše dob-ie milau.

Obrázek 41 - Píseň č. 29 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na pondělek,
 jenž se dle latiny jmenuje Dies luna.
 To jest den měsíce.
 Ku poctění Paní, jako Měsíc krásné

Krá - sná ja - ko mě - síc, sto - ti - sí - cův ti - síc, bu - díž po - zdra - ve - na Pan - no pře - vzne - še - ná! Ó,
 jak li - bá, jak slič - ná jest tvá jas - nost mě - síč - ná, k níž
 ne - bes - ký že - nich krás - nou při - rov nal je - síť cho - tí svou nad vše so - bě mi - lou.

Píseň na pondělek je první skladbou z „cyklu“ týdenních písní, který je součástí tohoto rukopisného kancionálu. Jak již napovídá název, tato píseň je oslavou jména Panny Marie, která je zde připodobňována ke třpytu Měsíce. Píseň celkem obsahuje pět slok, každá toto přirovnání popisuje. Dále autor zmiňuje skutečnost, že Panna Maria chrání své služebníky od smrti právě svým leskem a třpytem.

closti. Činn' naše vzděi spravug, od wšeho
 zleho zbawug! Ganno, gako kniežic kra,
 "na buď nam k nebi česta štiastna, we
 tmačb zarže gajna.

~ Píseň na čuterek. ~
 genž dle latini, gmenuge se dies Martis, togest
 den Marše, neb smrtkonosse.
 Au pocstieni Ganno, Matky Anisete Pokoge
 Gana Geziše Aržišta.

1. Anisete Pokoge Prědobra Podicsko
 Pokoge Swateho Milow-niczko buď
 Rozdrowena Pa-ni wznešena buď zdrawa
 Prěsilna bo-gowniczko.

Obrázek 42 - Píseň č. 30 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na Outerek
 jenž dle latiny jmenuje se Dies Martis, to jest
 den Marse, neb Smrtonoše.
 Ku poctění Panny, Matky Knížete Pokoje
 Pána Ježíše Krista

Kní-že - te po-ko-je pře-do-brá Ro-dič-ko, Po-ko-je sva-té - ho mi-lov-nič - ko.

Bud' po - zdra - ve - na Pa - ní vzne - še - ná,

¹³ bud' zdra - va pře - sil - ná bo - jo - vni - čko.

Píseň na outerek je oslavnou melodií, která vystihuje vítězství Panny Marie nad d'áblem („...setřelas hlavu, starému hadu...“). Autor jí v dalších slokách písně nazývá naší přítelkyní, vítězitelkyní. Píseň je v poslední páté sloce ukončena prosbou, aby nás Panna Maria po boji uvedla do nebe, kde bychom chválili jí a Boha. Melodie je v první části náročnější na provedení intervalových skoků. Basový part spolu s melodií využívají podobné rytmické hodnoty, bez melodických nebo rytmických ozdob.

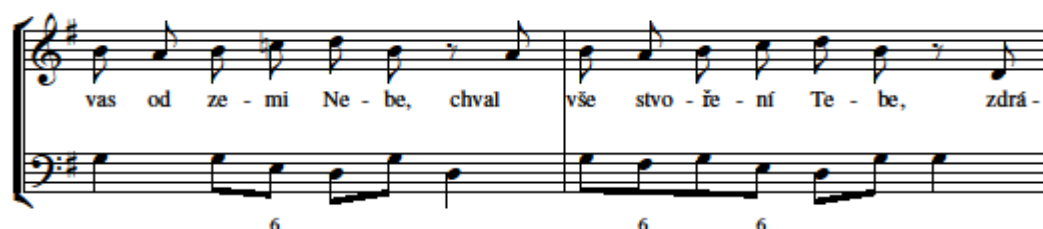
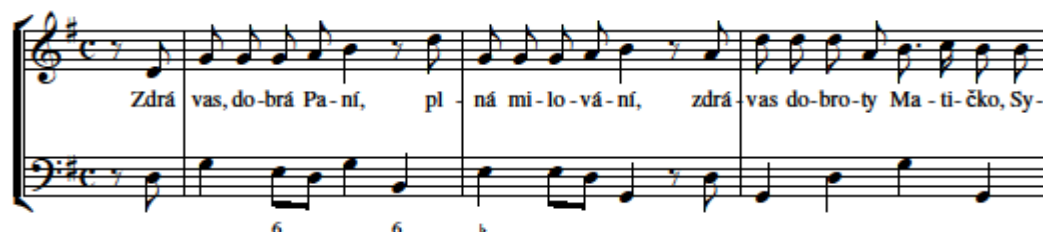
// *Žisen Na Strzedu*
Jenś dle. latins gmenugeś den dobrořana,
Łogęś dieś Mercurij.
Au Pocztienj dobre Panj, Matkś Pana Neżkon,
„czenie dobreśo.
 //

Nº 30

Zdra was dobra Panj, Jena śmilo-wari zdra,
 „was dobroti Matkśko, bś-na dożi-śo Podicźko
 zdra — — — was, zdra was Matkś-a: zdra,
 „was ob ze mi Nebe, cħwal yśe stworzeńj Tebe,
 zdra — — — was, zdra was Matkś-a

Obrázek 43 - Píseň č. 31 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na Středu
jenž dle latiny jmenuje se den Dobro Pána,
to jest den Mercuri
Ku poctění dobré Paní, Matky Pána Neskončeně dobrého.

Píseň na středu je chválou Panny Marie. Zdrávas, tedy buď pozdravena, je ústředním motivem této písně. Každý jeho výskyt je zdůrazněn osminovým stupňovitým pohybem.

180. ##

Píseň na čtvrtě
 genš dle latini gmenugse dies Jovis. togeft
 den Jupitera. Ku počtení Panně,
 Praveho Vosa. Krátká řeči ke Matce.

N° 31.

Matko Vosa. Neživšišo, kto-bie přijdu pugem
Milost u Panně Nebeske sledat u si,
„Lugem před trunhve velebnosti do wol přijdu,
„piti, Ora louskau tva du bognost, Gost, Ko-Matřkau
Godnost, Moc narsko ři, ke Nebeske do-wol
ve lebs-ti.

Obrázek 44 - Píseň č. 32 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na čtvrtk
jenž se latinsky jmenuje Dies joviš,
to jest den Jupitera. Ku poctění Panny,
Pravého Boha Krista Ježíše Matky

Mat - ko Bo - ha nej - vyš - ší - ho, k to - bě při - stu - pu - jem, mi - lostu Pa - ní ne - bes - ké hle

dat u - si - lu - jem, před trůn tvé ve - leb - no - sti do - vol při - stou - pí - ti, krá

lov - skou svou dů - stoj - nost, bož - sko ma - teř - skou hod - nost, Moc -

nář - sko ří - še ne - bes - ké, do - vol ve - le - bi - ti.

Píseň na čtvrtk je vypsáním hluboké poníženosti, ve které před Pannou Marií, důstojnou Královnou, poutníci klekají a se sepnutýma rukama prosí o milost. Modlí se, aby byla Panna Maria jejich Matičkou. Melodie využívá velký tónový rozsah, drobnější rytmické hodnoty mají znázorňovat náznak melodických ozdob.

183.

Píseň na Pátek.

Jeňš dle táhni gmenuge se dies Veneris, to gest:
den Kro. o. Páni. Ku pocztienj Neččistot
niegšš Pannerke Matko Marye
N 22

Jeňš zdrava Pannerko Neččra/niegšš, a Panner,
ke čistotie Nečga/niegšš; ga/niegšš wčšš=
= totie nad Swiesdicš kš o! - Ma - ryä
a wčšš totie zwesšm gest ein - ge licš -
kš.

2
Nad Swies gšš bielegšš wčšš totie twe mnielš tebau
Wadoštj ššš wčšš twe Suš Otecš gedinau se wššš
Pannu o! Maryä, zwolil tie za Matku Krošš,
ku Pannu.

Obrázek 45 - Píseň č. 33 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na pátek
jenž se latinsky jmenuje Dies Veneris,
to jest den Kraso Pani.
Ku poctění Nejčistotnější Pannenské Matky Marie

The musical score is written for a single melodic line on a grand staff (treble and bass clef). The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The lyrics are in Czech. Fingerings are indicated by numbers 3, 4, 5, and 6 below the notes.

System 1:
 Treble: Bud' zdra- va, pa-nen-ko nej-krás-něj - ší, v pa-nen-ské čis-to - tě nej - jas-něj
 Bass: (Fingerings: 4/3, 6/3, 4/3, 4/3, 6/3, 4/3)
 Measure 8 starts with a fermata over the first measure.

System 2:
 Treble: ší. Jas - něj - ší v či - sto - tě nad hvěz - dič - ky, ó, Ma -
 Bass: (Fingerings: 5, —, —)
 Measure 8 starts with a fermata over the first measure.

System 3:
 Treble: ri - a v či - sto - tě zver - šu - ješ An - je - lí - čky.
 Bass: (Fingerings: 6)
 Measure 8 starts with a fermata over the first measure.

Píseň na pátek je harmonicky nekomplikovaná píseň. Basová linka vychází spíše z delších rytmických hodnot. Pokud jsou použity čtvrt'ové hodnoty, jedná se vesměs o melodické průchody mezi akordickými tóny. Čistota Panny Marie je přirovnána ke kráse kvítku růže, k bílé nevinności, ke sněhové čistotě. Proto se bílá barva stala symbolem čistoty. Slovo čistota je zde použito ve významu neposkvrněného početí Panny Marie, bez hříchu.

Lisen Na Doboru
 Jakoz to den obzlasťnie kecti a chvale
 N° 34 Marii Fannie odans

Bud zdrava Hebe Aralouno, o! Maria

Nesga/nieg/si, Neskra/nieg-si, Hebe ze,

mi Ezi/arouno, o! Maria Neslawnieg/si,

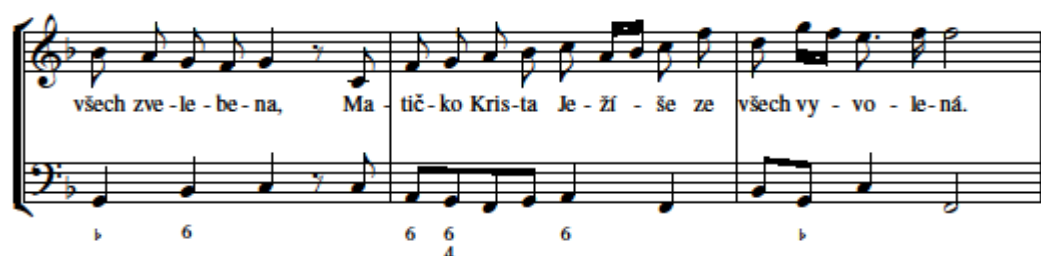
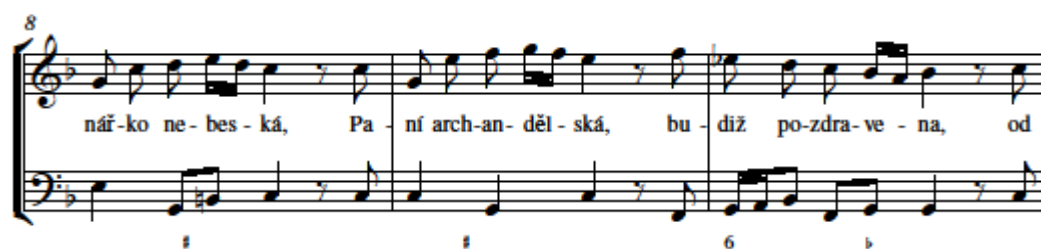
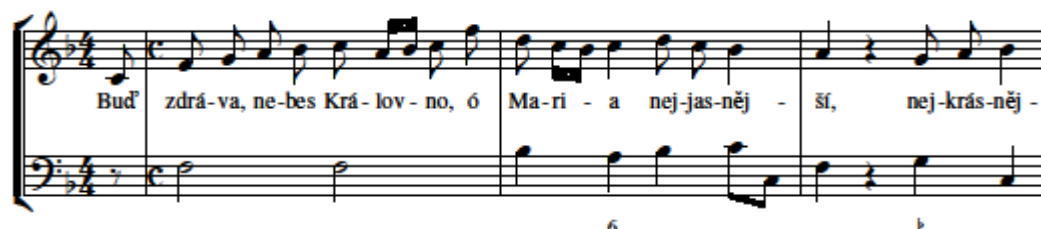
Neswatsnieg/si; Moc narsko Hebe/ska, Fanni

Archangel/ska, bu dis pozdrawena, od wsech zvelebe

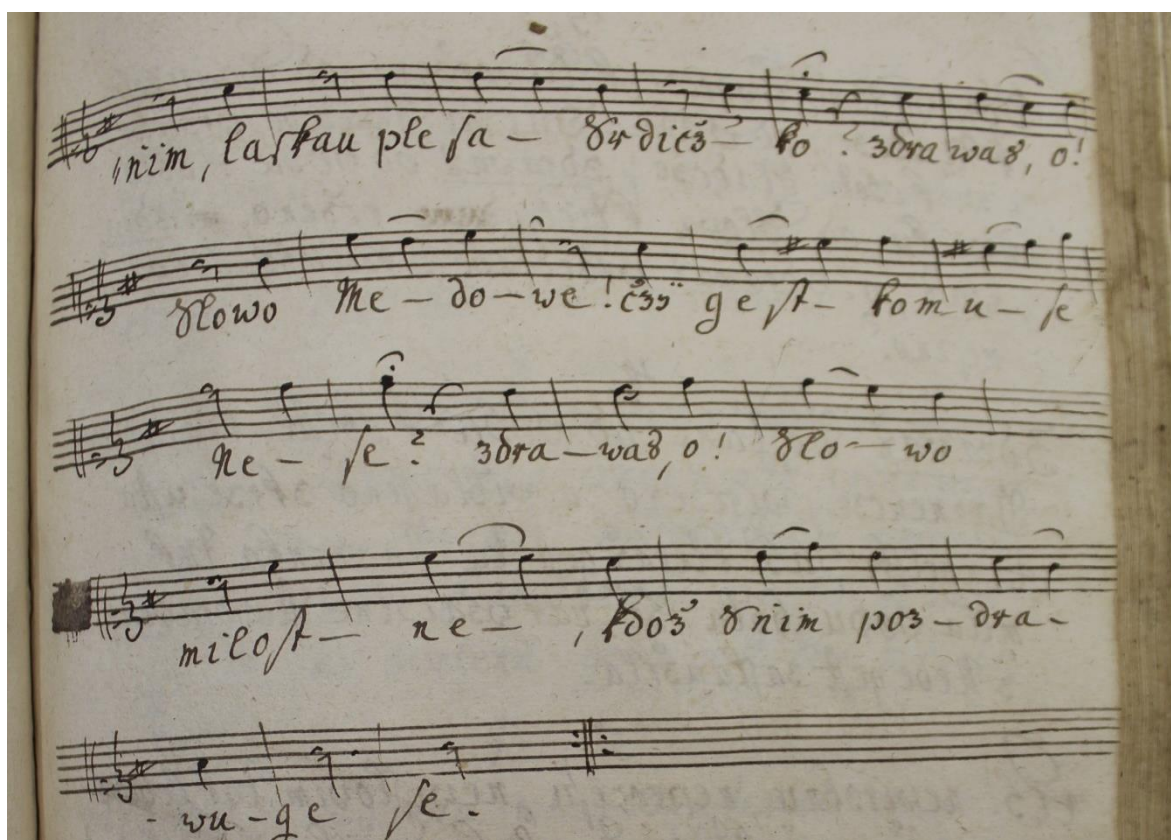
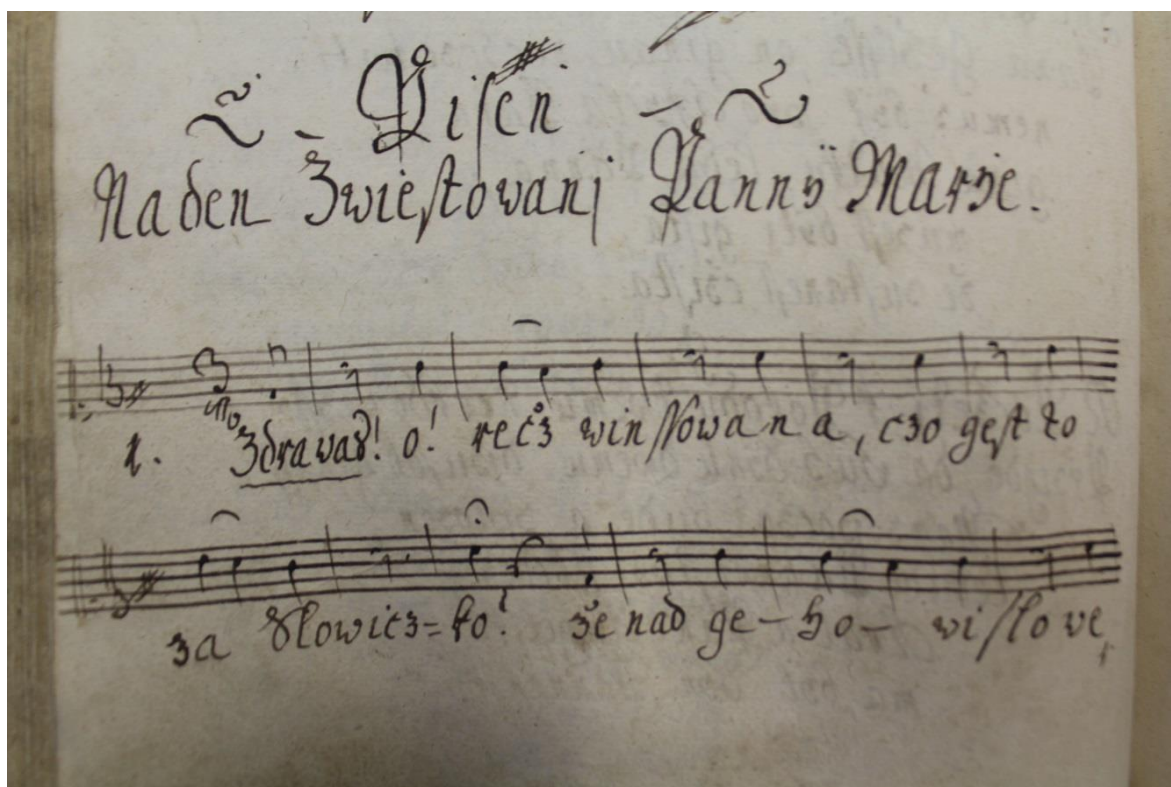
na matičsko Arzta jezise ze wsech wiwolena.

Obrázek 46 - Píseň č. 34 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na sobotu
jakožto den obzvláštně ke cti a chvále
Marie Panny Oddaný

Píseň na sobotu má v sobě již předzvěst svátku Vtělení Páně. Tento den je určený pouze ke chvále a cti Panny Marie, k přípravě na slavnost. V 1. taktu melodie obsahuje kvartový skok, který ji vynese do vysoké polohy. Vzhledem k exponovanosti a náročnosti písni je pravděpodobné, že v původní úpravě byla určena také k sólovému provedení.

Obrázek 47 - Píseň č. 35 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na Den Zvěstování Panny Marie

Soprano
 Zdá - vas, ó řeč - vin - šo - va - ná, co jest to za - slo - víč -
 Alto
 Zdá - vas, ó řeč - vin - šo - va - ná, co jest to za - slo - víč -
 Tenor
 Zdá - vas, ó řeč - vin - šo - va - ná, co jest to za - slo - víč -
 Bass
 Zdá - vas, ó řeč - vin - šo - va - ná, co jest to za - slo - víč -

8
 S.
 ko, že nad je - ho - vy - slo - ve - ním lás - kou ple - sá - sr - díč - ko, zdra
 A.
 ko, že nad je - ho - vy - slo - ve - ním lás - kou ple - sá - sr - díč - ko, zdra
 T.
 ko, že nad je - ho - vy - slo - ve - ním lás - kou ple - sá - sr - díč - ko, zdra
 B.
 ko, že nad je - ho - vy - slo - ve - ním lás - kou ple - sá - sr - díč - ko, zdra

2

17

S. vas_ ó slo - vo me - do - vě, či jest_ ko - mu_ se ne - se? zdra

A. vas_ ó slo - vo me - do - vě, či jest_ ko - mu_ se ne - se? zdra

T. vas_ ó slo - vo me - do - vě, či jest_ ko - mu_ se ne - se? zdra

B. vas_ ó slo - vo me - do - vě, či jest_ ko - mu_ se ne - se? zdra

25

S. vas, ó Slo - vo mi - lost - né, kdož s ním po - zdra - vu je se.

A. vas, ó Slo - vo mi - lost - né, kdož s ním po - zdra - vu je se.

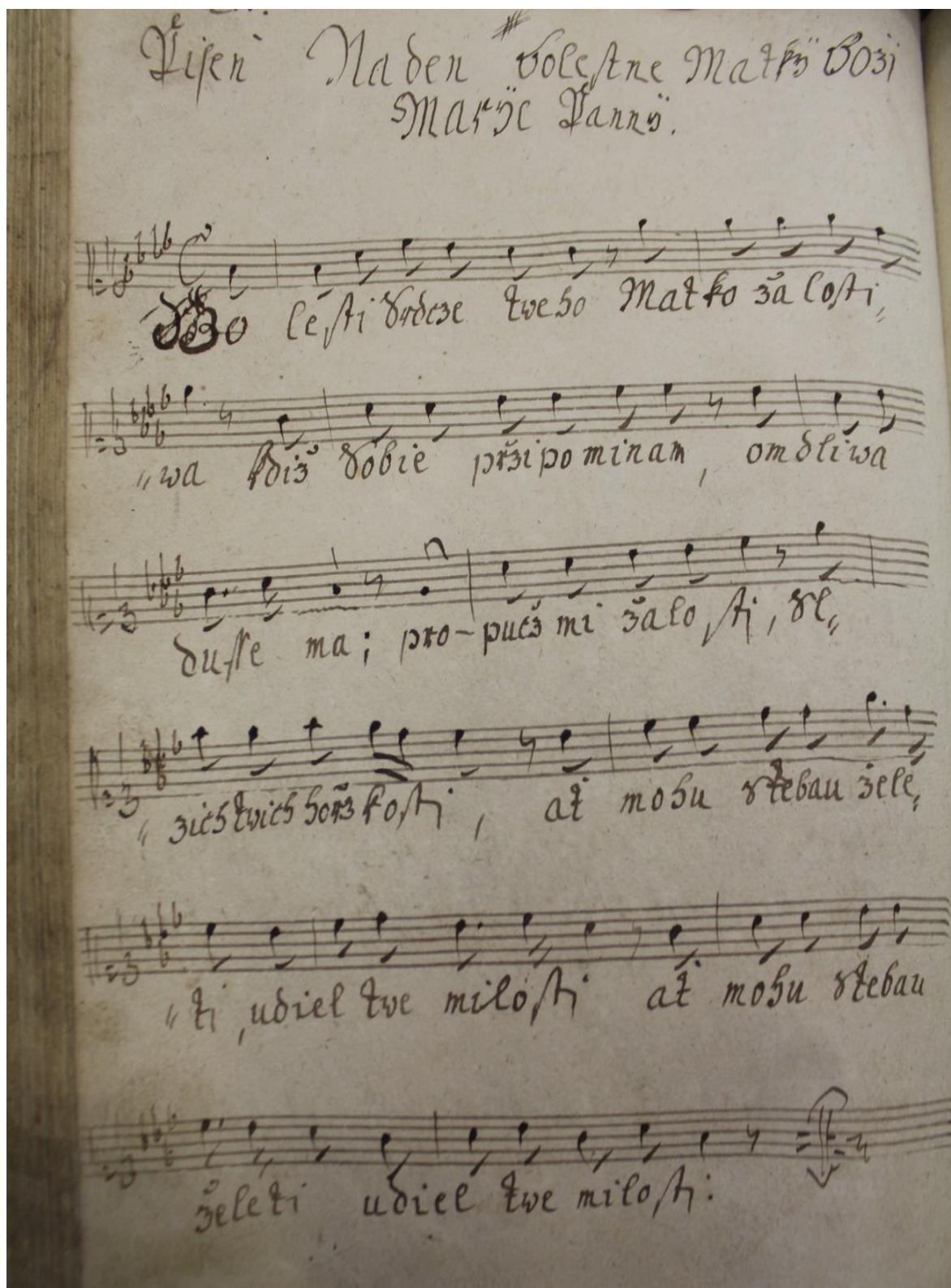
T. vas, ó Slo - vo mi - lost - né, kdož s ním po - zdra - vu je se.

B. vas, ó Slo - vo mi - lost - né, kdož s ním po - zdra - vu je se.

Píseň Na Den Zvěstování Panny Marie završuje cyklus předchozích šesti písní jako slavnostní zpěv na svátek Zvěstování Panny Marie (dnes Svátek Vtělení Páně). Skladba je rozepsána do čtyř hlasů. Všechny hlasy užívají stejný rytmus. V některých taktech je hezký melodický motiv zvýrazněn ještě dalším hlasem, např. melodický postup v sopránu kopíruje také tenor, ...

4.2 Příležitostné písně

Píseň č. 36

Obrázek 48 - Píseň č. 36 (rukopis Písně Mariánské)

Píseň na den Bolestné Matky Boží Marie Panny

S bo - le - stí srd - ce tvé - ho Mat - ko ža - lo - sti - vá když to - bě při - po - mí - nám, o -

mdlí - vá du - še má pro - puč mi ža - lo - sti v sl - zích tvých hoř - ko stí, ať

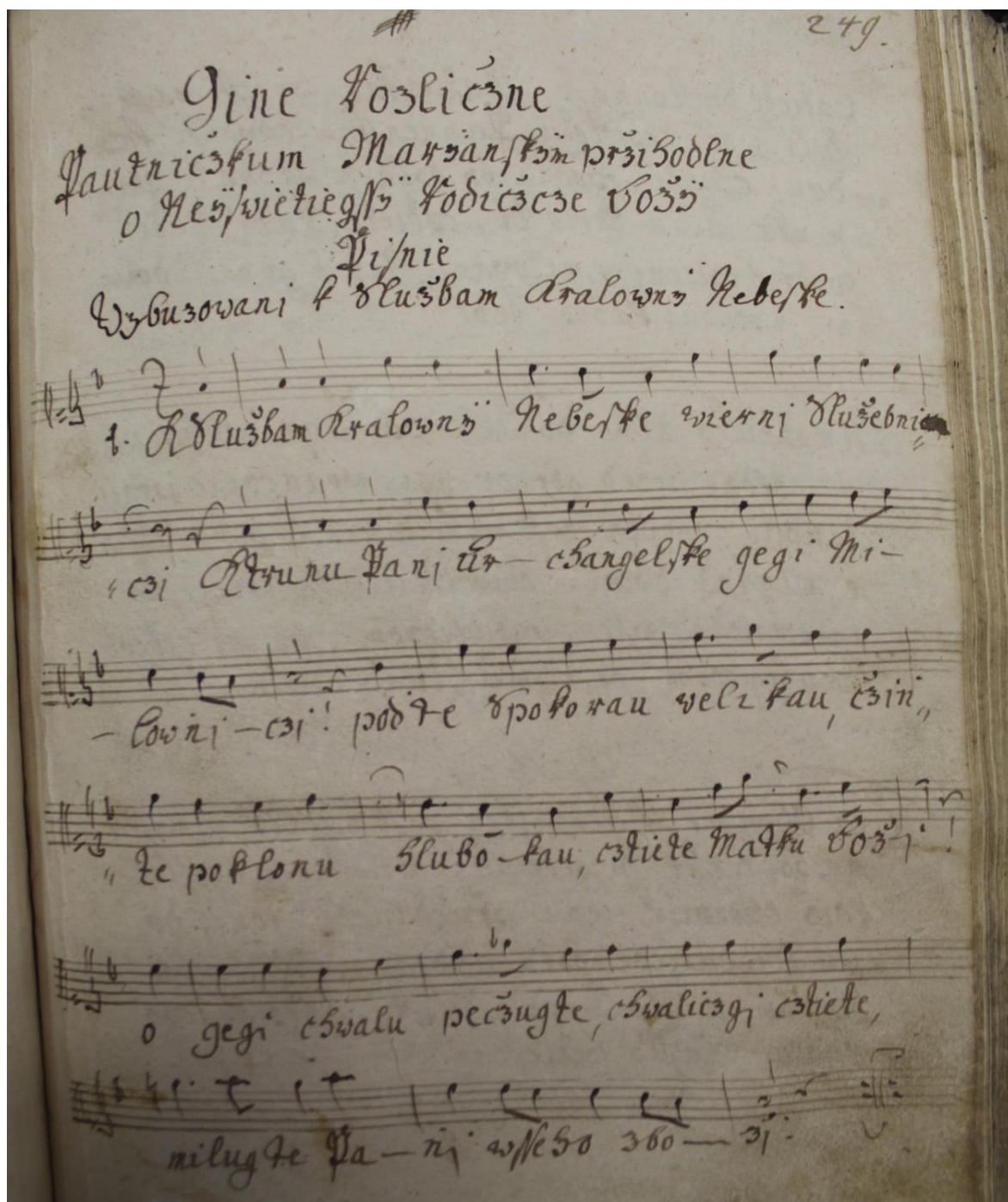
mo - hu ste - bou že - le - ti, u - děl tvé mi - lo - sti. Ať

mo - hu ste - bou že - le - ti, u - děl tvé mi - lo - sti.

Tato skladba *Píseň na den Bolestné Matky Boží Marie Panny* vystihuje téma bolesti také tóninou, f moll. Píseň je určena k provedení na svátek Panny Marie Bolestné (Sedmibolestné). Je to znázornění bolesti a utrpení, kterými Panny Maria prošla. 15. září si připomínáme sedm bolestných událostí, které Panna Maria prožila a jsou popsány

v Biblii.¹⁵ Melodie postupuje v osminových hodnotách. Harmonie se pohybuje po základních harmonických funkcích. Charakterově by se tato píseň měla zpívat v pomalejším tempu, aby byly patrné textové záležitosti obsažené ve skladbě.

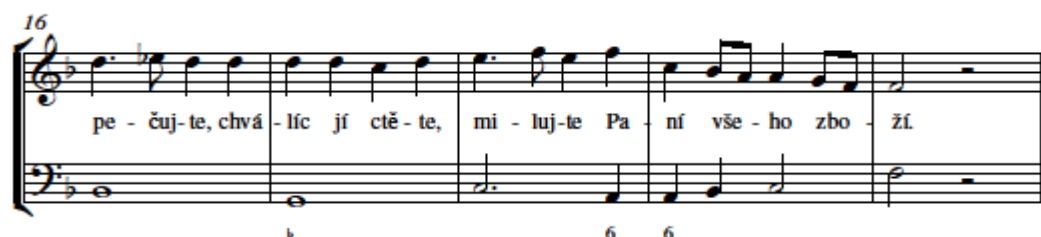
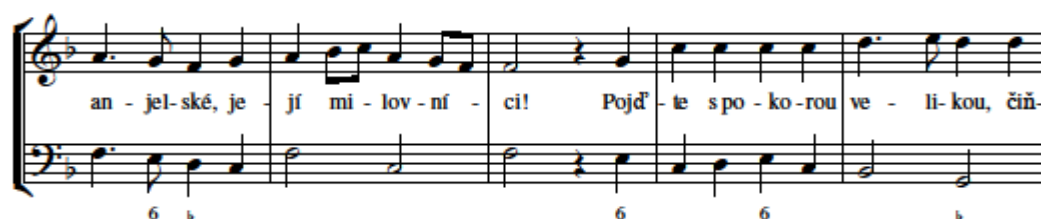
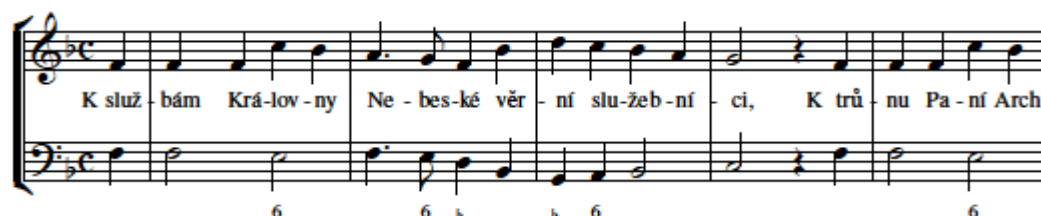
Píseň č. 37

Obrázek 49 - Píseň č. 37 (rukopis Písně Mariánské)

¹⁵ http://www.katopedia.cz/index.php?title=Panna_Maria_Sedmibolestn%C3%A1

Jiné rozličné
Poutníčkům Mariánským příhodné
o Nejsvětější Rodičce Boží
Písně
Vzbuzování k službám Královny Nebeské

V této písni jsou poutníci nabádáni, aby se klaněli Panně Marii, ctili jí, chválili její čistotu. Ve třetí sloce se zpívá: „*Nemohouc nyní do Nebe za Paní vstoupiti, hled'me před obrazy její vroucně přistoupiti.*“ Dále píseň věřící vyzývá, aby za Pannou Marií putovali do Sepekova před její obraz a dojdou uzdravení. Basová linka opět vystihuje svými čtvrt'ovými hodnotami lidské kroky a noty celé zde vnímám jako pozastavení, rozjímání. Vrchní melodický hlas je zapsán bez ozdob pouze čtvrt'ovými a osminovými hodnotami.

Pozdravení Nesdu, togniegi Czi/arovni, Pani
 a Kralovni Nebe.

1. Neslubči poniže-nosti pozdravem tebe
 Czi/arovno Nebe glavna Pani a Kralovno
 Nosi - czele; vteg neslubči po kórze, poz-
 dravem tie Kralovno vtwi Nebestóm dvorze, vtwi Nebe-
 stóm dvorze

2.
 Glavna gest velmi Ksiže tva, Glavne Panova,
 ni, moczne Kralovni; angele v tvechangelam
 gau tobie poddani; czele Ksiže Nebesta, po-
 kussna gest twim rozkazum / o Kódicšto vózsta: /

3.
 "Czokoliv z Nebe přičbází", gde zkrz tve Kucze
 k Nam, tak pravdu viznawam, zkrz tie

Obrázek 50 - Píseň č. 38 (rukopis Písně Mariánské)

Pozdravení Nejdůstojnější Císařovny, Paní a Královny Nebeské

S nej - hlub - ší po - ní - že - no - stí po - zdra - vu - jem Te - be. Cí - sa - řov - no Ne - be, Slav -

-ná Pa - ní a Krá - lov - no, z na - ší sí - li - ce - lé v lej nej - hlub - ší po - ko - ře, poz

dra - vu - jem Tě, Krá - lov - no v tvém ne - bes - kým dvo - ře, v tvém ne - bes - kým dvo - ře.

Pozdravení Nejdůstojnější Císařovny, Paní a Královny Nebeské je píseň, která je oslavným zpěvem na Pannu Marii. Protože se jedná o jednu z písní, které jsou v závěru kancionálu, jsou zde oslavovány zázraky a milosti, které Panna Maria na poutnících vykonala. Tato píseň by měla být provedena svižnějším tempem, protože k tomu napomáhají osminové postupy v basovém partu. Melodie je napsána také drobnějšími hodnotami, na které jsou dosazeny slova v hojném počtu.

255.

Duvierna Piŕen k Nez'vrieti'g'v' Godičeze
 Sozi, Marij, Jannie.

de noli v'harodavne O'v'etie Jan Nepomucký.

1. Kd'koli voduviernoŕi praičazim v'omilg'
 ti v'olovno Nebeska Matka de p'ekovŕka;
 Kd'koli v'zivam ŕe be pomoc v'vamiwan
 z nebe, v'laŕim mim v'auŕenij c'itim po
 „leŕenij“

2
 Nec'ŕi v'olam v'edne v'nocz' Spieŕka q'z'
 ku pomocz' gaŕo Matka pravie p'rač'ŕa,
 siŕŕ laŕavie. Materŕŕŕe v'rdce tve znam
 kd'iz v'vobie nadi'egi mam, Materŕŕŕau o'ŕŕna,
 vnu s' pomocz' doŕtanu.

Obrázek 51 - Píseň č. 39 (rukopis Písně Mariánské)

Důvěrná píseň k Nejsvětější Rodičce Boží, Marii Panně

Kdy-ko - liv v dů - věr - no - sti při - chá - zím k tvé mi - lo - sti, Krá - lov - no

6

7

Ne - bes - ká, Mat - ko Se - pe - kov - ská, kdy - ko - liv vzý - vám Te - be, po - moc Tvou

6 6

mí - vám z ne - be, v kaž - dým mým sou - že - ní cí - tím po - leh - če - ní.

6 6

Krásná, něžná melodie je hlavním atributem této písně. Jak již napovídá název, jedná se o důvěrný text, skladatelovo vyznání. Melodie využívá čtvrt'ových hodnot a je zpěvně vyklenuta. Basový part postupuje po klidných dlouhých notách, v některých taktech využívá melodický třítónový postup, který zvýrazňuje harmonický podklad. Pod nadpisem autor doporučuje tuto píseň zpívat ke svátku sv. Jana Nepomuckého, tedy 16. května.

Ukaze se za to wiecznau,
Wiprosi nam radosť wiecznau;
Kde czo było Wianu Wanner
człit, cswalit & kusime, amen.

Łaużeni po Neś/ładczi Wannie
Marszi.
Marsianke So milownika.

Łaużim łaużim po łobie zgruntu wódcze me,
„So łezko mnie bót bez łe-be, naw,
„Kiw klauku łweso! o! Maria dno,
„cze me, przigó Maria, przigó Maria, przigó Maria,
przigó nawstwu

Obrázek 52 - Píseň č. 40 (rukopis Písně Mariánské)

Toužení po Nejsladší Panně Marii Mariánského milovníka

The image shows a musical score for a song. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a bass line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is common time (C). The lyrics are in Czech. The first system has four measures with lyrics: 'Tou-žím, tou-žím po to-bě z grun - tu srd-ce mé-ho, tesk - no mně.být bez te - be, nav'. The second system has four measures with lyrics: 'štiv slou - hu_ své - ho. Ó Ma - ri - a, srd - ce mé, přijď,'. The third system has four measures with lyrics: 'Ma - ri - a, přijď, na - vštiv, po - těš mne.'.

Tou-žím, tou-žím po to-bě z grun - tu srd-ce mé-ho, tesk - no mně.být bez te - be, nav

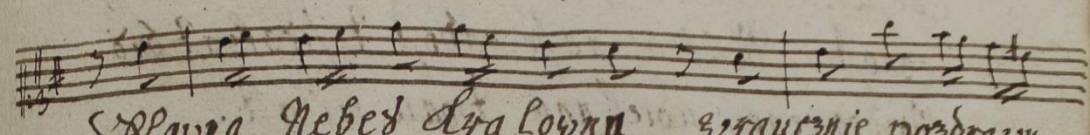
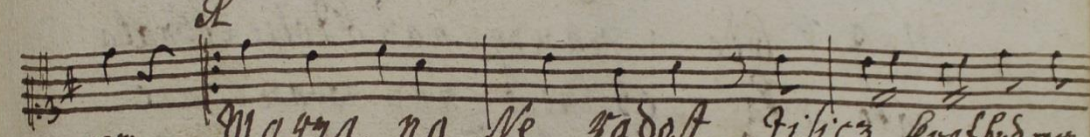
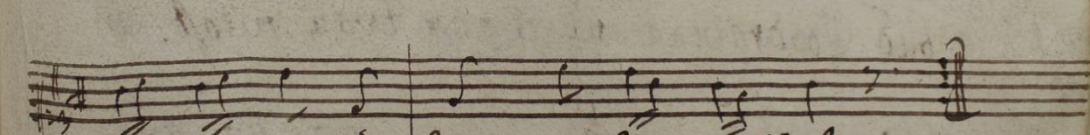
štiv slou - hu_ své - ho. Ó Ma - ri - a, srd - ce mé, přijď,

Ma - ri - a, přijď, na - vštiv, po - těš mne.

Píseň *Toužení po Nejsladší Panně Marii Mariánského milovníka* má celkem osm taktů. V začátku autor použil zajímavý prvek, který se neobjevil v žádné jiné písni. V prvním taktu zazní celá stupnicová řada stupnice Es dur. V prvních čtyřech taktech jsou použity drobné notové hodnoty, opět symbolizují vypsání melodické ozdoby. V druhé polovině písně se již tyto prvky neobjevují a melodie se pohybuje klidněji. Podobným způsobem postupuje i basový part. První část je velmi pohyblivá a živá, v druhé části se tyto postupy zcela uklidní (půlové hodnoty) a v závěru již zazní pouze náznaky úvodního charakteru. Harmonický průběh není nijak komplikovaný. Celkem má píseň 12 slok, každá končí dovětkem: „přijď, navštiv, potěš mě.“ V poslední sloce autor děkuje za lásku Panny Marie.

313.

Dwierański Przysięga
 A Niezłoty zwyciężył Králownie Hebeste.

 Drocem du wierzącemu twemu przysięgę,

 Gława Hebest Králowna, wraucanie pozdrowu,

 gem, Matka nasza radość, iż się Król bud poz,

 wena, udiel nam twą miłość.

2.

25. przigmi pozdrowień od twych słuzebników,
 a wśledni na pokorę wierząc miłowników;
 Matka nasza radość iż się Król bud pozdra,
 wena, udiel nam twą miłość.

3.

Łucze nasza Spina, przed twą wielkością,
 a cstime twą dostojaństwo twoją pobożnością;

Obrázek 53 - Píseň č. 41 (rukopis Písně Mariánské)

Důvěrný přístup k Nejdobrotivější Královně Nebeské

Srd- cem dů- věr- ným k trů- nu tvé - mu při- stu- pu- jem, slav - ná ne- bes Krá- lov- na, vrou-
cně po- zdra - vu jem. Ma - ri - a, na - še ra - dost, ti -
síc - krát buď po - zdra - ve - na, u - děl nám tvou - mi - lost.

Důvěrný přístup k Nejdobrotivější Královně Nebeské je písní, která svým tónovým rozsahem patří k náročnějším skladbám v kancionálu. Melodie je hodně zdobená, nejspíše se jedná o vypsané melodické ozdoby v drobných rytmických hodnotách. V druhé části písně se melodie na dva takty zklidňuje (čtvrt'ové noty) – symbolizuje jakési pozastavení, ale v závěru se opět vrací k drobným krokům a hravé melodii. Basový part můžeme také rozdělit do dvou linií. V první polovině má také hravý charakter s drobnějším rytmem, ve druhé části se zastaví na půlových notách a tento klidnější charakter si bas udrží do konce písně. Všech 15 slok vždy končí veršem „uděl nám tvou milost.“

325.

Autocziſtie, Marii
Ťe dobrotiwiejši, Rodička Bozi Marii
Ťannie.

1. Ktobie Nebeska dralovno se u-čilu,
 „gem, u tebe milost na-giti dobie
 winſtugem Mariša Matko naše, Mariš,
 „a! budnam brziſhni o! Matičko, bud milosti,
 „wa.

2.
 Gdeme Ktobie v duwernoſti, laſkau dietiſkau,
 dauſagits se obdrzime milost materſkau!
 Mariša Matko naše Mariša! bud nam brziſh
 „nim o Matičko, bud milostiwa.

Obrázek 54 - Píseň č. 42 (rukopis Písně Mariánské)

Útočiště k Nejdobrotivější Rodičce Boží Marii Panně

The image shows a musical score for a song. It consists of three systems of music, each with a treble and bass staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the notes. The first system has two measures, each with a '6' below the bass staff. The second system has three measures, with '6' below the first two and '5#6' below the third. The third system has two measures, with a '7' above the first measure. The lyrics are: 'Kto - bě Ne - bes - ká Krá - lov - no se u - chy - lu - jem, u te - be mi - lost na - jí - ti so - bě vin - šu - jem. Ma - ri - a, Mat - ko na - še, Ma - ri - a! buď nám hříš - ným, ó Ma - tič - ko, buď mi - los - ti - vá!'.

Kto - bě Ne - bes - ká Krá - lov - no se u - chy - lu - jem, u te - be mi - lost na - jí - ti

so - bě vin - šu - jem. Ma - ri - a, Mat - ko na - še, Ma - ri - a!

buď nám hříš - ným, ó Ma - tič - ko, buď mi - los - ti - vá!

Píseň *Útočiště k Nejdobrotivější Rodičce Boží Marii Panně* je radostná a nadějná. Melodickým členěním ji můžeme rozdělit do dvou částí, vždy po čtyřech taktech. První čtyřtaktí využívá stejný zdobící princip, sekundový postup v šestnáctinových hodnotách. V druhém čtyřtaktí již toto obohacení nezazní, používá pravidelnou houpavou, vlnící se melodii. Basový part postupuje po nekomplikovaných harmonických funkcích. Všechny 12 slok končí stejným dovětkem „bud' nám hříšným, ó Matičko, bud' milostivá!“

330.

Dukaz horlive lasty
 Chesniwieciestv Rodicze Boz Maryi Pannie
 gednoho kazdeho wiernego Maryi Panny milownika.

1. O! Marya, Serdce moje, lasto gedina!
 Lasto newinna! Iz po sobu nesmilegk
 Vama gedina! Tak, gakhlauso ziwudu
 Lauzit po to bie budu Boz ty budeš przymie
 Stati latve ne budu.

2. Odstupie, gdieta odemnie Owieta radozti, gte
 gen marozti: Maryi gsem zamilowal wni
 mam Gladkosti; lastau gegi waniens, daukam
 budu chranienz, od wsech dwieta neprawosti
 wzd obtranienz.

Obrázek 55 - Píseň č. 43 (rukopis Písně Mariánské)

Důkaz horlivé lásky k nejsvětější Rodičce Boží
Marii Panně jednoho každého věrného Marie Panny
milovníka

Ó Ma - ri - a, Srd - ce__ mo - je, lá - sko je - di - ná! Lá - sko ne - vin - ná!

Jsi po Bo - hu nej - mi - lej - ší, sa - ma je - di - ná! Tak, jak dlou - ho živ bu - du,

tou - žit po to - bě bu - du, když ty bu - deš při mně stá - ti, bát se__ ne - bu - du.

Tato závěrečná píseň je poslední v kancionálu. Jak je obsaženo v názvu, pojednává o velikosti lásky služebníka k Panně Marii. Je vypsáním nevyslovitelného citu a odevzdání se ve všech 16 slokách. Jako by se předešlé písně svým obsahem stupňovaly a vygradovaly až v tuto závěrečnou milostnou skladbu o nepopsatelné lásce. Melodicky i harmonicky je píseň velmi zajímavá, vystavěná a zahrnuje v sobě hru s ozvěnou. Třetí takt utváří onu opakovanou hudbu. Autor tímto efektem ještě více zmocnil hlavní motiv písně. Také je možné tento detail vnímat jako hru s otázkou a odpovědí. Melodie je stupňovitě postavena. Ve střední části používá ke gradaci postupné stěhování melodie výš, jakousi sekvenci. Právě tento moment je hlavním vrcholem celé písně.

5 Závěr

Sepekovský poutní mariánský kostel patří k jednomu z nejzajímavějších míst v jižních Čechách. O této oblasti jsem se dozvěděla mnoho informací, i když někdy byly velmi těžko přístupné a dohledatelné. Ve většině případů se jednalo o rukopisné prameny či záznamy z kronik, které byly problematicky čitelné. Neexistuje ucelený text či publikace, který by obsahoval všechny důležité a potřebné informace bez nutnosti dalšího bádání. Proto dohledání všech pramenů, kronik, spisů a následné posloupné seřazení těchto materiálů a faktů vyžadovalo velké časové rozpětí.

V úvodu mé práce se věnuji obecné historii Sepekova, která sahá až do doby bronzové a železné. Tato kapitola obsahuje jen stěžejní fakta, protože detailnější zpracování by vyžadovalo rozsah samostatné historické práce. Důležité informace jsem získala z farní a obecní kroniky, které jsou obě přístupné jen v originální, tedy ručně psané, podobě. Tudíž jsou obtížněji čitelné. Dalším, velmi důležitým, materiálem byla *Kronika Mikuláše Koláře Rozličné pameti hodne věci do této knihy vepsané jednoho takových pamatných věcí milovníka*. Ta je k nalezení pouze ve Strahovské knihovně v Praze. Doplnujícími materiály se staly publikace *Milevsko a jeho kraj* od J. Kytky a *Soupis památek historických a uměleckých v království českém* od A. Podlahy. Všechny tyto spisy, rukopisy a publikace daly dohromady nepostradatelné informace, které prozrazují, že Sepekov má za sebou nelehkou minulost. Avšak toto místo se přes všechny překážky přeneslo až do dnešní doby a získalo si uznání nejen od místních obyvatel, ale i od široké veřejnosti.

Další kapitoly představují zaniklé a současné duchovní památky v Sepekově. Prvním představeným je farní kostel sv. Mikuláše, který sloužil sepekovským obyvatelům do roku 1785. Definitivně zlikvidovaný byl v roce 1912. Kaple Narození Panny Marie je dalším místem, kterému je zapotřebí věnovat pozornost. Toto místo stálo u zrodu celé sepekovské historie, stalo se útočištěm věřících a je spojeno s prvním zázrakem, který Panna Maria v Sepekově uskutečnila. Právě tato kaple nechala na svém místě vzniknout nový mariánský chrám, a to poutní kostel Jména Panny Marie. Po několik následujících let byl dokrášlován a svoji původní podobu si zachoval dodnes. Spojovacím tématem, který se prolíná všemi kapitolami v mé práci, je Milostný obraz Panny Marie Sepekovské. Tento obraz se stal hlavním důvodem vzniku samotného rukopisu *Písně Mariánské*. Představuje symbol mariánské úcty, ke kterému se lidé vydávali stovky kilometrů, aby se před ním

mohli poklonit. Panna Maria pro ně představovala jistotu, pomocnici, pevný bod, ke kterému mohou skládat své prosby. V rukopisu najdeme přesný popis toho, jak obraz vypadá a co pro autora znamená. Byl jeho životním posláním. Považoval se za věrného ctitele a služebníka Panny Marie Sepekovské.

Rukopisný kancionál *Písně Mariánské*, který je tématem mé práce, obsahuje písně a texty o Panně Marii Sepekovské. Jedná se o krásné hudební a duchovní dílo, které by nemělo zůstat v nevědomí. Dosud se tímto rukopisem nikdo nezabýval. Cílem mé práce bylo podrobné prozkoumání rukopisu, přepsání písní a zkomponování varhanního doprovodu či vícehlasu tak, aby tento kancionál mohl sloužit sepekovským věřícím. Podařilo se mi přepsat do notového záznamu všech 43 písní, které rukopis obsahuje. Písně jsou zajímavé nejen hudebním obsahem, ale také duchovním textem. Každá skladba je modlitbou nebo prosbou poutníků k Panně Marii. Z hudebního hlediska se jedná o písně, které jsou harmonicky jasné, basová linka vystihuje charakter písně a melodie vychází z textu (např. zvýrazňuje slovo zdrávas, či triolou podtrhuje důraz ve výstižném místě). V rukopisu najdeme píseň *Připamatování hodin mariánských*, která obsahuje velikonoční tematiku, ukřižování Ježíše Krista. Popisuje dvacet čtyři hodin přesně tak, jak byl Ježíš odsouzen, nesl si svůj kříž, byl ukřižován a vzkříšen. Závěr kancionálu tvoří skupina sedmi písní, které gradují ke svátku Zvěstování Páně. Jednotlivé písně jsou určeny pro konkrétní dny (Píseň na pondělek, Píseň na outerek,...) před tímto svátkem. Poslední kapitolou jsou Příležitostné písně. Tedy takové, které mohou být použity k různým svátkům či příležitostem.

Podrobným prostudováním rukopisu, zanalyzováním, přepisem notového materiálu a zkomponováním doprovodů k jednotlivým písním jsem splnila cíle mé práce, které jsem si na začátku stanovila. Téma sepekovského rukopisu a hudebního dění v této oblasti se pro mne stalo obrovskou výzvou a inspirací. *Písně Mariánské* obsahují nové duchovní písně k Panně Marii a jsou novou výzvou k tvůrčí činnosti. Každá píseň je kreativní a může mít více variant provedení. Doufám, že má práce poskytne sepekovským věřícím nový pohled na dobu, kdy byly písně zkomponovány a potěší je skutečnost, že si jednotlivé písně mohou zazpívat. Přepis rukopisu pro mne otevřel nové možnosti, jak vnímat duchovní hudbu a jak přemýšlet nad textovým obsahem. Uvedením kancionálu mé bádání nekončí. Otázkou duchovní hudby v oblasti Sepekova bych se ráda zabývala i nadále, protože stále nevím, kolik krásných a nových hudebních materiálů ještě Sepekov skrývá.

6 Seznam použitých informačních zdrojů

BÍLEK, Josef a Jiří KÁLAL. *Milevsko a okolí od A do Ž*. Milevsko: Spolek pro rozvoj kultury v Milevsku, 2000.

BŘICHÁČEK, Pavel a Monika POLÁKOVÁ. *Sepekov: Mariánské poutní místo*. Písek: IRES, 2006. ISBN 80-86566-38-2.

ČERMÁK, Dominik Karel. *Sláva Panny Marie Sepekovské: upomínka na třetí padesátiletou památku založení chrámu Sepekovského*. 1883

KŘÍŽKOVÁ, Marie. *Tradice varhanní hry ve farnostech milevského kláštera*. Praha. 2013. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze

KYTKA, Josef. *Milevsko a jeho kraj: Turistika, památky, historie*. Reprint původního vydání z roku 1940. Milevsko: Spolek pro rozvoj kultury v Milevsku

PODLAHA, Antonín. *Sepekov: Soupis památek historických a uměleckých v království českém*. Praha, 1898

PŘIBIL, Bedřich: *Soupis československých svátostek, katolických medailí a žetonů*, Praha 1931, 36sq.

WEYRAUCH, Erwin A. *Dějiny kláštera, města a panství Milevska sepsané léta 1841*. Milevsko: Agentura Porthos- Městské muzeum, 1997

Elektronické zdroje

http://www.katopedia.cz/index.php?title=Panna_Maria_Sedmibolestn%C3%A1

<http://www.katolik.cz/>

<http://catholica.cz/>

<http://slovník-cizích-slov-online.cz/najít?co=fortn%C3%BD%C5%99>

Prameny:

Kronika Mikuláše Koláře Rozličné paměti hodne věci do této knihy vepsané jednoho takových pamatných věcí milovníka.

Zrcadlo Mariánské aneb Skromné vysvětlení začátku, starožitnosti, Milosti a dobrodiní od věkův a časův zvelebené Nejdobrotivější Milosti Nebeských rozdávatelkyně Důstojné Matky Panny Marie.

Rukopis Písně Mariánské

Kronika obce Sepekov

Farní kronika obce Sepekov

7 Seznam příloh

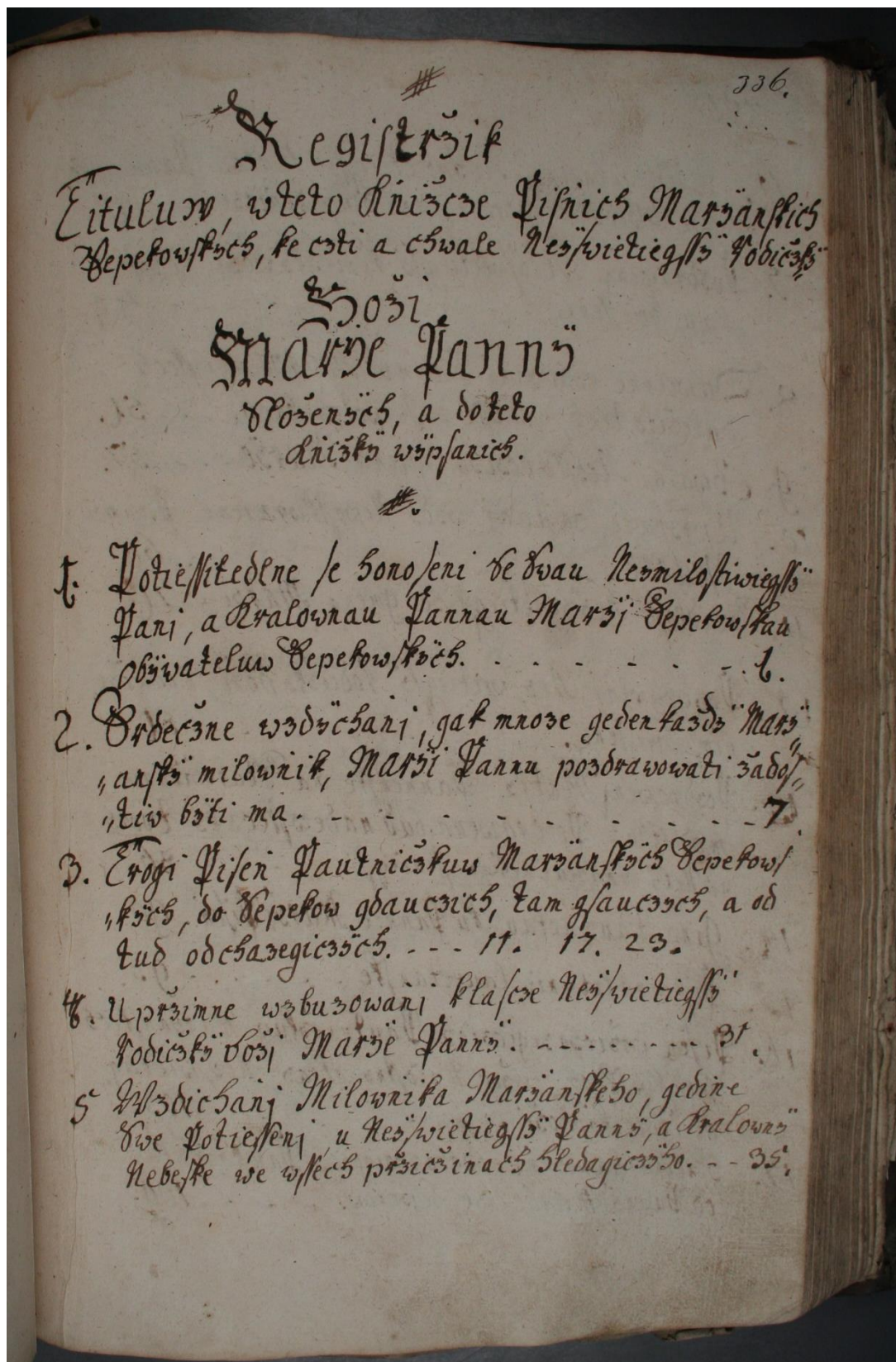
Příloha 1 – Vývoj české ho písma od roku 1600 do roku 1935

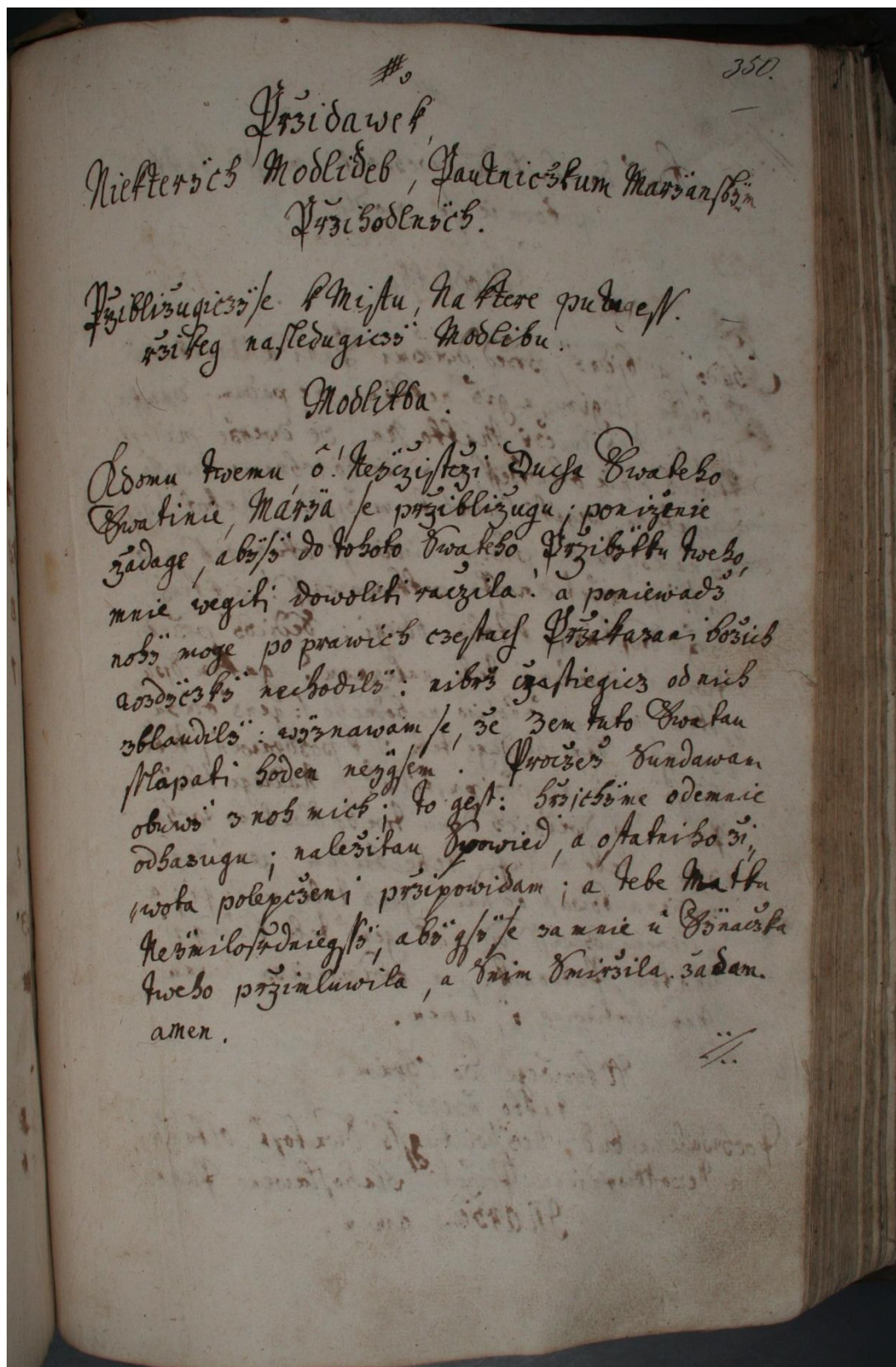
	historická kategorie	české novogotické písmo kurzovní								písmena nalezená při vlastním bádání: rois/rvar
	okolo 1600	1580	1654	1704	1748	1807	1839	1911	1935	
a										1729/2
b										1846/2
c										1836/1
č	-							-	-	1860/En=C
d										1723/2
e										1723/1
ě	-							-	-	1821/2
f										malé! 1734/1, 1820/2
g										1668/1
h										1642/2
ch										malé! 1652/1, 1730/1
i										1644/1
í	-							-	-	ČGHSP ©
j										1717/1
k										1810/1
l										1838/1
m										1715/1

	numeričtější kurzíva	české novogotické písmo kurzívní								písmena nalezená při vlastním bádání: rok/tvar
	okolo 1600	1580	1654	1704	1748	1807	1839	1911	1935	
n										1852/n
o										1852/o
p										
q										1852/q
r										1852/r
ř	-							-	-	
s										
S										1852/S
š	-							-	-	1852/š
t										1852/t
u										1852/u
v										1852/v
w										1852/w
x										1852/x
y										
z										1852/z
ž	-							-	-	

Příloha 2 – Kožená vazba rukopisu

8 Seznam obrázků

Obrázek 1 - Úvodní věnování v rukopisu.....	1
Obrázek 2 - Pozůstatek z kostela sv. Mikuláše.....	5
Obrázek 3 - Müllerova rytina, nejstarší vyobrazení Sepekova.....	6
Obrázek 4 - První strana Kroniky v rukopisném kancionálu	9
Obrázek 5 - Panna Maria Sepekovská.....	17
Obrázek 6 - Milostný obraz Panny Marie Sepekovské	17
Obrázek 7 - Popis milostného obrazu Panny Marie Sepekovské	18
Obrázek 8 - Freska v poutním kostele v Sepekově	20
Obrázek 9 - Zrcadlo Milostí Mariánských v rukopisu	23
Obrázek 10 - Píseň č. 1 (rukopis Písně Mariánské).....	34
Obrázek 11 - Píseň č. 2 (rukopis Písně Mariánské).....	36
Obrázek 12 - Píseň č. 3 (rukopis Písně Mariánské).....	38
Obrázek 13 - Píseň č. 4 (rukopis Písně Mariánské).....	40
Obrázek 14 - Píseň č. 5 (rukopis Písně Mariánské).....	43
Obrázek 15 - Píseň č. 6 (rukopis Písně Mariánské).....	45
Obrázek 16 - Píseň č. 7 (rukopis Písně Mariánské).....	47
Obrázek 17 - Píseň č. 8 (rukopis Písně Mariánské).....	50
Obrázek 18 - Píseň č. 9 (rukopis Písně Mariánské).....	52
Obrázek 19 - Píseň č. 10 (rukopis Písně Mariánské).....	54
Obrázek 20 - Píseň č. 11 (rukopis Písně Mariánské).....	56
Obrázek 21 - Píseň č. 12 (rukopis Písně Mariánské).....	59
Obrázek 22 - Píseň č. 13 (rukopis Písně Mariánské).....	61
Obrázek 23 - Píseň č. 14 (rukopis Písně Mariánské).....	63
Obrázek 24 - Píseň č. 15 (rukopis Písně Mariánské).....	65
Obrázek 25 - Píseň č. 16 (rukopis Písně Mariánské).....	67
Obrázek 26 - Píseň č. 17 (rukopis Písně Mariánské).....	69
Obrázek 27 - Píseň č. 18, 1. strana (rukopis Písně Mariánské)	71
Obrázek 28 - Píseň č. 18, 2. strana (rukopis Písně Mariánské)	72
Obrázek 29 - Píseň č. 19 (rukopis Písně Mariánské).....	75
Obrázek 30 - Píseň č. 20 (rukopis Písně Mariánské).....	77
Obrázek 31 - Píseň č. 21 (rukopis Písně Mariánské).....	79
Obrázek 32 - Píseň č. 22 (rukopis Písně Mariánské).....	81

Obrázek 33 - Píseň č. 23 (rukopis Písně Mariánské).....	83
Obrázek 34 - Píseň č. 24 (rukopis Písně Mariánské).....	91
Obrázek 35 - Píseň č. 25 (rukopis Písně Mariánské).....	93
Obrázek 36 - Píseň č. 26, 1. strana (rukopis Písně Mariánské)	95
Obrázek 37 - Píseň č. 26, 2. strana (rukopis Písně Mariánské)	96
Obrázek 38 - Píseň č. 26, 3. strana (rukopis Písně Mariánské)	97
Obrázek 39 - Píseň č. 27 (rukopis Písně Mariánské).....	99
Obrázek 40 - Píseň č. 28 (rukopis Písně Mariánské).....	101
Obrázek 41 - Píseň č. 29 (rukopis Písně Mariánské).....	104
Obrázek 42 - Píseň č. 30 (rukopis Písně Mariánské).....	106
Obrázek 43 - Píseň č. 31 (rukopis Písně Mariánské).....	108
Obrázek 44 - Píseň č. 32 (rukopis Písně Mariánské).....	110
Obrázek 45 - Píseň č. 33 (rukopis Písně Mariánské).....	112
Obrázek 46 - Píseň č. 34 (rukopis Písně Mariánské).....	114
Obrázek 47 - Píseň č. 35 (rukopis Písně Mariánské).....	116
Obrázek 48 - Píseň č. 36 (rukopis Písně Mariánské).....	119
Obrázek 49 - Píseň č. 37 (rukopis Písně Mariánské).....	121
Obrázek 50 - Píseň č. 38 (rukopis Písně Mariánské).....	123
Obrázek 51 - Píseň č. 39 (rukopis Písně Mariánské).....	125
Obrázek 52 - Píseň č. 40 (rukopis Písně Mariánské).....	127
Obrázek 53 - Píseň č. 41 (rukopis Písně Mariánské).....	129
Obrázek 54 - Píseň č. 42 (rukopis Písně Mariánské).....	131
Obrázek 55 - Píseň č. 43 (rukopis Písně Mariánské).....	133